

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TAR A SUE E

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

the Chalet

A SUBMISSIVE NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

TARA
SUE ME
The Chalet

Telif Hakkı © 2014 Tara Sue Me

Tara Sue Me'nin Eserin Yazarı olarak tanımlanma hakkı,
1988 tarihli Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası
uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Penguin Group (USA) LLC'nin bir
üyesi olan NAL ile yapılan anlaşmayla
yayımlanmıştır,
Bir Penguin Random House Şirketi

İlk olarak 2014 yılında HEADLINE ETERNAL tarafından bu
Ebook baskısında yayınlanmıştır,
HEADLINE YAYIN GRUBU'nun bir baskısıdır

Birleşik Krallık telif hakkı yasası kapsamında izin verilen her
türlü kullanım dışında, bu yayın yalnızca yayıncıların
önceden yazılı izni alınarak veya reprografik üretim
durumunda Telif Hakkı Lisanslama Ajansı tarafından verilen
lisansların koşullarına uygun olarak herhangi bir biçimde
veya herhangi bir yolla çoğaltılabilir, saklanabilir veya
iletilebilir.

Kapak fotoğrafı © MamiGibbs/Getty

Bu yayındaki tüm karakterler hayal ürünüdür ve yaşayan ya
da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen
tesadüfidir.

Yayın Verilerindeki Kataloglama British Library'den temin
edilebilir

eISBN 978 1 4722 2649 5

HEADLINE YAYIN GRUBU
Bir Hachette UK Şirketi 338
Euston Road Londra
NW1 3BH

www.headlineeternal.com
www.headline.co.uk
www.hachette.co.uk

İÇİNDEKİLER

[Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı](#)
[Sayfası Yazar](#)
[Hakkında](#)
[Tara Sue Me Yazan](#)
[Tara Sue Me için](#)
[Övgü](#)
[Roman Hakkında](#)
[İthaf Teşekkür](#)

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onuncu](#)
[Bölüm](#)

[The Enticement'ın Önizlemesi](#)
[Tara Sue Me'den daha fazlasını](#)
[keşfedin](#)
[Headline Eternal hakkında daha fazla bilgi edinin](#)

Yazar Hakkında

Tara Sue Me, The Submissive, The Dominant ve The Training de dahil olmak üzere Submissive serisinin uluslararası çok satan yazarıdır. Amerika Birleşik Devletleri'nin güneydoğusunda ailesi, iki köpeği ve bir kedisiyle birlikte yaşamaktadır.

Tara hakkında daha fazla bilgi [edinmek için tarasueme.com](http://tarasueme.com) web sitesini ziyaret edebilir veya onu Facebook'ta www.facebook.com/TaraSueMeBooks ve Twitter'da [@ tarasueme](https://twitter.com/tarasueme) adresinde bulabilirsiniz.

Tara Sue Me için Övgüler

Tara Sue Me'nin cızırtılı aşk romanlarına kendinizi kaptırmanız için sadece birkaç neden:

'Olağanüstü bir hikaye' Romantic Times

'Seksi ve davetkar ... İtaatkâr kaçırılmamalı'
Bugünkü Romantik Yorumlar

'Tara Sue Me'nin yazdığı İtaatkâr'ı ŞİDDETLE tavsiye ederim. Buna değer. Bu kitap en başından itibaren cinsel bir şimşek gibi çakıyor. İtaatkâr tüm beklentilerimi aştı. Kalbi var ve karakterler güzel bir şekilde büyük ölçüde kusurlu. Mükemmel değiller ama birlikte mükemmel olabilirler. Tara Sue Me'nin baskınlık ve boyun eğme dünyasına adım atın. Erotik, heyecan verici ve sizi daha fazlası için nefes nefese bırakacak' Martini Reviews

"İlk bölümün sonunda Abigail ve Nathaniel'in hikayesine ve ilişkisine bağlanmıştım. . . Kitap birinci tekil şahıs ağzından anlatıldığı için ilişkiye sadece Abby'nin bakış açısıyla bakabiliyoruz ancak bu bakış açısını gerçek ve ilgi çekici buldum. Bu, tekrar tekrar okuyacağım kitaplardan biri' The Book Reading Gals

'Seks sahneleri için için yanıyor. Eğer Grinin Elli Tonu'nu sevdiyseniz İtaatkâr'ı mutlaka okumalısınız. Yazım temiz ve çok eğlenceli. Nathaniel'in bakış açısını duymak için Dominant'ı okumak için sabırsızlanıyorum' The Romance Reviews

"Guardian, e-okuyucularında biraz daha baharat özlemi çeken Elli Ton hayranları için Tara Sue Me'nin yakışıklı CEO Nathaniel West'in başrolde olduğu İtaatkâr Üçlemesi'ni öneriyor,

Yeni bir itaatkâr arayışında olan bir adam ve daha fazlasını arzulayan kütüphaneci Abby' Los Angeles Times

'İnanılmaz derecede fantastik! . . . Nathaniel özel biri ve onu kendisi yapan ve onu diğerlerinden daha çok sevmeme neden olan "daha fazlası" var. Soğuk ve kopuk yüzeyinin altında tatlı ve sevgi dolu bir adam var ve Abby'nin onun zırhını her seferinde biraz daha kırmayı başarmasına bayıldım. Bu güzel hikâyenin devamını okumak için sabırsızlanıyorum' Mind Reader

'Bir milyarder ile ona uzaktan hayranlık duyan biri arasında geçen ateşli bir BDSM hikâyesi. Bu dumanı tüten hikayeden gerçekten keyif aldım ve erotik aşk romanı okurlarına tavsiye ederim.

. Abby ve Nathaniel'in ilişkisi sayesinde BDSM hakkında çok şey öğrendim. İşlerin nasıl yürüdüğünü anlamaya başladım. Tara Sue Me'nin daha fazla kitabını dört gözle bekliyorum. Abby ve Nathaniel arasındaki seks okuyucuları yakıp kavuracak.

Night Owl Yorumları

'Tara Sue Me'nin İtaatkâr'ı daha önce okuduğum hiçbir şeye benzemeyen bir hikâyeydi ve beni tamamen büyüledi. İlişkilerini tam olarak ihtiyaç duydukları hale getirmek için çalışan iki insan hakkında duygusal, zorlayıcı bir hikaye ve bunun için her ikisinin de nasıl daha güçlü oldukları' Books Make Me Happy

Ayrıca Yazan: Tara Sue Me

İtaatkâr Serisinde
İtaatkar
Dominant Eğitim
Dağ Evi (e-novella)

Oyun Ortakları
Ateşle Baştan Çıkarılmış

Kitap Hakkında

Önce romantik bir düşün. Ardından merakla beklenen ve neredeyse inanılmayacak kadar sıcak olan balayı geliyor. Tara Sue Me'nin baştan çıkarıcı, kışkırtıcı İtaatkâr serisi devam ediyor...

Vücudunu teslim etmek sadece başlangıçtı. Abby King, kendini New York'un en gözde bekârlarından ve arzulanan Dominantlarından biri olan Nathaniel West'e teslim edene kadar gerçek tutkuyu tanımamıştı. Şimdi, evliliğinin arifesinde, tüm hayallerinin gerçekleşmekte olduğunu fark ediyor. Ve gözlerden uzak bir İsviçre dağ evinde planlanan romantik bir balayı kaçamağı ile, Nathaniel'in yerine getirecek daha fazla fantezi bulacağından emin.

Nathaniel, Abby engellerini yıkıp planlarını değiştirene kadar yuva kuracağını hiç düşünmemişti. Düşünlerine sadece haftalar kala, ona tamamen sahip olmak için sabırsızlanıyor - kalbi, vücudu ve ruhu - ve ona hem bir eş hem de itaatkâr olmanın gerçek anlamını gösteriyor.

Ancak Abby'nin onun olmadan önce bir meydan okuması daha vardır: Düşünden önceki bir ay boyunca seks ve tasma yoktur. Nathaniel bunu denemeye isteklidir ama skandal bir şartı vardır - o ay dolduğunda her şey serbesttir.

Grinin Elli Tonu'na dönüşen hayran kurgusundan önce, The Submissive vardı.

**Her şeyi başlatan seriyle kendinizi şımartın:
İtaatkar, Dominant ve Eğitim.**

Adam ve Steve'e, Gobble,
gobble, gobble.

TEŞEKKÜR

Bu roman hakkında söyleyebileceğim çok şey var, ancak bir roman olduğu ve teşekkürlerin gerçekten hikayeden daha uzun olmaması gerektiği için kısa tutacağım.

Adam ve Steve, siz olmasaydınız nerede olurum bilmiyorum. Uzman bilginiz, bağlılığınız ve sarsılmaz profesyonelliğiniz için teşekkür ederim. Sizler yanımda olduğunuz için çok şanslıyım.

Danielle ve Rebecca, çoklu okumalarınız için teşekkür ederim. Daha iyi olmak için çalışmamı sağlıyorsunuz ve bunu gerçekten takdir ediyorum.

Bay Sue Me, "her şeyde" yanımda siz olmadan bunu yapamazdım.

Nathaniel ve Abby'nin düğününü ve balayını soran tüm okuyuculara, Sonsuza Dek Mutlu Yaşamlarına bu küçük bakışı beğeneceğinizi umuyorum.

Birinci Bölüm

Abby

Nathaniel sanki boynuzlarım çıkmış gibi bana baktı. "Sence ne yapmalıyız?" diye nefes nefese kaldı.

Tam da beklediğim gibi bir tepki. Kırmızı şarabımdan bir yudum aldım ve kendimi tekrarladım. "Bence düğünden bir ay önce seks yapmamalıyız."

"Ben de öyle demenden korkuyordum." Başını öne eğdi. "Neden?"

Peçetemi elime aldım ve gülümsememi gizlemek için ağzımı siliyormuş gibi yaptım. Neden? İlişkimizin başında herhangi bir şey hakkında konuşmaktan korkan adamdan geliyordu bu. Şu anda masanın karşısında oturan adamdan oldukça farklıydı. Neredeyse her şey hakkında nedenlerini, niçinlerini ve hatta umurumda değillerini tartışma ihtiyacı hisseden bir adam.

"Peçete numarasını biliyorum," dedi kendi gülümsemesiyle. "Uzun süreli cinsel yoksunluğu katı bir sınır olarak işaretlemişken neden bir aylık bir perhiz dönemi önerdiğinizi biraz merak ediyorum."

"Sanırım ukalaca cevap 'uzun vadeli' tanımının ne olduğu? Birkaç dakika önce yüzünüzü görseniz, tanımınızın bir hafta olduğunu düşünürdünüz."

"Benim için bir hafta uzun bir süre."

Güldüm. "O zaman bu benim senin sınırlarını zorlamam diyelim."

"Sınırları zorlamak benim işim," dedi ciddi bir ses tonuyla, ama gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Ben de benimkini zorluyorum, biliyorsun. Cidden, normal haftalarımızdan sonra bir ay boyunca hiçbir şey yapmadık mı?" Normal bir hafta boyunca ortalama ne sıklıkta seks yaptığımızı saymaya çalıştım ama vazgeçtim. Hafta içindeki gündelik hayatlarımız ve onun tasmaını taktığım hafta sonu hayatlarımız arasında çok fazla seks vardı.

Nathaniel, "Sanki hiç bir ay gitmemişim gibi değil, biliyorsun," dedi. "Çekinmek derken sadece ikimizi mi kastediyorsun yoksa ayrı ayrı da çıkabilir miyiz?"

Kendimi tutamadım; yine güldüm.

"Ne?" diye sordu.

"Sadece kendin oluyorsun. Henüz üzerinde anlaşmaya varmadığımız bir şeyin kurallarını belirlemeye çalışıyorsun."

Tipik Nathaniel tarzıyla, "Bilinçli ve iyi düşünölmüş bir karar verdiğimden emin olmak istiyorum," dedi. Her zaman plancı. Her zaman yedek planları vardır. Eminim onun yedek planlarının bile yedek planları vardır.

"Bana yine gülömsüyorsun," dedi.

Masanın öbür ucuna uzandım ve elini tuttum. "Sadece senin sen olmana gülömsüyorum."

Elimi dudaklarına götördü ve parmak eklemlerime küçük bir öpücük kondurdu. "Öyleyse söyle bana neden bu bir aylık şeyi yapmalıyız?" Elim tuttu ve başparmağımın dibindeki çizgiyi takip etti. Titredim. "Çünkü bir ayın gerçekten çok uzun bir süre olduğunu düşünüyorum."

Avucumu tekrar ağzına götördü ama bu sefer derimi biraz ısırdı. İnitime gülömsedi. "Sence de öyle değil mi?"

Koltuğumda kıpırdandım. "Sen öyle söyleyince."

"Bütün bir ay boyunca ellerimi senden uzak tutmam mümkün mü bilmiyorum." Dudakları elimin üstünde dans ediyordu. "Diğer yerlerim bir yana."

Dudaklarının tenime dokunuşu ve sözlerinin bende uyandırdığı imgeler karşısında zihnim bir anlığına karardı. Neden düğünden önce bir ay boyunca seks yapmamanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm ki?

Masanın karşısından bana baktı ve "bekliyorum" dedi. ifade.

Boğazımı temizledim. "Şey, bir ayın bize dört gözle bekleyeceğimiz bir şey vereceğini düşünmüştüm."

"Anlıyorum. Çünkü benimle evlenmek mi? Eh, bunu herhangi bir gün yapabilirsin. Dört gözle bekleyecek bir şey yok."

Şaka yapıyordu, değil mi? Bazen bunu söylemenin benim için hâlâ zor olmasını hem seviyor hem de bundan nefret ediyordum.

"Ne demek istediğimi anlıyorsun," dedim, şaka yaptığına karar vererek.

Elimi bıraktı. "Biraz. Ayrıca düğün gecemizin, bir ay önce ne yapmış ya da yapmamış olursak olalım, dört gözle beklenecek bir şey olduğunu düşünüyorum."

"Ama bir düşünsene" -doğru kelimeyi aradım- "bir ay önce hiçbir şey yapmadıktan sonra ne kadar yoğun olacak."

Gözleri karardı. "Bir ay boyunca perhiz yapmak zorunda kalmadan bunu yoğunlaştırabileceğimi garanti ederim."

"Nathaniel," diye yarı sızlandım, yarı yalvardım. İç çekti. "Bunu gerçekten yapmak istiyor musun?" "Evet."

"Ve bu senin için gerçekten önemli mi?" "Evet."

"Duşta mastürbasyon yapamaz mıyım?"

"Her yerde otuz bir çekemezsin," diye gözlerini kısarak açıklık getirdim, Bay Kural Kitabı düğünden iki hafta önce sadece duşta otuz bir çekemeyeceğini belirttiğimi yüzüme vurmaya karar verirse diye.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve nefes verdi. "Lanet olsun. Etrafımda çok uzun süre kalmışsın."

"İmkânsız ama aynı zamanda bir şekilde doğru."

"Sen de gelemezsin," dedi. "Oynamak yok kendin."

Başımı salladım.

"Oyun demişken, hafta sonlarını ne yapacağız?"

Bunu düşünmüştüm elbette. İdeal olan, hâlâ onun tasmağını takıyor olmaktı. Hafta sonlarımızda seks önemli bir rol oynasa da ona boyun eğmek tamamen cinsel bir şey değildi.

"Hafta sonları seks içermeyen pek çok şey yapıyoruz," dedim. "Bence yine de senin tasmanı takmalıyım."

"Doğru, ama yaptığımız hemen her şeyde cinsel bir alt akım var," diye karşı çıktı. "Oyun odası dışında itaatkâr bir kişiliğe sahip değilsin; bu senin cinsel doğanın bir parçası. Hafta sonu bana hizmet etmek seni tahrik ediyor. Düğünden bir ay önce bana hizmet etmen, cinsel olmayan bir şekilde bile olsa, bir tahriş kaynağı olup olmayacağını düşünmemiz gerekiyor. İkimiz için de."

Haklıydı. Bir Cumartesi günü bütün gün ona hizmet ettiğimi hayal etmeye çalıştım, ama seks yapmadan. Eğer oyun odasının dışında kalırsak, ikimizin de cinsel açıdan giderek daha fazla hayal kırıklığına uğrayacağını kolayca görebiliyordum. Düğün yaklaşırken muhtemelen duygularımız zaten yüksekken, beni yakalamak en akıllıca fikir olmayabilirdi.

"Düğünden bir ay önce seks ve yaka yok," dedim.

"Muhtemelen ikimiz de patlarız."

"Hıncımızı birbirimizden çıkarmadığımız sürece."

"Ama iyi tarafından bakarsak, ne kadar harika balayı şimdi olacak."

"Abby," dedi usulca. "Balayı ne olursa olsun harika olacak. Ama biliyorsun, balayımız sırasında tasmanı takmak isteyip istemeyeceğin konusunda henüz konuşmadık."

"Evet, sanırım öyle. Her zaman değil. Muhtemelen çoğu zaman bile değil. Ama bir ya da iki günlüğüne?" Beni karısı olarak ilk kez yakaladığında nasıl hissedeceğimi düşündüm. Abigail West olacağım zaman. Bunu düşünmek bile karnımı sıkıyordu. "Belki bir ya da iki günden daha fazla."

Nathaniel başını salladı. "Bunu esnek tutacağız."

"Bir şey daha, düğün günümüzde senin tasmanı takmayacağımı biliyorum, ama herhangi bir kolye takmamaya karar verdim."

"Oh?"

"Bu parçam." Boynumu fırçaladım. "Yakan için. Eğer senin karın olduğumda bunu giymiyorsam, hiçbir şey giymiyorum demektir."

Gözleri karardı ve bana boğucu bir gülümseme verdi. "Düğünümüz için sana bir kolye almayı düşünmüştüm ama sadece bir kolye olacaktı. Bir kolye. Senin fikrin çok daha anlamlı."

İyi ki oturuyordum. Ayakta olsaydım bakışları dizlerimin bağını çözerdi.

"Düğünden sonra seni ilk kez tasmalamak için sabırsızlanıyorum. Abigail West olduğun zaman."

Balayı planlarımızı düşünerek koltuğumda kıpırdandım.

Düğünden sonra iki haftalığına İsviçre'nin Zermatt kentine gidiyorduk. Nathaniel muhteşem bir dağ evi ayırtmıştı. Hemen dışarı çıkıp kayak yapabilir ya da içeride kalıp başka şeyler yapabiliydik. İlk başta tropik bir yere gitmeyi düşündük ama düşündükçe karlı bir yere gitmek kulağa mükemmel geliyordu.

Ne de olsa kar, ilişkimizin itici güçlerinden biriydi. Evinde kar altında geçirdiğimiz bir hafta olmasaydı yine de birlikte olacağımıza inanıyordum ama o noktaya gelmemizin ne kadar süreceğini bilemezdik. Bir şekilde balayımızı karla yapmamız uygun görünüyordu. Ayrıca, neredeyse hiçbir şey Nathaniel'i kükreyen bir ateşin önünde çıplak bırakamazdı.

"Abby?" diye sordu söz konusu adam. "Seni kaybettim mi?" "Özür dilerim," dedim. "Sadece hayal kuruyordum. balayı."

"Pekala," dedi masadan kalkarken. "Gördüğüm kadarıyla, kendi kendimize dayattığımız bir aylık bekârlık döneminden önce fazla zamanımız yok." Bana doğru yürüdü ve elini uzattı. "Bunu boşa harcamayalım."

Ertesi gün Felicia yavaşça dönüp eski şapele bakarak, "Söylemem gerek Abby," dedi, "burası mükemmel bir yer."

Nathaniel ve ben yıl sonundan önce evlenmek istediğimiz için düğünü planlamak için sadece üç ayımız vardı. Bu süre zarfında New York ve çevresindeki mümkün olan her mekân doluydu. Bu bizim için büyük bir mesele değildi; sadece evlenmek istiyorduk ve tören ile resepsiyonun Nathaniel'in malikanesinde yapılmasını planlamıştık.

Yine de her yerde arkadaşları ve iş ortakları vardı ve günün erken saatlerinde küçük şapelde rezerve edilen düğünün iptal edildiğine dair bir telefon almıştı.

Felicia, Jackson'la evlendikten sonra öğretmenlik işine geri dönmediği için ondan benimle gelip bakmasını istedim. Felicia ve ben Indiana'nın küçük bir kasabasında geçen çocukluk günlerimizden beri arkadaştık. Üniversiteye birlikte gitmiş ve hatta kısa bir süre aynı odada kalmıştık.

İlişkimizin başlarında Nathaniel, profesyonel bir futbolcu olan kuzeni Jackson'ın, tüm ailenin katılacağı bir etkinlik için randevusu olmadığından bahsetmişti. Bir hevesle en iyi arkadaşım Felicia'dan bahsettim. Etkinliğe birlikte gittiler ve altı aydan kısa bir süre sonra evlendiler.

Şehrin hemen dışında bulunan şapel yüz yıldan daha eskiydi ve kutsal alan rustik ahşap sıraları ve taş duvarlarıyla neredeyse ortaçağdan kalma bir görünüme sahipti. Mum ışığında ne kadar güzel ve romantik olacağını kolayca hayal edebiliyordum.

"Mükemmel, değil mi?" Felicia'ya cevap olarak söyledim. "Yakın arkadaşlarımız ve ailemiz dışında kimseyi davet etmediğimiz için bolca yer olacak. Daha büyük olursa çok fazla boş koltuk olur."

"Ve mekan o kadar güzel ki, dekorasyon açısından fazla bir şeye ihtiyacınız yok."

"Ben de öyle düşünüyordum," dedim. "Sadece mumlar ve belki birkaç çiçek." Nathaniel krem rengi güller istediğini söylemişti, uçlarında birazcık pembe vardı.

"Şimdi sadece bir resepsiyon alanı açmanız gerekiyor."

Sıralardan birine oturdum ve planlama defterimi çıkardım. "Eğer uygun bir yer çıkmazsa Nathaniel'in evinde de yapabiliriz."

Yanıma oturdu, yüzünde ciddi bir ifade vardı. "Mülkü senin olarak görmeye başlamanın ne kadar süreceğini düşünüyorsun?"

Sorusu beni hazırlıksız yakaladı, açıkçası bana yemek ya da müzik hakkında bir şeyler sormasını bekliyordum.

"Biliyorum," dedim. "Konuşurken çoğu zaman 'evimiz' ya da benzer bir şey söylerim. Bazen de sadece 'Nathaniel'in' diyorum. Sanırım düşünürsen, burası benim olduğundan daha uzun süredir onun evi."

"Bunu söylemedim ve bu kadar uzun süre beklediğim için özür dilerim ama bence o senin için iyi biri." Felicia kızıl saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Aranızdaki şey her neyse, belli ki işe yarıyor."

Bu, yaşam tarzımızı onayladığını söylemeye en çok yaklaştığı andı. Elimde değildi ama şok içinde ona baktım.

"Bana öyle bakma," dedi. "Sadece merak ettim ve Google'da birkaç şey araştırdım."

"Google'da 'BDSM' mi aradın?"

"Bu konuşmayı bir kilisede yaptığımızı biliyorsun, değil mi?" İki omzunun üzerinden bir bakış fırlattı, ancak buna gerek yoktu, mekân boştu.

"Dışarı çıkalım mı? Seni daha rahat ettirecekse çıkarım."

"Hayır, burada kalabiliriz. Sadece kilisede böyle şeyler hakkında konuşmanın tuhaf olduğunu düşündüm."

Gülümsedim. "Böyle şeyler mi? Söyle Felicia. 'BDSM' de." Koluma yumruk attı. "Kes şunu, sapık."

"Ben mi? Google'da sapıkça seks arayan sensin."

Kaşlarımı oynattım. "Heyecan verici buldun mu?"

Hemen hemen her şeyi tartışabilmemize rağmen, benim boyun eğme ihtiyacım hakkında konuşmayı hiç istememişti. Ne yazık ki, ilişkimin ilk dönemlerinde

Nathaniel ona yaşam tarzını sevdirmek için pek bir şey yapmamıştı. Özellikle de onu terk ettiğim zamanki halimi düşünürsek.

"Sanırım birinin bundan neden hoşlanacağını anlayabiliyorum," dedi. "Ve bunun sapıkça seksten daha fazlası olduğunu okudum."

"Sana söylemiştim."

"Biliyorum, ama teyit etmek istedim."

"Doğru, çünkü internetteki her şey doğru." "İtiraf et, bana zor anlar yaşatmayı seviyorsun."

Ona göz kırptım. "Evet, kısmen. Ama aslında bunun Nathaniel'in yerine getirdiği bir ihtiyacım olduğunu nihayet görmene sevindim."

Koltuğuna geri oturdu ve aniden kendinden çok memnun görünüyordu. "Nathaniel de bir keresinde aynı şeyi söylemişti."

Bana söylemek için ölüyordu. Bunu gözlerinde görebiliyordum. Ne hakkında konuştuğunu duymak istediğim için ben de ona uydum. "Gerçekten mi? Ne zaman?"

"Hastanede olduğun zaman."

"Bu yıllar önceydi." Aslında bir yıl bile olmamıştı ama o zamandan beri çok şey olmuştu.

"Öyle hissettiriyor, değil mi?" Başını salladı. "Her neyse, hastanede olduğun o gece, bir keresinde koridora çıkıp onun zavallı kızı hakkında ne düşündüğümü söyledim. O zaman bana ne zaman birlikte olsanız, her zaman önce senin ihtiyaçlarının geldiğini söyledi."

"Gerçekten mi?" O gece ne konuştuklarını hep merak etmişimdir, çünkü daha sonra ilişkilerinin değiştiğini fark etmiştim; ikisi de bana hiç söylememişti.

"Evet ve ben ona inanmadım. Baskın olan o olduğu için her şeyin onunla ilgili olduğunu düşündüm." Kızın gözleri büyüdü. "Yine de doğru, değil mi? Sen itaatkâr olsan da, o her zaman seni ve neye ihtiyacın olduğunu düşünüyor."

"Doğru, ama tam tersine, onun tasmaını taktığımda odak noktam o oluyor. Her zaman onu düşünüyorum."

Bunu birkaç saniye düşündü. "İlginç. Sanki birbirinizi dengeliyorsunuz."

"Onun gibi bir şey ama dürüst olmak gerekirse, onun tasmaını taktığımda ne kadar dengeli ve eşit olduğumuzu düşünmüyorum. Sadece onu ve ne söylediğini düşünüyorum."

"İşte bu yüzden korkunç bir itaatkâr olurdum."

Omuz silktim, muhtemelen haklıydı. "Herkes göre değil ve bu sorun değil. Belli ki Jackson'la aranızdaki şey ikiniz için de işe yarıyor."

Kocasından bahsedilince içten bir gülümseme verdi. "Söyleyeceğim."

"Jackson'dan bahsetmişken," diye başladım ve sonra durdum, sorunun cevabını gerçekten bilmek istediğimden emin değildim.

"Evet?"

Pekala, bir kez ve herkes için öğrenebileceğime karar verdim. "Yaşam tarzımızı biliyor mu?"

Güldü. "Sormanın ne kadar süreceğini merak ediyordum."

"Ve?"

"Evet, biliyor. Bir gece televizyon izliyorduk ve halkın BDSM'ye artan ilgisi üzerine bir haber yaptılar. O bana baktı, ben ona baktım ve sonunda 'Evet, onları biliyorum' dedim."

Jackson'ın bilmesi beni gerçekten şaşırtmadı, her zaman Nathaniel'in kuzeninin bildiğini varsaymışım. Dürüst olmak gerekirse, evde yeterince zaman geçirmişti. Nathaniel oyun odasını kilitli tutuyordu ama Jackson'ın kilitli olmadığı bir ya da iki kez eve gelmiş olması mümkündü. Özellikle de Nathaniel'den ayrıldıktan sonra evde kaldığı süre boyunca.

"Bizi kastettiğini biliyor muydu?" Felicia'ya sordum.

"İkimiz de bir süre ortaya çıkıp bunu söylemedik. I Sanırım benim için gizlilik konusunda yaptığın o uzun konuşma önemliydi. Jackson'a kuzeninin sapık olduğunu söyleyen kişi olmak istemedim."

Nathaniel'i ilk kez görmeye gitmeden önce, Felicia'yla ne yapacağımı konuşurken, gizliliğin ne kadar önemli olduğunu kafasına sokmuştum. "Bunun için teşekkür ederim, gerçekten minnettarım."

"Sen benim en yakın arkadaşımsın, güvenine asla ihanet etmem. Sonunda Jackson'a senin güvenlik çağrın olduğumu söyledim. Başını salladı ve ikimiz en iyi arkadaş olduğumuz için Nathaniel'i bildiğimi düşündüğünü söyledi."

"Jackson ne zamandır biliyor?"

"Uzun zamandır şüphelendiğini ama siz ayrılıp tekrar bir araya gelene kadar emin olamadığını söyledi. Ondan sonra bu konu hakkında pek konuşmadık." Hâlâ boş olan kilisenin etrafına baktı. "Eğer burayı incelemeyi bitirdiysen, sanırım gitmeliyiz. Kilisedeki tüm bu sapkın konuşmalar beni Yıldırım'ın beni öldüreceğinden korkutuyor."

Zamanın bu kadar çabuk geçmesi inanılmazdı. Tabii ki üç aydan kısa bir süre içinde bir düğün planlıyor olmamız da yardımcı olmadı. Düğün tarihimizi seçerken ne düşündüğümüzü merak ettiğim çok oldu. Her şeyi bu kadar çabuk ayarlamanın mümkün olacağını nasıl düşünmüştük?

Arada bir stresin aramıza girmesine izin verdiğimizi kabul ediyorum. Yapacak, ayarlayacak, programlayacak çok şey vardı ve hiçbir zaman yeterli zaman yokmuş gibi görünüyordu. Buluşmamız gereken her şeye ve herkese daha yakın olabilmek için hafta sonlarını Nathaniel'in şehirdeki çatı katında geçirmeye başlamıştık.

Şehirdeki üçüncü hafta sonuma kadar Manhattan'ın telaşlı temposundan kaçıp Hamptons'daki kır evimizin huzuruna ne kadar güvendiğimi fark etmemiştim. Evet, çatı katı yeterince genişti ama gerçekleri görmek için dışarıya bakmak yeterliydi. Yıllarını şehirde yaşayarak geçirmiş biri olarak, düzenli olarak şehirden uzaklaşmaya bu kadar ihtiyaç duymam beni şaşırttı.

Çatı katındaki üçüncü Pazar gecesi, "Gelecek hafta sonu evde kalıyoruz," dedim.

Nathaniel e-okuyucusundan başını kaldırdı. "Bunu yapabilir miyiz? Burada yapmamız gereken bir şey yok mu?"

"Umurumda değil, düşünmek ve nefes almak için biraz alana ihtiyacım var ve dışarıda yürürken ABD nüfusunun yarısıyla karşılaşmak istemiyorum."

Planlamanın çoğunu benim yapmama izin verirdi. Bunu yapmasının ardındaki düşünceyi takdir ettim, ancak zaman zaman bunaltıcı olmaya başladı. Muhtemelen bir planlamacı tutmalıydım ama kendi başıma halledebileceğim gibi çılgınca bir fikre kapılmıştım.

"Abby?" diye sordu, alını kırışarak.

"Artık burada olmaya hazırım. Hayatın düzene girmesi için."

Okuyucuyu yere bıraktı ve benim oturduğum yere doğru yürüdü. Ellerini omuzlarıma koydu ve arkama geçti. Rahatlatıcı bir masaja başladığında gözlerim zevkle kapandı. Beni nasıl ve nereden iteceğini ve okşayacağını biliyordu.

"Gerginsin," dedi, özellikle dar bir nokta üzerinde çalışırken.

Cevap olarak sadece mırıldandım. Elleri çok iyi hissettiriyordu.

Kulağıma fısıldamak için başını eğdi, "Bence bu sert önlemler gerektiriyor."

Zor bir hafta sonu geçirmiştik. Düğün planlaması ve oyun zamanını dengelemek arasında çok yorulmuştum.

"Şu anda sert bir şeyler yapabileceğimi sanmıyorum. Sanırım bir kadeh şarap ve yatağa ancak bu kadar dayanabilirim." İçimi çektim. "Belki sadece yatak."

Elleri hiç durmadı. "Bir kadeh şarapla küvete girerim, sonra da yatarım diye düşünüyordum."

"Banyo yapacak enerjim bile yok."

"Yapmak zorunda değilsin," dedi. "Bırak seninle ben ilgileneyim." Şehvetli ellerinin her geçişinde gözlerim doluyordu.

"Eğer uyanık kalabilirsem."

"Eğer uyuyakalırsan, yatağa gittiğinden emin olacağım." Esnedim. "Anlaştık."

"Burada kal ve her şeyi hazırlamama izin ver."

"Hareket edebiliyormuşum gibi." Masajından sonra kendimi sıcak ve rahatlamış hissettim. Kanepede bir su birikintisi gibi.

Yanağımı okşadı ve odadan çıktı. Top gibi kıvrıldım ve yumuşak derinin içine daha da sokuldum.

"Abby," diye fısıldadı bir süre sonra.

Odadaki gölgeler değişmişti. Farkında olmadan uyuyakalmış olmalıyım. Gerindim ve ağrıyan kaslarım bana hafta sonu oynadığımız oyunu hatırlattı.

"Banyo zamanı mı?" Ben sordum.

"Tabii bunu atlayıp yatağa gitmek istemiyorsan."

"Banyo."

Ayağa kalktım ama usulca, "Hayır, yapamazsın," diye fısıldadı ve beni kollarına alarak koridorun sonundaki ana banyoya götürdü.

Malikânedeki banyosunda olduğu gibi burada da devasa bir küvet vardı. Nathaniel odanın etrafına yanan mumlar ve yerde duran tek bir şarap kadehinin yanına açılmış bir şarap şişesi yerleştirmişti. Küvet limon otu kokulu köpüklerle doluydu.

"Seni yere bırakacağım," dedi ve beni nazikçe ayağa kaldırdı.

Gömleğimin düğmelerini açmaya çalıştım ama parmaklarım beceriksizdi. Ellerime vurarak uzaklaştırdı.

"Bana bırak."

Neredeyse hiç vakit kaybetmeden kıyafetlerim yerdeydi ve küvete girmeme yardım ediyordu.

Su tam olarak doğru sıcaklıktaydı ve omuzlarıma kadar kabarcıklar içinde kayarken iç çektim. Nathaniel sırttı ve bir bardak şarap doldurdu.

Bana uzattığı bardağı aldım. Onun orada durup beni izlediğini görmek beni canlandırdı. Belki de kestirmenin sandığımdan daha fazla faydası olmuştu. "Bana katılacak mısın?"

"Ben de bunu düşünüyordum."

Öne doğru kaydım, tüm yorgunluk izleri kaybolmuştu.

"Düşünmeyi bırak ve bana katıl."

Daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu ve birkaç dakika içinde soyunup arkamda kaymaya başladı. Kolları bana dolandığında gözlerimi kapattım.

Şarap kadehini ona uzattım. "Bütün hafta sonu aklına gelen en iyi fikir bu," dedim sırf onu kızdırmak için.

"Öyle mi?"

Omzumu ovmaya başladığında "Mmm," diye mırıldandım. "Dün gece yaptığın şey iyiydi ama bu kesinlikle daha iyi."

Güldü. "Dün gece yaptığım o şeyle üçüncü kez orgazm olurken adımı haykırdın."

Bilmiş bir gülümsemeyle ona doğru gerindim. "Üçüncü mü? Emin misin? Ben sadece ikisini hatırlıyorum."

Şarap kadehi bir şekilde tekrar ellerime geçmişti ve parmakları yanlarımda geziniyordu. "Yaşadığın muazzam zevk yüzünden hafızan hatalı. Kesinlikle üçüncü kez doruğa ulaştın."

"Hayır. Olamaz. Bunu hatırlardım."

"İlk iki gelişinizde size sessiz olmanız söylendi. Üçüncüsü, sonunda ses çıkarmana izin verdiğim zamandı. Hatırlıyorum, çünkü ikinciden hemen önce seni ağzını tıkamakla tehdit etmek zorunda kaldım ve eğer bunu kullanmak zorunda kalırsam, üçüncü kez olmayacağını söyledim."

Tabii ki bütün geceyi hatırladım. Birinin bunları unutmaması nasıl mümkün olabilirdi?

Elleri üst baldırlarımda duruyordu ve yavaşça bacaklarımin arasına doğru ilerliyordu. "Aslında," dedi. "Sanırım sana, eğer ikincisi sırasında ses çıkarırsan, bir hafta boyunca sikimi alamayacağını da söylemiştim."

"Doğru," dedim sanki yeni hatırlıyormuşum gibi. Parmakları okşamaya ve içime doğru hafifçe dalmaya başladığında nefes nefese kaldım. "Düğüne bir ay bir hafta kaldığı için sana itaatsizlik edecek değildim."

"Aynen öyle."

"Sik demişken." Şarap kadehini küvetin yanında yere bıraktım ve etrafımda döndüm. "Biraz istiyorum lütfen. Dümdüz. Sert ve derin."

Eğer doğru şekilde kayarsam, ereksiyonunu hissedebiliyordum. Ne yazık ki, alay etme sırasının kendisinde olduğuna karar vermişti.

"Bilemiyorum. D n geceyi hatırlamakta bu kadar zorlandığına göre, belki de sikimi kendime saklamak istiyordumdur. Ayrıca." Başını eğdi. "Yorgunsun."

Elimi göğsünde gezdirdim. "O kadar da yorgun değılim." "Yine de, en iyisi zorlamamak."

"İttir." Onu elime aldım. "İçeri it. Şimdi." "Hayır. Benim için yeterince hazırlıklı olduğunu sanmıyorum.

Bunu yap."

"Peki o zaman." Aletini iyice sıktım. "Ne bekliyorsun? Hazırla beni."

"Hayır. Sanırım dün gece sana yaşattığım muazzam sayıdaki orgazmı unutmuş gibi davrandığın için bana borçlusun."

"Hiç adil değıl." Dudağıımı sahte bir surat ifadesiyle dışarı çıkardım ama o yerinden kıpırdamadı. "Peki, tamam. İy  o zaman. Ne yapmamı istiyorsun?"

"Basit," dedi gözlerinde şeytani bir bakışla. "Kendini hazırla."

Bir sıçramayla arkama yaslandım. "Ne?"

Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Şimdi."

Sözleri içime işlerken bir an için gözlerimi kapattım. Kahretsin, kontrolü ele almasına bayılıyordum. Bu gece kendimi biraz oyuncu da hissediyordum. "Çok köt s n."

"Evet."

"Ve
kötülük."

"Evet."

"Ve sen de tasmanı üzerimden çıkardın."

"Belki," dedi. "Ama siki olan benim ve izleyemediğim sürece bunu kendime saklayacağım."

Gözlerimi kısmıştım. "Şeytani piç."

"Sanırım su soğuyor. Belki küvetten çıkarım."

"Tamam. Öyle olsun." Çok sinirlenmiş gibi davranarak, ama bunun ne kadar tahrik edici olduğunu farkında olduğunu bilerek, bacaklarımı küvetin iki yanına bağladım. "Belki de kendimi yeterince hazırladıktan sonra işimi bitirmeye karar veririm," dedim.

"Eğer elinizin ve parmaklarınızın gerçeğinin yerine geçebileceğini düşünüyorsanız, buyurun."

Ona sahte bir bakış attım ama bir elimle göğüslerimi okşarken diğer elimi bacaklarımın arasında gezdirdim. Baloncukların bazıları patlamıştı, böylece ne yaptığımı net bir şekilde görebiliyordu. Daha etkili olması için başımı arkaya yasladım ve bir meme ucumu sıkarken gözlerimi kapattım.

"Hayır bilmiyorsun." Sesi sertti. "Gözlerini aç ve bana bak."

Kalbim onun emriyle daha hızlı çarpmaya başladı. Onu dinlemek zorunda değildim. Pazar gecesiydi ve yakası açıktı. Ama yine de gözlerimi açtım ve bakışlarıyla karşılaştım. Her nedense, ona 'hayır' deme gücüne sahip olduğumu bilmek ama yine de ona itaat etmek beni daha da tahrik ediyordu.

"İşte bu," dedi. "O amcığınla oyna. Sikim için hazırla, çünkü bunun yakın zamanda unutamayacağın bir sikiş olmasını sağlayacağım."

İnledim.

"İstediğin kadar sızlan. Hazırlanman gerek."

Seks hayatımız üzerinde bu tür bir kontrolü sadece birkaç kez yakası açıkken uygulamıştı. Belki de bunun nadir olmasının onu daha da tahrik ettiğini biliyordu. Yine de tasmayı daha sık takmanın nasıl olacağını merak ediyordum.

Gözleri arzuyla kararmıştı ve ben kendimi daha sert okşarken memnuniyetle başını salladı. "Bana bunu ne kadar istediğini göster."

Yavaşça, kendimi ihtiyaçtan titreme noktasına kadar çalıştırdım. Parmaklarımı vücudumda gezdirirken ve ağrıyan etimi okşarken bakışlarımı sıkıca onunkilere kilitledim.

Kendini okşadı. "Neredeyse."

Bir parmağımla klitorisimin etrafında döndüm, daha fazla dayanabileceğimden emin değildim. Adı bir yalvarış gibiydi, "Nathaniel."

"Evet. Sanırım sonunda hazırsın. Bacaklarını orada tut." İnledim.

Gülümsemesi şeytaniydi. "Derin isteğinizi yerine getirdiğimden emin olmalıyım."

Saniyeler içinde üzerimde ve bacaklarımın arasındaydı.

"Şimdi," dedim. "Lütfen."

Sert bir itmeyle kendini içime gömdü. Onun etrafında hemen doruğa ulaştım.

"Oh lanet olsun." Nefes nefese kaldım.

Bir elini başımın iki yanına koydu ve içime girip çıkmaya başladı. Bulunduğum pozisyonda, hareket ettikçe onun her muhteşem santimini hissediyordum.

"Sekiz gün," dedi içe doğru bir itmeyle. "Kendi kendimize dayattığımız bekârlık ayına başlamamıza sekiz gün kaldı."

Kötü bir fikir olduğuna karar verdim. Seks yapmadan bir ayı nasıl geçirebilirdik ki?

"Bu hafta hasta olduğumu söyleyip seni yatağa bağlayabilirim," dedi ve nefesi kesik kesik geliyordu. "Gece gündüz sikerim seni."

"En iyi. Fikir. Hiç."

"Lanet olsun," dedi. "Eğer hâlâ konuşabiliyorsan, işimi düzgün yapmıyorum demektir."

Çabalarını iki katına çıkardı, çekildi ve bir kez daha içime girdi. Sonra, içime gömüldüğünde, kalçalarını itti ve daha da derine indi. Çok geçmeden, bırakın konuşmayı, kafamda tutarlı kelimeler bile oluşturamaz hale gelmiştim. Yine de devam etti, tekrar tekrar. Bir elini suyun altına kaydırды ve klitorisimi okşadı.

"Benim için daha fazla var mı?" diye sordu titrek bir nefesle.

Başka bir doruk noktası vücudumdan geçerken bir şeyler mırıldandım. Derinden itti ve hareketsiz kaldı, kendi salıverilmesine kapıldı. Neredeyse tükendiği anda yüzümü çerçeveledi ve beni yavaşça ve dikkatle öptü. Öpücüğünü henüz gelmemiş tutku vaatleriyle doluydu.

Bacaklarımı küvetin kenarından kurtarmaya çalışırken kollarımı ona sımsıkı doladım. "Ow."

"Bana bırak." Geri çekildi ve bacaklarımı tuttu, iki yanına yerleştirmeden önce masaj yaptı. "Daha iyi misin?"

"Çok."

"Rahatlamana yardımcı olacak pek bir şey yaptığımı sanmıyorum."

"Bundan emin değilim. şu anda kendimi oldukęa iyi hissediyorum. Ayrıca." Parmağımı göğsünde gezdirdim. "En azından son bir saattir düğün, planlama ya da herhangi bir şey hakkında düşünmedim."

"şu seks yasağı meselesini unutursan düğünden önceki ay seni ne kadar iyi oyalayabileceğimi bir düşünsene."

Omzunu ittim. "Mesele bu muydu? Fikrimi değiştirmemi sağlamaya ęalıřmak mı?"

"Fikrini mi değiştirdin?" Sahte bir şaşkınlık ifadesiyle sordu. "Asla. Sadece oturma odasında hissettiğin gerginliği biraz daha azaltmana yardımcı oluyordum."

"Nathaniel."

"Tamam. Dikkatini ne kadar iyi dağıtabileceğimi kanıtlarsam belki fikrini değiştirmeyi düşünmeni sağlayabilirim diye düşündüm." Kaşlarını oynattı. "İşe yaradı mı?"

Doğrudum ve bir havluya uzandım. "Hayır, ama kurulandıktan sonra yatakta dikkatimi tekrar dağıtmak istersen seni geri çevirmem."

Bir sıçrama ve iç ęekiře küvete geri döndü. "Sanırım alabildiğimi alacağım."

"Sekiz gün," dedim kıcıımı sallayarak. "İşe koyulsam iyi olur."

Uzun bir ay olduğu ortaya ęıktı. Biręok kez pes etmeyi ve seks yapmama fikrimi değiştirmeyi düşündüm. Neyse ki -ya da ne yazık ki, hangi taraftan baktığınıza bağlı olarak- ne zaman pes etmek istesem, Nathaniel kararlı davrandı ve ne zaman fikrimi bir kez olsun değiştirip değiştirmeyeceğimi sorsa, "hayır" diyebildim.

Çok geçmeden düğünden iki gün önce Felicia ve Elaina ile bekarlığa veda partisi için yola ęıktık.

Beni almak için çatı katına uğradıklarında Nathaniel'e veda öpücüğü verdim. "Ne planladıkları konusunda biraz endişelenmiyor musun?"

"Hayır." Öpücüğe karşılık verdi. "Onlara güveniyorum."

Felicia homurdandı. "Bu senin ilk hatan." "Hayır," dedi Elaina karnını ovuşturarak. O ve onun Nathaniel ve Jackson'ın çocukluk arkadaşı olan kocası Todd ilk çocuklarını bekliyordu. "Bu en azından onun üçüncü çocuğu."

"Hiç sanmıyorum," dedi onu işaret ederek. "Sen hamilesin. Ve sen" -Felicia'yı işaret etti- "eğer çok çılgınca bir şey yaparsan paparazziler her yerde seni arar."

Felicia, "Kılık değiştirirsem olmaz," dedi.

Nathaniel, "Jackson'ın etrafında çok uzun süre kalmışsın," dedi. "Gerçi o kızıl saçlarını örtecek bir kılık değiştirdiğinden emin değilim."

"Hadi, gidelim," dedi Elaina. "Onu tek parça halinde geri getireceğimize söz veriyoruz."

Onu bıraktık ve özel asansörden aşağı indik, garaja doğru ilerlerken kıkırdadık. Biz arabaya doğru yürürken Felicia ciddileşti.

"Bahsetmeyi unuttuğumuz bir şey var," dedi. "Neymiş o?" diye sordum.

"Gözlerin bağlı olmalı, böylece nereye gittiğimizi göremezsin."

"Ne?"

"Oh, hadi ama," dedi. "Eminim yaptığınız o sapıkça şeyler yüzünden bir ya da iki kez gözleriniz bağlanmıştı."

"Felicia Kelly Clark," diye uyardım. "Bu tür konuşmalar yasak."

"Bana haklı olduğumu söyle, ben de çenemi kapayayım."

Arabanın yanında durdum ve kollarımı kavuşturdum.

"Öyle bir şey yapmayacağım."

"Sana bunu Google'da araştırdığımı söylemiştim, değil mi?" diye sordu, meydan okumamdan yılmamıştı.

Ona kaşlarımı kaldırdım.

"Şakalar hakkındaki bu ilginç makaleyi okuyun," dedi.

"Bunlar hakkında da konuşabiliriz."

"Ya da değil." Felicia'nın bununla nereye varmak istediğinden emin değildim ama herhangi bir şekilde seks yapmayalı neredeyse bir ay olmuştu. Artı, bir keresinde seksin ne olduğunu duymak istemediğini söylediğinden beri

Nathaniel'le nasıl çalıştığımızı bildiğimden, o anda bu konuyu onunla konuşmak istemiyordum.

"Nathaniel'i arayacağım," diye tehdit etti.

"Devam et." Omuz silktim. "Aslında bunu görmek isterim. Bana telefonunu ver. Arayacağım."

Elaina, "Hadi ama siz ikiniz," dedi. "Felicia, Nathaniel'i hayatımın büyük bir bölümünde tanıdım ve bana seks hayatı hakkında tek kelime etmedi." Bana döndü. "Ve sen, neşelen biraz. Bu senin bekârlığa veda partin."

Felicia biraz utanmış görünüyordu ama ben başımı salladım. "Neredeyse bir aydır seks yapmadım. Balayında rahatlayacağım."

Elaina inledi. "Bana düğünden bir ay önce seks yapmama saçmalığını yapmadığını söyle."

Mahcup mahcup bakma sırası bendeydi. "Aslında bu benim fikrimdi."

"Ah, kızım." Kolunu omuzlarıma doladı. "Önce bana sormalıydın. Todd ve ben bunu yaptık. Gelmiş geçmiş en kötü fikir. Düğün gecemizde sadece beş dakika dayanabildi."

"Beş dakika mı?" Mırıldandım.

"İçeri gir." Sürücü tarafındaki kapıyı açtı ve direksiyonun arkasına geçti. "Ve sana her şeyi anlatacağım."

Yolcu tarafına doğru yürüdüm ve Felicia arka koltuğa atladı. Birkaç dakika içinde beni nereye götürüyorlarsa oraya doğru yola çıkmıştık. Yarın için bir spa günü planlamıştık. Ben, kendi adıma, düğünden önce kız kıza vakit geçirmeyi dört gözle bekliyordum.

"Neyse," dedi Elaina. "Todd'un aklına düğünümüzden bir ay önce seks yapmamamız gerektiğine dair büyük bir fikir geldi. O zamanlar bunun çok romantik olduğunu düşünmüştüm."

"Gördün mü? Ben de öyle düşünmüştüm," dedim.

"Kulağa olduğundan daha iyi geliyor," dedi Elaina.

"Sonunda sabahın birinde otel odasına vardık ve tek yapmak istediğim uyumaktı. Todd ise? Erkekleri bilirsin."

Felicia homurdandı. "Bir ay öncesine bile gitmedik ama Jackson böyleydi."

Ona bakmak için arkamı döndüm. "Sen ve Jackson tanıştığınızın ertesi günü evlendiniz. Bir ay öncesine kadar vaktiniz yoktu."

Bir kaşını kaldırdı. "Tıkaç hâlâ bende."

Dilimi ona doğru uzattım ve Elaina'ya döndüm. "Peki ne oldu?"

"Todd'a uyumak istediğimi söyledim ve o da bana bunun bizim düğün gecemiz olduğunu, nasıl beklediğimizi ve ertesi günün ülke dışına uçacağımız için ne kadar yoğun geçeceğini falan filan anlatarak büyük bir suçluluk duygusu yarattı."

Nathaniel'in özel jetinin bir başka avantajı da ne zaman ayrılacağımıza hemen hemen karar verebilmemizdi. Düğünün ertesi günü öğleden sonra havalanmayı planlamıştık, bu da tören ve resepsiyondan sonra yapmak istediklerimizi yapmak için bize bolca zaman tanıyacaktı.

"Daha önce söylediklerinden onunla birlikte gittiğini ve hemen uyumadığını tahmin ediyorum?" diye sordum.

"Uyumaya da gidebilirdim, bir ergenden daha kötüydü. Bir ay bekledik ve dediğim gibi beş dakika dayandı. Bütün kıyafetlerimizi çıkardığımızdan bile emin değilim." Bu anıyı hatırlayınca kıkırdadı. "Gerçi Nathaniel daha büyük, eminim kontrol olayını çok iyi biliyordur."

Kesinlikle öyle umuyordum. Bir ay boyunca beklemek ve düğün gecemizin başlamadan bitmesi ne kadar korkunç olurdu?

"Komik bir şey," dedi Elaina. "Evlenmeden önce birlikte yaşıyorduk ve düğünden önceki gece anlaşılmamıza erken bir son vermeyi konuştuk. Sonunda o gece yaptığımız tek şey uyumak oldu; muhtemelen pes etmeliydik." Bana doğru baktı. "Belki de sen ve Nathaniel bunu biraz düşünmelisiniz. Yarın gece ayınızı sonlandırın."

Başımı salladım. "Yarın gece birlikte bile olmayacağız. Ben çatı katında olacağım, o da malikânede."

"Belki de bunu yeniden düşünmelisin," dedi Felicia. "Eminim her şey yoluna girecektir." Alt dudağımı ısırdım.
En azından öyle olmasını umuyordum.

İkinci Bölüm

Abby

Düğün sabahı uyandığımda güneş henüz doğmamıştı, ben de muhtemelen günün son sessiz anının tadını çıkararak gerindim. Gözlerim nişan yüzüğüme takıldı ve o an kafama dank etti: Bugün evleniyordum. Nathaniel ile. Benim dominantımla. Günün sonunda tamamen onun olacaktım. Çok hazırdım.

Acele etmeden yataktan çıktım, bornozumu giydim ve pencereye doğru yürüdüm. Hafif yağmur taneleri hâlâ düşüyor, sokak lambasının ışığında dönüyordu. Mutlulukla iç geçirdim, bir o yana bir bu yana süzülüşlerini izledim.

Cep telefonum çaldı ve koşarak komodine gittim, arayanın kim olduğunu görünce gülümsedim.

"Günaydın."

"Günaydın," dedi Nathaniel. "Seni uyandırmadım, değil mi? I?"

"Hayır." Pencereye doğru geri döndüm. "Sadece kar yağışını izlemek."

"Bir saat önce burada durdu."

Çalar saate baktım. "Bir saat önce saat beş on beşti. Uyuyamadın mı?"

"Sensiz olmaz."

Ben de onsuz pek iyi uyuyamadım ama bunu söylemek yerine ona takılmaya karar verdim. "Umarım bu, bu gece erken yatmak zorunda kalacağın anlamına gelmez."

Sesi değişti, alçak ve hırçın bir hal aldı. "Bu gece son derece erken yatacağım."

"Öyle mi?"

"Evet, sen de öylesin. Ve seni uzun bir süre yatakta tutacağım."

Özlem dalgaları karnıma doğru yayıldı. "Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

"Çünkü ben senden daha büyük ve güçlüyüm ve sen benim altımda olacaksın, gelinime mümkün olan her şekilde sahip çıkacağım."

Bunu düşününce bile inledim.

"İşim bittiğinde öyle bir sikilmiş olacaksın ki günlerce yataktan çıkamayacaksın."

Bir elimi bacaklarımın arasından geçirdim ve elbisemin kumaşının arasından klitorisimin etrafında dolaştım. Çok uzun zaman olmuştu. Bir ay çok uzun. "Mmmm."

"Birkaç saat uyumana izin vereceğim ve uyandığında seni tekrar alacağım, ama yavaş ve nazik olacağım."

Gözlerimi kapadım, hayal ettim. Nathaniel ve ben. Serin çarşaf. Alev alev yanan bir şömine. Parmağım daha hızlı dolaştı. Çok uzun zaman olmuştu.

"Abigail?"

Gözlerim birden açıldı ve parmaklarım durdu. "Evet."

"Dikkatini çekmeye çalışıyordum. Ne yapıyorsun? Ne yapıyorsun? Kendine dokunmuyorsun, değil mi?"

Elime baktım. Kahretsin. "Evet." "Geldin mi?"

"Hayır," dedim, dikkatimi zamanında çektiği için mutluydum. "Bu perhiz fikrinin tamamen sana ait olduğunu hatırlatmama gerek var mı?"

Ses tonu hafifledi. "Bunu söyleyen, uzun süreli cinsel yoksunluktan hoşlanmadığını iddia eden bir kadın."

Güldüm. "Ne diyebilirim ki? O zamanlar iyi bir fikir gibi gelmişti."

"Bu gece beş dakikadan fazla dayanamazsam bu senin suçun olacak," dedi, Todd ve Elaina hakkında ona söylediklerimle ilgili şaka yaparak.

"Bu durumda, bana şaplak atmak zorunda kalacaksın," dedim.

Ondan aldığım tek yanıt alçak bir inilti ve mırıldandığı bir küfür oldu.

"Konuyu değiştirmemi ister misin?" diye sordum. "Evet, lütfen."

"Evden ne zaman çıkıyorsun?"

"Yaklaşık bir saat," dedi. "Kahvaltı için Jackson ve Todd'la buluşacağım. Babanı da bize katılması için davet ettim."

Babam hâlâ büyüdüğüm Indiana'da yaşıyordu. Çok yakın değildik, ben her zaman anneme daha yakındım. Birkaç yıl önce vefat etmişti ve ben babamla daha iyi bir ilişki kurmaya çalışıyordum.

"Teşekkür ederim, bu hoşuna gidecek. Sanırım Felicia bir saat içinde uğrayacak. Linda ve Elaina ile buluşacağız."

Linda, Nathaniel'in ailesinin ölümünden sonra onu büyüten teyzesi ve Elaina saçımı yaptırdığım spa'da bizimle buluşacaklardı. Sabahtan beri kilisenin bu gece için hazır olduğundan emin olmaya çalışıyorlardı. Nathaniel ve benim düğünü planlamak için sadece üç ayımız olduğundan, her şeyi bir araya getirmek için herkesin çok çalışması gerekmişti.

Sonunda o günün geldiğine inanmak zordu. Durmadan plan yaptıktan, endişelendikten, şunu seğip buna karar verdikten sonra artık zamanı gelmişti. Sadece son birkaç saatin çabuk geçmesini umuyordum.

Nathaniel, "Kulağa pek de mutlu bir iç çekiş gibi gelmedi," dedi.

"Sabırsız bir iç çekişti," dedim, ilk başta iç çektiğimi bile hatırlamıyordum. "Senin karın olmaya hazırım."

"Saat altı benim için yeterince hızlı gelmeyecek." "Benim için de."

"Çok geç değil," dedi. "Kaçabiliriz."

"Bunu Eylül ayında önermeliydin. şimdi bildiklerimi o zaman bilseydim ..."

"Evet?"

"Ben olsam aylar önce Bayan Nathaniel West olurdum."

"Bana bunu söyleme," dedi. "Her şeyi düşünmeye başlayacağım"

Son bir ay içinde yaşayabileceğimiz eğlenceyi." "Tamam o zaman. Fikrimi değiştirmezdin.

her şeyi aynı şekilde yaptım." İç çekti. "Saat daha altı olmadı mı?"

"Yaklaşamadım bile. Koridorda yürümeden önce seni görebilecek miyim?"

"Linda'nın bununla bir ilgisi varsa hayır. Kabul etmiyor ama korkunç derecede batıl inançları var."

Pencereden dışarı baktım ve karın daha sert yağdığını gördüm. "Kendime not, ya Linda'dan uzak dur ya da onu meşgul et."

Kıkırdaması sıcak ve alçak sesliydi. "Bu konuda iyi şanslar."

"İyi haber şu ki, ne olursa olsun, seni saat altıda göreceğim."

"O zaman yarından itibaren iki hafta boyunca sadece sen ve ben olacağız."

Hazırlanırken karnımda iki bin kelebek parti veriyormuş gibi hissediyordum. Nathaniel ile evleneceğimi düşünmek neredeyse rüya gibiydi. Onca yıl önce, bizi sonsuza dek birbirimize bağlayacak böyle bir gün olacağına asla inanmazdım. Ve aylar önce onu terk ettiğimde, onu bir daha göreceğimi hiç düşünmemiştim.

Ancak kaderin farklı bir planı vardı ve kalplerimiz birbirimiz olmadan tatmin olamazdı. Sonunda, tüm mücadelelerimizden sonra, işte buradaydım, onun karısı olmama saatler kalmıştı. Kendimi daha mutlu hissettiğim bir zamanı hatırlamıyordum. Gözlerimi kapattım ve bu duyguyu hafızama kazımaya çalıştım.

"Seni bağlamama hazır mısın?" Felicia sordu.

Ona doğru dönüp başımı salladığımda muhtemelen aptal gibi sırtıttığımı biliyordum. O da bana gülümsedi, belki de kendi düğün gününü hatırlıyordu.

"Senin adına çok mutluyum." Bana sarıldı. "Ve bu elbiseye bayıldım."

İçinde evlenmeyi hayal ettiğim gelinliğe hiç benzemiyordu ama onu giydiğim anda benim olduğunu anlamıştım. Sevgiliye benzeyen yakası göğsümü vurguluyor ve küçük bedenimden en iyi şekilde yararlanmamı sağlıyordu. Tam bir etek akıyordu

daralan belden zarifçe. Ama beni ikna eden üst kısmı oldu. Üst kısmı bir korse gibi yapılmış, dantellerin arasına minik inciler ve kristaller dikilmişti.

Nathaniel hafta sonlarımızda bana birkaç kez korse giydirdi. Beni korse içinde görmeye bayılıyordu ve ben de ona katılıyordum. Beni aynı anda zarif, seksi ve tamamen kadınsı hissettiriyorlardı. Hem beni bu şekilde hissettirecek hem de Nathaniel'in nutkunu tutturacak bir gelinlik bulmak? Ben ikna olmuşum.

Felicia bağcıkları çözerken kıpırdamadan durdum ve onları kimin çözeceğini bildiğim için ürperdim. Parmaklarının yavaşça bağları çözdüğünü, dudaklarının boynumun arkasını sıyırdığını, tenim açığa çıkarken serin havanın fısıltısını ve beni sonsuza dek sahiplenirken sıcaklığın hücumunu hayal ettim.

Üçüncü Bölüm

Nathaniel

Arkadaşlarınız arasında evlenen son kişi olmak hakkında söylenecek bir şey var. İlk olmak zordur. Elaina ile evlendiklerinde Jackson ve benim Todd'a ne kadar kötü davrandığımızı hatırladım. Elbette o zamanlar çok daha gençtik ve hiçbir erkeğin uygun bir bekârlığa veda partisi olmadan evlenemeyeceğini varsayıyorduk.

Jackson evlendiğinde biraz yumuşamıştık. Ayrıca Abby ve benim bir yıldan kısa bir süre sonra evlenecek olmamız da histeriyi biraz azalttı. Anlaşıldığı üzere, düğün öncesi parti üçümüzün yerel bir barda takılmasına indirgenmişti.

Düğünden saatler önce kendi kendime çok daha iyi diye düşündüm. Kilisenin küçük bir arka odasında duruyordum, oturamayacak kadar gergin bir enerjiyle doluydum ama koridorda yürüyemiyordum çünkü Linda'ya göre, Abby'yi koridorda yürümeden önce görürsem kıyamet kopacaktı.

Jackson dışarıda biriyle telefonunun çekmesi hakkında konuşuyordu. Todd, Elaina'nın bilinmeyen bir işini halletmek için erken ayrılmıştı, bu yüzden saatlerdir ilk kez kendime ait bir anım oldu.

Küçük kilisede durduğum yerden çok uzakta olmayan Abby, karım olmaya hazırlanıyordu. Bu düşüncenin beraberinde getirdiği duygu dalgasına karşı gözlerimi kapattım.

Bu noktaya gelebilmek için çok yol kat etmiş, çok fazla kilometre aşmıştık. Yine de kalbimin derinliklerinde biliyordum ki

her dakikasına, her kalp kırıklığına değdi. Yolculuğumuz kolay olmamıştı ama her zor adım bizi birbirimize daha da yakınlaştırmış ve bu sayede daha iyi insanlar haline gelmiştik. Kalbim, yolculuğumuzun ciddi bir şekilde başlamaya hazırlandığını bilerek doluydu.

Ne düşündüğünü merak ettim. Tam o anda aklımdan ne geçiyordu? Yüz ifadesinden ne düşündüğünü hakkında oldukça iyi bir fikre sahip olmamı sağlayacak kadar uzun süredir birlikteydik. Eğer şu anda ona hızlıca bakabilirsem, içim rahatlayacaktı.

Zihnimi sakinleştirmek ve odaklanmak için derin bir nefes aldım. Her şey yolundaydı. Çok uzun zaman geçmeden evlenmiş olacaktık. Yarın iki hafta baş başa kalacaktık.

Balayımız hakkında çok fazla düşünmek istemiyordum. Koridorda ereksiyon olmuş bir halde yürümek zorunda kalırsam bu korkunç derecede utanç verici olurdu. Ama bir ay süren perhizden sonra, Abigail West olarak onu ilk kez tasmaladığımı hayal etmekten kendimi alamadım.

Parmaklarım tasmayı boynuna geçirmek, onu dizlerinin üzerine çöktürmek ya da yatağa yatırmak için kaşınıyordu.

Başka bir şey düşünsen iyi olur.

Pencereden dışarı baktım. Kar durmuştu ama her yer ince bir beyaz tabakayla kaplıydı. Dışarıda çok sayıda araba ve taksi durmuştu.

"Hazır mısın?" Jackson arkamdan gelip omzuma vurarak sordu.

Onu tek kolumla kucakladım. "Hiç bu kadar hazır olmamıştım."

"Uğradım ve kadınları gördüm."

"Abby nasıl?"

"Güzel, mutlu ve Bayan Nathaniel West olmaya hazır. Bir saat içinde de öyle olacak."

Saatime baktım. "Otuz dakika. Törenin kısaltılmasını istedim ama bakanın anladığından emin değilim. İngilizceyi o kadar iyi anladığını sanmıyorum."

Güldü. "Sizi bekleyen bir kilise dolusu insan var."
Ceketimi düzelttim. "Hadi gidelim."

Eminim kilise çok güzeldi. Abby her şeyin mükemmel olması için çok çalışmıştı. Ama gözlerim taş duvarları, mumları ve gülleri zar zor seçti. Toplanan kalabalığa da dikkat etmedim. Gözlerim kilisenin önüne kilitlenmiş, Abby'nin sonsuza dek benim olacağı noktaya odaklanmıştı.

Papaz, Jackson ve ben ön tarafa ulaştık ve topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanarak beklemeye başladım. Çok geçmeden müzik değişti: piyanonun yerini bir arp ve kemanın yumuşak telleri aldı. Kilisenin arka tarafındaki kapılar açıldı ve omuzlarımı dikleştirdim.

Felicia koridorda yürüyordu ama ona şöyle bir bakmaktan fazlasını yapmadım. Odaklandığım tek bir şey vardı: Abby. Kilisenin arka tarafında karım olmak için bekliyordu.

Bunun mümkün olduğunu düşünmek neredeyse saçmaydı.

Sonra kapıdan içeri adımını attı ve nefesim kesildi. Enfesti. Babasının kolunda bana doğru ilerlerken eminim aptal gibi sırtıyordum ama umurumda bile değildi.

Koyu renk saçları başının tepesine yığılmıştı ve birkaç tutam saç kaçmıştı. Uzanıp birine dokunmayı, kulağının arkasına sıkıştırmayı arzuladım. Elbette boynu çıplaktı.

O bana doğru yürürken kendimi şiddetle sahiplenmiş hissettim. Güzelliğini bir anda kavrayamıyordum, beni boğuyordu. Bakışları benimkilere kilitlendi ve sonunda daha önce merak ettiğim sorunun cevabını aldım. O iyiydi. İyinin de ötesindeydi. Işıl ışıldı.

Sonunda Abby ve babası kilisenin önüne ulaştılar. Birbirimize dokunmasak da aramızdaki enerji elle tutulur gibiydi. Törene başlayan papazı dinlemek için elimden geleni yaptım ama göz ucuyla Abby'ye bakmaya devam ettim.

Babasının onu teslim etme zamanı geldiğinde, Abby'nin yanağını öptü ve elimi sıktı. Sonra onun elini benimkine koydu.

"Sen iyi bir adamsın, Nathaniel," dedi. "Kızıma iyi bak."

"Hayatım pahasına," diye söz verdim.

Her iki elini de ellerimin arasına aldım, gözlerinde gördüğüm sevgi karşısında dehşete kapıldım.

"Abby," diye fısıldadım, başparmağımla elinin üst kısmını okşadım.

Gözleri parlıyordu.

Geleneksel yeminler etmeye karar vermiştik ve ailemiz ve arkadaşlarımızla birlikte durup bizi Tanrı'nın ve insanların gözünde sonsuza dek bağlayacak sözleri tekrarlarlarken ruhumda derin bir huzur hissettim.

Bir yandan gözlerimin içine bakarken bir yandan da babamın alyansını parmağıma taktı. Yüzük yerine oturduğunda, sanki dünyadaki her şey mükemmel bir anlam kazanmıştı. Onun platin üzerine prenses kesim pırlantalı alyansını aldım ve parmağına taktım. Birkaç değerli saniye boyunca birbirimizin gözlerinin içine baktık ve onun sevgisinin ve arzusunun beni sardığını hissettim. Onun da benimkinden aynı tutkuyu bulduğunu biliyordum.

Papaz öne çıktı. "New York eyaletinin ve Cennetteki Babamızın bana verdiği yetkiye dayanarak, Nathaniel ve Abby'yi karı koca ilan ediyorum. Tanrı'nın bir araya getirdiklerini kimse ayıramaz.

Nathaniel, gelinini öpebilirsin."

Onu kendime çektim. "Sonunda," dedim dudaklarımı dudaklarına bastırıp öpmeden önce.

Kendimi hiç bu kadar canlı, aşık, daha fazla hissetmemiştim. "Seni seviyorum," diye fısıldadım dudaklarına.

"Bayanlar ve baylar," dedi bakan, "Nathaniel ve Abby West'i takdim etmekten memnuniyet duyuyorum."

El ele tutuşarak döndük ve karı koca olarak ailemizi ve arkadaşlarımızı selamladık.

Dördüncü Bölüm

Abby

O gün daha mükemmel olamazdı. Değer verdiğimiz ve sevdiğimiz herkes günümüzü paylaşmak için oradaydı. Ama hepsinden önemlisi, Nathaniel ve ben sonunda evlenmiştik.

Nathaniel'i daha önce bu kadar yakışıklı gördüğümünden emin değilim. Sorun smokini ya da muhteşem gözleri ve keskin çenesi değildi; yüz ifadesindeki duygulardı: aşk, neşe ve mutluluğun ezici ifadesi. Onunla tanıştığım gün sadece yakışıklıydı. Bugün ise nefes kesiciydi.

Hazırlandığım kilisenin arka odasına doğru yürürken el ele tutuştuk. Diğer herkes şehirdeki resepsiyon salonuna doğru yola çıkmıştı ama kiralık arabamız bizi almaya gelmeden önce birkaç dakikamız vardı.

Odaya girdiğimizde kapıyı arkamızdan kapattı, kilidi çevirdi ve beni duvara doğru itti.

"Abby West," diye neredeyse hırıliyordu.

"Mmm." Parmağımı göğsünde gezdirdim. "Tekrar söyle."

"Abby West," diye tekrarladı, sonra yumuşak bir sesle bana takıldı.

Öpücük.

Elim beline kadar gitti. "Şimdi diğer şekilde söyle."

Onun tasmaını taktığımda kullandığı ismi söylerken gözleri bastırılmış arzuyla karardı. "Abigail West."

Dizlerimin bağı çözüldü. Tanrım, bana Abigail dediğinde ne hale gelmiştim.

"Arabanın gelmesine ne kadar var?" Ellerini üzerimde görmek için yanıp tutuşarak sordum.

"Yeterince uzun değil. Sadece bunun için yeterli zaman."

Başını eğdi ve dudakları uzun ve derin bir öpücükle benimkilerle buluştu ve ardından gelecekler hakkında ipucu verdi. Parmaklarımızı birbirine doladı ve ellerimizi başımızın üzerine çekti. Dudakları güçlü ve ısrarcıydı ama benimkilerin de aynı şekilde olduğunu biliyordum.

Sonunda geri çekildiğinde, "Resepsiyonu atlayabiliriz," diye önerdim.

"Beni kışkırtma," dedi. "Zaten bu elbise yeterince baştan çıkarıcı. Bu bir korse mi?"

Tatlı, tatlı zafer.

"Öyle." Ona alaycı bir gülümseme verdim. "Beğeneceğini umuyordum.

Felicia beni bununla bağlamak zorunda kaldı."

Parmağı korsaj boyunca dans etti. "Öyle mi?"

"Evet. Aslında yardım almadan çıkabileceğimden şüpheliyim." Kirpiklerimi ona doğru kırpıttım. "Sence bana yardım edecek birini bulabilir miyim?"

"Oh, güven bana, seni çıkaracağım. Bir hediyeğin paketini açmak gibi olacak."

"Eğer düzgün bir kıyafetim olsaydı, hemen şimdi yapmana izin verirdim."

Başını iki yana salladı. "Bunu şimdi yaparsam, resepsiyona yetişmemizin imkanı yok."

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun."

"Hadi gel." Omuzlarıma bir şal attı, sonra elimi tuttu ve beni dışarı çıkardı. "Eğer resepsiyonu kaçırsak, yaşlanıp saçlarımız ağardığında pişman oluruz."

Nathaniel'in iş ortaklarından biri, nadiren kullandığı ve içinde balo salonu olarak tanımlanabilecek bir yer bulunan büyük bir çatı katına sahipti. Resepsiyon için mükemmel bir yerdi: özel ve muhteşem bir şehir manzarası vardı. Kır evimizde evlenmeyeceğimizi duyduğunda, orayı kullanmamıza izin vermeyi teklif etmişti.

Felicia'yı dekorasyon konusunda serbest bıraktım ve ona sadece en azını bilmem gerektiğini söyledim. O da

Kusursuz bir tadı vardı, bu yüzden hiç endişelenmedim.

Nathaniel ve ben limuzinin arka koltuğunda çatı katına çıktık ve bizi bekleyen buz gibi şampanyayı yudumladık. Sürücü bölümü cam bir bölmeyle yolcu bölümünden ayrılmıştı, bu yüzden mahremiyetimiz vardı. Yan yana oturduk ve ben başımı onun omzuna koyarken, evlilik yüzüğünü parmağına doladım.

"Ne zaman yola çıkmamız gerekiyor?" diye sordum. Geceyi nerede geçireceğimizi hâlâ bilmiyordum. Gece çantamı ona daha önce vermiştim.

"Belirli bir zaman yok." Sırıttı. "Ne yaptığını çok iyi biliyorum ve işe yaramayacak."

"Senden bilgi almaya çalışmıyordum, sadece merak ediyordum."

Bana sana inanmıyorum bakışını attı. "Tamam," diye gülümseyerek itiraf ettim. "Belki de sana inanmaya çalışıyordum. birazcık öğren."

Alnımdan öptü. "Beklemen ve sabırlı olman gerekecek."

"Geçen ay boyunca tüm sabrımı tükettim."

"Bay West," şoförün sesi dahili telefonda vızıldadı.

"Böldüğüm için üzgünüm ama size bir telefon var."

"Bugün düğün günüm, telefonlara cevap vermeyeceğim." Bana daha önce telefonunu el bagajında bıraktığını söylemişti. Çok acil bir durum olmadığı sürece ulaşamaz olmak istiyordu.

"Pilotunuz efendim."

Birbirimize baktık. Onun pilotu mu? Yarın bizi İsviçre'ye götürecek olan mı? Bu kulağa iyi gelmiyordu.

Nathaniel arabanın arkasındaki ahizeyi kaldırdı. "Evet."

Dinlediği süre boyunca yüz ifadesi hiç değişmedi.

Bu bile başlı başına bir şeylerin yanlış gittiğini gösteriyordu. Nathaniel korkularımı doğrulayan birkaç soru sordu, özellikle de "Diğer seçeneklerimiz neler?" dediğinde. Sonra pilotuna onu hemen arayacağını söyledi ve telefonu kapattı.

İç çekerek bana döndü. "Büyük bir kış fırtınası yaklaşıyor. Ya bu gece yola çıkıp onu atlatmamız ya da geçene kadar beklememiz gerekiyor." Kaşlarını çatı. "Özür dilerim. Dün gece hava durumunu kontrol ettim. Her şeyin bizim kuzeyimize doğru gitmesi gerekiyordu."

Elimi yumruğunun üzerine koydum. "Bu ne kadar sürer?"

"Fırtına bir ya da iki gün içinde sona erecek. Ancak havalimanlarının faaliyete geçmesi daha uzun sürebilir."

"Ya değillerse?"

Yüzünü buruşturdu. "Balayı yok."

Balayı yapmamak dünyadaki en kötü şey olmasa da, bu gerçekten dört gözle beklediğim bir şeydi. Kimsenin bizi tanımadığı, birbirimizden başka hiçbir sorumluluğumuzun olmadığı bir ülkede Nathaniel ile baş başa iki hafta geçirmek. Bundan vazgeçmek çok zordu. Resepsiyonda daha fazla zaman geçirmek için bunu riske atar mıydım?

Başımı kaldırdım, göz göze geldik ve bir kaşımı kaldırdım. Ağzının köşesi yarım bir gülümsemeye yukarı kalktı.

Hayır, bu ikimizin de almak istediği bir risk değildi.

"Verilecek bir karar yok," dedim.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Bu gece gidiyoruz."

Nathaniel araba yolculuğunun geri kalanını telefonda pilotuyla ayarlamalar yaparak geçirdi. Kulağa geldiği kadarıyla, resepsiyonda geçireceğimiz zamanı kısaltmamız gerekecekti. Nathaniel'in sol elini tuttum ve saate baktım. Yedi buçuğu biraz geçiyordu.

İç çekerek telefonu kapattı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. "En geç saat 10'da yola çıkmamız gerekiyor. Bu da resepsiyonda bize sadece bir buçuk saat verir," dedi çatı katına vardığımızda.

"Bu yüzden hızlıca yemek yiyoruz, birkaç kişiyle konuşuyoruz ve sonra ayrılıyoruz."

"Akşamımızı saati izleyerek geçirmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

"Benim için sorun değil," dedim. "Eğer balayına çıkabilmemiz için gereken buysa, benim için sorun değil."

Bu gece çene çalmayı minimuma indir." Ona daha da yaklaştım. "Önümüzdeki iki hafta için planlarım var ve bunların hiçbiri New York'la ilgili değil."

Yüzümü avuçladı. "Her zaman bir şeye nasıl bakman gerektiğini biliyorsun ve o şeyi tamamen doğru gösteriyorsun."

"Dürüst olmak gerekirse, seninle iki hafta balayı yapmak ile sürekli gördüğüm bir grup insanla bir akşam geçirmek arasında seçim yapmak?" Onu usulca öptüm. "Bu konuda fazla düşünmene gerek yoktu."

Gülümsedi ve elimi tuttu. "Sadece bugünün mükemmel olmasını istedim."

Arabadan inip binanın içine doğru ilerlerken koluna girdim. "Biz evlendik. Hiçbir şey bu günü daha az mükemmel yapamaz."

Beşinci Bölüm

Nathaniel

Abby elbette haklıydı. Resepsiyon sade ama mükemmeldi ve biraz aceleye geldiğini düşünen varsa da bunu kendilerine sakladılar. Küçük kalabalık biz geldikten kısa bir süre sonra bizi ayırdı ve misafirlerimizle sohbet ederek biraz zaman geçirdik. Bir meslektaşımın tebriklerini kabul ederken, Abby'yi bulmak için kalabalığı taradım. Kütüphaneden tanıdığım bir grup kadının ortasında duruyordu. Herkes yüzüğüne hayran hayran bakıyordu.

Öğle yemeği için çok fazla bir şey yediğinden şüpheliydim, bu yüzden bize bir tabak getirmek için kendimden izin aldım. Geldiğim ilk yemek istasyonunda kıkırdadım ve tabağımızı tapasla doldurdum. Abby'nin konuştuğu gruba yaklaştığımda yüzümde hâlâ bir gülümseme olduğundan emindim.

"Hanımlar," dedim başımla hepsini selamlayarak. "Bölmek istemezdim ama gelinimi bir şeyler atıştırmak için alıp götüreceğim ve umarım onu dansa kaldırabilirim."

Herkes gülümseyerek ve "evet, tabii ki" ve "bize aldırmayın" diyerek nazik davrandı. Onu baş masaya götürdüm, sandalyesini çektim ve benimkini dizlerimiz birbirine değecek kadar yaklaştırdım. İyi dilekte bulunanlar tekrar bize yaklaşmadan önce muhtemelen beş ila on dakikamız olduğunu düşündüm.

Bir banderilla uzattım. "Bana tapas yiyeceğimizi söylememiştin."

"Sormadın," dedi gözlerinde hınzır bir parıltıyla.

Tapas bizim favori oyun odası atıştırmalığımızdı. Genellikle önce o bana yedirir, sonra ben ona servis yapardım. Bunu resepsiyonumuzda yaparak beni biraz hazırlıksız yakalamış olabilirdi ama ben durumu tersine çevirmeyi planlıyordum.

Bir sebze şişine uzandı.

"Bırak onu," dedim alçak bir sesle ve eli durdu. Bir şiş aldım, içinden bir salatalık çıkardım ve ağzına götürdüm. "Aç."

Dudakları aralandı ve sebzeyi içine soktum. Parmaklarıma bir öpücük kondurdu. Sonra ona bir köfte uzattım ve tabağa doğru başımı salladım. "Sadece birkaç dakikamız var."

Biraz ekmek aldı ve dudaklarıma götürdü. "Menüyü planladığımda bunu yapmak için daha fazla zamanımız vardı. Sadece hafta sonu geçirdiğimiz zamanı onurlandırmak için gizli bir yol istedim."

Elimi bileğine doladım, göğsüm resepsiyonumuzu nasıl planladığına dair huşu doluydu. Bir kez daha, onu yakamdan tutma ihtiyacı beni çekti. "Keşke daha fazla zamanımız olsaydı da birbirimize yeterince hizmet edebilseydik. Neden bunu bizim için paketleyecek birini bulmuyorum, böylece bir kısmını yanımızda götürebiliriz? Böylece uçakta da tadını çıkarabiliriz."

Sevinç gözlerini doldurdu. "Teşekkür ederim."

Onu öpmek için öne doğru eğildim ama bunu yapamadan biri sırtıma tokat attı.

"İlk dans, dostum," dedi Jackson. "Felicia ikinizi dans pistine çıkarmamı söyledi."

"Gidelim mi, Bayan West?" Ben sordum.

Ayağa kalktı. "Elbette, Bay West." "Jackson," dedim gelinimin elini tutarak. "Eğer yapabilirsen Biraz yiyecek toplamamız için bir yol bulun, ben de Felicia ile size rezervasyon yaptırdığım balayı süitinin keyfini çıkarmanıza izin vereyim."

Birisi bunu kullanabilirdi. "Ne bulabileceğime bakacağım," dedi.

Dans pistine doğru ilerlerken etrafımızdaki kalabalık sessizleşti. Yumuşak, tanıdık piyano melodisi çalmaya

başladığında onu kollarıma aldım. Herhangi bir şekilde yakın temas kurmayalı çok uzun zaman olmuştu. Ereksiyonum

Pantolonumdan rahatsız oldu ama neyse ki elbisesinin kıvrımları bunu iyi saklıyordu.

"Süitin boşa gitmeyeceğine sevindim," diye düşündü. "Gerçi düğün gecemi bir uçakta geçireceğimi hiç düşünmemiştim."

Ürperdim. Jet güzel olmadığından değil; sadece karı koca olarak ilk gecemizi geçirmemizi istediğim bir yer değildi. Ve durum böyleyken. . . .

"Biliyor musun, düşünüyorum," dedim.

"Yüzünüzdeki ifadeye bakılırsa pek de hoş olmayan bir şey."

"İsviçre'ye varana kadar bir ay boyunca hiçbir şey yapmamamız gerektiğini düşünüyorum."

Ağzı açık kaldı. "Başka bir gece mi?"

Saçlarını geriye doğru düzelttim ve derin, koyu gözlerine baktım. "Karı koca olarak ilk zamanımızın bir pilot ve ekibi tarafından paylaşılmasını istemiyorum."

"Senin jetinle bir sürü şey yaptık, neden bu gece olmasın?"

"Sadece farklı. Ben sana bir ay verdim. Sen bana bir gece verebilir misin?" Parmağımla dudaklarında gezindim.

Ucunu öptü. "Eğer bana bir şeyi garanti edebilirsen." "Her şeyi."

Dişleri parmağımın derisini sıyırdı ve dokunuşunu kasıklarıma kadar hissettim. "İsviçre'ye vardığımızda beş dakikadan daha uzun süre dayanacağına söz ver."

Kollarımı ona daha sıkı sardım ve izleyen kalabalığın zevkine vararak onu aşağıya indirdim. "Seni hiç tatminsiz bıraktım mı?" Ne demek istediğimi kanıtlamak için onu tekrar yukarı çektim ve tutkulu bir öpücük verdim.

Sonunda ayrıldığımızda ağır ağır nefes alıyordu ama bakışlarını sabit tutuyordu. "Bir ya da iki hafta sonu kesinlikle tatmin olmadığımı hatırlıyorum."

"Başka şekilde ifade edeyim." Eğildim ve fısıldadım, "Şımarık bir itaatkâr olduğun için cezalandırılmadığın hafta içi ya da hafta sonu seni hiç tatminsiz bıraktım mı?"

Gözleri özlem ve arzuyla parladı ve kendi fısıltısıyla cevap verdi, "Böyle söylersen olmaz."

"İsviçre'de de aynısını yapacağıma eminim." "Beni beş günlüğüne götüreceğine söz verdiğin hafta sonunu hatırlıyor musun?

bir gecede kaç kez?" diye sordu.

"Bütün hafta sonu çıplaktın, asla unutmayacağım.

o."

"Bence altıya kadar denemeliyiz."

Düşüncelerimi toparlayıp tutarlı bir açıklama yapamadan Cevap verdiğimde omzuma bir dokunuş oldu.

Jackson, "Sağdıç gelinle hızlı bir dans için araya girdi," dedi.

O zaman şarkının bittiğini ve yumuşak bir caz şarkısının başladığını fark ettim. Saatiye göre gitmemize daha otuz dakika vardı, ben de hoşnutsuz bir şekilde Abby'yi ona teslim ettim.

Dans pistinin ortasına doğru ilerlerken onları izledim. Dış kenarlar boyunca diğer insanlar da onlara katıldı.

"Nathaniel," dedi Felicia yanımdan.

Şaşkınlığımı zar zor gizleyebildim. Felicia ile ilişkim karmaşıktı. Abby ile hafta sonları yaşadığımız hayat tarzını onaylamadığını biliyordum, gerçi Abby bana kiliseye baktıkları gün aralarında geçen konuşmayı anlatmıştı. Çoğunlukla, Felicia'nın sadece mecbur olduğu için bana katlandığını hissediyordum. Kesinlikle beni hiç aramamıştı.

"Benimle dans eder misin?" diye sordu belirsizlikle karışık bir sesle.

Bu sefer şaşkınlığımı gizleyemedim. Önce bana yaklaşıp konuşmakla kalmamış, bir de beni dansa kaldırmaya mı çalışıyordu? Sadece başımı salladım ve onu dans pistine götürdüm.

İlk birkaç dakika garipti. Felicia'nın kollarımda olmaktan benim onu tuttuğum kadar rahatsız olduğu belliydi. Sırtı kaskatı kesilmişti ve vücudu gergindi. Bu

Ancak Jackson ve Abby'nin dans ettiği yere yaklaştığımızda Felicia'nın rahatladığını fark edebildim.

"Parlıyor," dedi.

Jackson dans pistinde Abby'yi döndürüyordu ve ikisi de gülüyordu. Her zamanki gibi büyüleyici görünüyordu ama bugün onda daha farklı bir şey vardı. Sanki neşe onu tamamen doldurmuş, ondan yayılıyordu. Beni bakarken yakaladı ve bir öpücük kondurdu.

"Öyle," dedim Felicia ile aynı fikirde olarak. "Bize destek olduğunuz için teşekkür ederiz."

Felicia derin bir nefes aldı. "Sana bir şey söylemem gerekiyor."

Kendimi en kötüsüne hazırladım, ancak onun bu kadar sıkıntılı görünmesine neyin sebep olabileceğini hayal bile edemiyordum.

İlk kez kararsız görünüyordu, bakışlarını başka yöne çevirip arkamdaki duvara baktı. "Başlangıçta sana davranış şeklim için üzgün olduğumu söylemeyeceğim. Abby'nin çıkarları için en iyisi olduğunu düşündüğüm şekilde davranıyordum." Başını iki yana salladı. "Bunun için özür dilemeyeceğim."

Bir şey söyleyemeyecek kadar şaşırmıştım ve dansı bıraktık.

"Ama senin ve Abby ile yaptıklarınız hakkında en kötüsünü düşündüğüm için üzgün olduğumu söyleyeceğim." Sonunda bakışlarımla buluştu. "Katılmak isteyeceğim bir şey değil ama Abby'nin ihtiyacı olan şey sensin. Artık onu kolladığını biliyorum ve bunun için sana teşekkür ediyorum. Sana sahip olduğu için mutluyum ve bugün ikinizle birlikte olmaktan gurur duydum."

Şaşkınlık içinde olduğumu söylemek hafif kalır.

"Teşekkür ederim Felicia," diyebildim sonunda.

Başını salladı. "Bir şey daha var. Eğer bir daha Super Bowl'da yaptığınız gibi halka açık bir şey yapmaya kalkışırsanız polis çağırırım. Bu çok yanlış."

Abby'yi toplum içinde seksle tanıştırma yöntemime yaptığı gönderme beni şaşırttı ve başımı arkaya atıp güldüm.

Altıncı Bölüm

Abby

Havaalanına doğru yola çıkarken aklımda balayı ile ilgili düşünceler vardı. İsviçre'ye vardığımızda, eğer istersek, bütün günlerimizi yatakta geçirebilirdik. İki haftadır birlikteydik ve belirli bir planımız yoktu, birkaç günün bu şekilde geçmesini umuyordum. Yakamı bir yere koyduğunu biliyordum. Bir ara takacağım konusunda anlaşmış olsak da, tam olarak ne zaman takacağımı açık bırakmıştık.

Pilot bizi bekledi. "Bay West." Başını salladı, sonra gülümsedi. "Bayan West. Tebrikler."

Nathaniel pilotun elini sıktı. "Teşekkür ederim. Gitmeye hazır mıyız?"

"Her şey hazır, sadece seni bekliyordum." Ana

kabine doğru yol aldık. Çok sevdim

Nathaniel'in jeti. Konforlu ve moderndi, ana kabinde pelüş deri kaptan koltukları vardı. Kısa bir koridorun sonunda küçük bir yatak odası ve banyo vardı. Jetteki zamanımızın çoğunu hafta sonları geçirdiğimiz için tasmaını takmıştım. Nereye koyduğunu merak ettim.

Sandalyelerin arasındaki masaya doğru yürüdüm ve Nathaniel'in beni yakaladığında genellikle açtığı çekmeceyi açtım. Çekmece boştu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Hafta boyunca tasmamı nerede tuttuğunuzu hiç anlayamadım."

"Ve sen de onu jette sakladığımı mı düşündün?"

"Hayır," dedim. "Sadece sana sataşmak istemiştim." İçimden bir ses tasmayı oyun odasında tuttuğunu söylüyordu.

hafta. Oraya hiç bakmamıştım. Oyun odası Pazartesi'den Cuma'ya kadar bana yasak değildi ama Nathaniel olmadan orada kendimi hiç iyi hissetmiyordum.

Oturdum ve emniyet kemerini bağlamaya çalıştım. Elbisemin metrelerce dantel ve ipeğinin üzerine oturtabilmek için kayışı iki kez yeniden ayarlamam gerekti. Sonunda yerine oturduğunda Nathaniel'e baktım ve çizdiğimiz resme güldüm. Bir uçakta çok resmi giyinmiş ve kemer takmıştık.

Nathaniel bana sırttı ve elini uzattı. "Komik bir şey mi var?"

Başparmağımı avucunun üzerinde gezdirdim. "Sadece bu sabah uyandığımda kendimi gün bitmeden bir gelinlikle uçarken görmedim."

"Hiçbir şey planlandığı gibi gitmiyor, değil mi?"

"Yedek planlarınızın neden yedek planları olduğunu anlamaya başlıyorum."

Boştaki elini saçlarının arasında gezdirdi. "Özür dilerim Abby. Pastayı keserken acele ettik. Babanla zar zor konuşabildin. Ve-"

"Nathaniel, yapma. Havanın suçlusu olduğunu düşünme. Bilseydin bile, ne yapabilirdin ki? Hiçbir şey. Biz evliyiz ve umurumda olan tek şey bu."

Oturup hareket etmeyi bırakana kadar ne kadar yorgun olduğumu fark etmemiştim. Olduğum yerde uyuyakalmak istiyordum ama önlük rahatsız etmeye başlamıştı. Uçak alçaldığında kemerimi çözdüm.

"Eğer hâlâ bana yardım etmek istiyorsan bu elbiseden kurtulmaya hazırım."

"Sanırım diğer tek seçenek İsviçre'ye inene kadar seni elbisenin içinde tutmak ve bunun da uygun bir seçenek olmadığını düşünüyorum."

Hayatta olmaz der gibi bir bakış attım ve ona sırtımı döndüm. "Sanırım şimdi sana içinde uyumak zorunda olduğum tek şeyin bizim için aldığım elbise olduğunu söylemenin zamanı değil."

düğün gecesi. Geri kalan her şey ana bavullarımda."

Gelinliğimin korse üst kısmındaki bağlarla uğraşmaya başladı. "Ve sanırım şimdi düğün gecemizde hiçbir şeyle uyumayı planlamadığımı söylemenin zamanı değil, bu yüzden yatakta çıplak olacağım."

İnledim. Onun çıplak olduğu düşüncesi yorgunluğumu alıp götürüyordu. "İsviçre'ye kadar bekleme planına sadık kalmak istiyorsan hayır."

Elbise omuzlarımdan kaydı ve kürek kemiklerime öpücükler kondurdu. "Söz veriyorum buna degecek."

Kucağından iki büküm ayrıldım. "Yapmasan iyi olur, şu anda kendimi kontrol edemiyorum."

Ama dakikalar sonra banyodan çıkıp yatak odasında ona katıldığımda, kendini kontrol etme sorunu yaşayan tek kişinin ben olmadığımı biliyordum. Geceliğimi suçladım. Onu seçmiştim çünkü hem zarif hem de baştan çıkarıcı derecede seksiydi. Transparan bir malzemeden yapılmıştı, beni örterken aynı zamanda hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu.

Çift kişilik yatağa doğru yürürken bakışları beni takip etti ve sessizce çarşafı ve battaniyeyi kaldırdı, böylece yanına girebildim. Sırtım göğsüne gelecek şekilde döndüm. Ona sürtündüğümde keskin bir nefes aldı.

"Lanet olsun," dedi.

Ereksiyonu kıcıma baskı yapıyordu. "Evet, aynen."

Birkaç uzun dakika boyunca sessizlik içinde yattık. İkimiz de hareket etmedik, bu da ikimizin de hareket etmediğini daha da belirginleştirdi. Nefes alış verişimi düzene sokmaya çalıştım ama bunun tek yaptığı Nathaniel'in arkamda çırılçıplak olduğu gerçeğini vurgulamak oldu. Yumruğumu sıktım ve kendime yuvarlanmanın ne kadar kolay olacağından başka bir şey düşünmememi söyledim. Zaten çıplaktı, bu yüzden ellerimi saniyeler içinde ona dolayabilirdim. Geceliğimi hızlıca sıyırdığımda tam erişime sahip olacaktı. Sonra bir kalça kaymasıyla-

"Bu işe yaramayacak," dedik ikimiz de aynı anda.

Sıkı bir kahkaha attı. "Kahretsin, aptalca bir fikir."

"Senin mi benim
mi?" "İkisi de."

Yüzünü ona dönmek için yuvarlandım. "Bir gece daha dayanabileceğimi sanmıyorum. Bunca zamandır bu geceye kadar dayanabilirsem iyi olacağımı düşünüyordum. Ve şimdi burada ve bir gece daha mı bekleyeceğiz?"

"Katılıyorum. Bir şeyler yapmalıyız."

"Umarım bir şey derken ayrı yatakları kastetmiyorsundur." "Tabii ki hayır." Doğrulup oturdu.

"Telefonum nerede?"

"Birini mi arayacaksın? Gerçekten mi?"

Bana kaşlarını kaldırdı ama bir şey söylemedi.

Onun yerine el çantasını karıştırdı ve telefonunu çıkardı.

"Benim beş dakika dayanmamdan mı endişeleniyordun? Bu gece, birbirimizi boşaltmak için tam beş dakikamız var. Sadece eller."

Telefonu yatağın yanına getirdi ve zamanlayıcıyı ayarladı. "Şimdi başlıyor."

Yatağın üzerinde oturuyorduk ve ellerim bir anda onun vücudunun üzerindeydi. Önlüğümle boğuşması ve onu yukarı çekmesi biraz daha uzun sürdü. Başka bir gece olsa ona biraz yardım ederdim ama o anda benim ona açlık duyuyordum.

Kirli çenesinden öptüm. "Seni tatmam gerek."

"Sonra," dedi, sadece öpücüğün ucunu kaydırabilmek için geri çekilerek.

başımın üzerinde. Sonra elleri üzerimde dolaştı, dokundu ve keşfetti. Dizlerimin arasına yerleşti ve parmakları bacaklarımın arasına değdiğinde nefesim kesildi. "Kendimi lisede gibi hissediyorum."

Ereksiyonunu elime aldım. "Tribünlerin altında yakalanmamaya çalışarak öpüşüyormuşsunuz gibi mi?"

"Onun gibi bir şey." Telefonuna baktı. "Dört dakika ve on yedi saniye."

Kendimi onu memnun etmek için çalışmaya verdim. Birbirimizin vücutlarını, nereye ve nasıl dokunacağımızı bilecek kadar iyi tanıyorduk. Ve son altı ayda orgazmımı nasıl geciktireceğimi öğrenmiş olsam da, sık sık acele etme pratiği yapmamıştım.

Onlar. Bu gece istediğim buydu ama birdenbire bunu yapıp yapamayacağımdan emin olamadım.

Onun dokunuşunu aldım ve susamış bir kadın gibi içime çektim. Üzerimden geçmesine izin verdim ve uyarılmam arttıkça ellerimle sikini daha hızlı çalıştırdım. Orgazmını ne kadar uzun süre erteleyebileceğini çok iyi biliyordum ama hiç acele ettiğini görmemiştim. Bu gece ikimiz de zevkten kendimizi kontrolsüzce bırakıyorduk ve ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Aramızdaki gizem yepyeni bir seviyeye ulaşmış gibiydi.

Kalçalarını elime doğru kaldırdı. "Siktir, Abby. Çok iyi hissediyorsun."

Aklım içimde gezdirdiği iki parmakta ve başparmağının klitorisimin üzerinde gezinişindeydi. "Oh, evet. Tam orası."

İkimiz de o kadar muhtaçtık ve arzularımız o kadar acildi ki, doruğa yaklaştığımda hiç zaman geçmemiş gibi hissettim. O da benden çok geride değildi, sikinin seğirmesinden bunu anlayabiliyordum. Birkaç vuruş daha yaptı ve tam elime dökülürken parmaklarının etrafına boşaldım.

Yatağın üzerine yığıldık. Telefonun zamanlayıcısı hemen kapandı ve ikimiz de kahkahalara boğulduk.

"Hiç bu kadar hızlı boşalmamıştım sanırım," dedim, elimi bana verdiği havluya silerken.

"Ben de."

"Yine de biraz rahatlattı."

Beni kollarına çekti. "Evet, ama yeterince değil."

"Kendimi çok yaramaz hissediyorum," dedim kıkırdayarak. "Sanki hile yapmışım gibi." "Şu anda senin yaramazlığından bahsetmesek iyi olur.

an." Kolları bana daha sıkı sarıldı ve ses tonu ciddileşti.

"Biliyor musun, bu gece ve bu akşam planlandığı gibi gitmemiş olsa da, günün daha mükemmel olamayacağını düşünmeden edemiyorum."

Elimi kollarında gezdirdim. "Resmen sonsuza dek ve daima benimsin. Bundan daha iyisi olamaz."

Biraz konuşarak vakit geçiririz diye düşünmüştüm; ne de olsa bugün düğün günümüzdü. Ama günün olaylarının yoğunluğu

ve birkaç dakikalık fısıldaşma ve yumuşak öpüşmelerden sonra uykuya daldık.

İnişimizden yaklaşık bir saat önce uçağın pencerelerinden süzülen yumuşak güneş ışığıyla uyandım. Vücudum sabahın erken saatleri olduğunu düşünse de Avrupa'da muhtemelen öğlene yakın olduğunu fark etmem bir dakika sürdü. Hiçbir zaman büyük bir dünya gezgini olmadım, bu yüzden zaman değişiklikleri beni her zaman etkiledi.

İsviçre'nin Zermatt kenti arabaların şehre girmesine izin vermiyordu. Sion'a uçtuk ve burada bir helikoptere aktarma yapmak zorunda kaldık. Kısa yolculuk sadece on beş dakika sürdü ama manzara beni büyüledi. Her şey bembeyazdı ve çok sakin ve dingin görünüyordu.

Zermatt'a indikten sonra bir taksiye binerek dağ evimize gittik. Nathaniel uzakta, her şeyin üzerinde yükselen Matterhorn'u işaret etti. Elektrikli olmayan herhangi bir aracın yasaklanmasının aynı zamanda görkemli manzarayı görmemizi engelleyecek herhangi bir dumanın olmaması anlamına geldiği gerçeğini sevdim.

"Bu kadar mı?" Bir dağın yamacına inşa edilmiş üç katlı bir dağ evi görüldüğünde sordum.

Nathaniel taksinin GPS'ine bir göz attı ve tekrar binaya baktı. "Evet, işte bu."

"Bu muhteşem."

"Kiralamadan önce gördüğüm resimlerdekinden çok daha iyi görünüyor."

Elimizdeki bilgilerden, alt katta kapalı bir havuz ve sauna, ana katta bir oturma odası ve mutfak, en üst katta ise kasabaya bakan tavandan tabana pencereleri olan bir ana yatak odası olduğunu biliyorduk. En yakın komşularımız görünmeyecek kadar tenhaydık, ancak köy sadece kısa bir araba yolculuğu uzaklığındaydı. Ve konumu nedeniyle, evin hemen dışında yürüyüp kayak yapabiliyorduk.

Nathaniel uzandı ve elimi tuttu. "Dün gece erken ayrılmak zorunda kalsak da fırtına başlamadan önce gelebildiğimiz için çok mutluyum."

Garaj yoluna girdiğimizde, "Bir dakika içinde tekrar yapardım," dedim.

"Ben de."

Taksi durdu. Nathaniel bir dakikalığına koltuğa geri oturdu. "Sizi bilmem ama benim umutsuzca bir duşa ihtiyacım var."

"Duş kulağa mükemmel geliyor." Özellikle de o da katılırsa Ben.

"Neden içeri girip tuvalete gitmiyorsun? Ben de Bavulları içeri getirin ve mutfağın istediğimiz şekilde doldurulduğundan emin olun."

"Bana katılmayacak mısın?"

"Bu sefer olmaz," dedi. "Misafir banyosunda duş alacağım." "Bana sorarsan su israfı." Kollarımı kavuşturdum

Göğsüm.

Yanağımdan öptü. "Daha çok zamanımız var."

Başlangıçta bir ay boyunca seks yapmama önerime karşı çıkan biri için, son on saat boyunca bu konuda kesinlikle sabırlı davranmıştı.

Eğer bir gece önceki beş dakikayı saymazsan.

Her şeye rağmen, bavullarla ilgilenmesi için onu bıraktım ve önümüzdeki iki hafta boyunca sığınağımız olacak muhteşem eve girdim. Evin içi, kütük kabin ve çağdaş tarzın tuhaf bir karışımıydı ama bir şekilde sıcak ve davetkâr bir alan yaratmak için bir araya gelmişti.

Keşfimin büyük kısmını daha sonra yapmaya karar verdim. Duştan bahsettiğinden beri her geçen saniye kendimi daha pis hissediyordum. Oturma odasını ve mutfağı geçip merdivenlerden yukarı çıktım ve ana yatak odasına girdim.

Üçüncü kattaki pencerelerden dağın aşağısını, köyü görebiliyordum. Hiçbir yolu olmadığını bilmeme rağmen tüm pencereler tarafından kuşatılmış neredeyse savunmasız hissettim.

Herkes beni görebilirdi. Nathaniel dağ evini mahremiyeti için seçmişti.

Gece çantamı yatağın yanına bıraktım ve banyoya girdim. Saniyeler sonra kıyafetlerimi çıkardım ve kısa süre sonra çökmekte olan duşun rahatlatıcı ılık suyuyla sarmalandım. İki yağmur duş başlığı ve çok sayıda küçük dikey duş başlığı ile donatılmış olan duşa iki kişi rahatlıkla girebilirdi. Nathaniel ve ben önümüzdeki iki hafta boyunca bu alanı kesinlikle iyi bir şekilde kullanacaktık. Yine de şimdilik gözlerimi kapatıp suyun ve buharın beni canlandırmasına izin verdim.

Sonunda dışarı çıktığımda cildim kırış kırış olmuştu. Açıkçası bu kadar uzun süre içeride kalmak istememiştim ama kendimi çok iyi hissetmişim. Dışarıya baktım ve gölgelerin uzadığını gördüm. Nathaniel'in yapmak istediği her şeyi yapıp yapmadığını ve duşunu bitirip bitirmediğini merak ettim.

Nathaniel'in içinde temiz kıyafetlerim olan çantamı getirip getirmediğini bilmediğim için banyo kapısında asılı bulduğum bornozu üzerime geçirdim. Saçımı ıslak bırakmayı düşündüm ama pişman olacağıma karar verdim, bu yüzden mümkün olduğunca çabuk kuruttum.

Ben banyodan çıktığımda yatak odasında bekliyordu. Benim duшта geçirdiğim zamanı geçirmemiş olmalıydı. Sadece saçları hâlâ ıslak değildi, aynı zamanda pencerelere ağır perdeler çekmiş ve mumlar yakmıştı. Oda tamamen beyaz renkte dekore edilmişti. Davetkâr bir yorgan ve kabarık yastıklarla döşenmiş kocaman bir yatak pencerelere bakıyordu. Şu anda mum ışığı tüm odayı titrek gölgeler içinde bırakıyordu. Nathaniel pelüş beyaz bir sandalyede oturuyordu ama girişte durdu.

"İşte buradasın," dedi. "Hiç çıkmayacağından korkuyordum."

Bana, kocama doğru yürüdü ve ben bu adamın sonsuza dek benim olacağı düşüncesiyle boğazımdaki yumruyu yuttum.

"Elimde değildi," dedim, çıplak göğsüne ve pantolonunun kalçalarını nasıl sardığına bakarak. Ön taraftaki ereksiyonunun çıkıntısını görebiliyordum. "Duş çok iyi geldi."

Hiçbir şey söylemedi ama önümde durana kadar yürüdü, elleriyle yüzümü çerçeveledi ve beni öptü. Dudakları güçlü ve ısrarcıydı ve ihtiyacının üzerimde dolaştığını hissettim. Benimkiyle birleştğinde, kollarımın ona sıkıca sarılmış olması dışında dizlerimin bükülmesine neden olabilirdi.

"Nathaniel," dedim yumuşak bir iç çekişle.

"Mmmm," diye mırıldandı, parmaklarını benimkilere doladı ve sonra alıntı yaptı:

Hafızam olan o
kitapta.
İlk sayfada
Bu seninle ilk tanıştığım
bölüm.
Kelimeleri görün . . .
İşte yeni bir hayat
başlıyor

Birbirine kenetlenmiş ellerimizi çektim. "Dante?"

Başını salladı ve alnımız birbirine değdi. "Uygun görünüyordu. Yıllar önce seni kütüphanede gördüğüm o gün, yeni hayatımın başlangıcı olacağını asla bilemezdim. Ama merak ediyorum, gerçekten o zaman mı başladı, yoksa ofisime ilk kez girdiğin gün mü ya da ikinci kez yakamı kabul ettiğinde mi?"

Vücudu bana karşı sıcaktı ve nefesi tenimde sıcaktı. Başımı kaldırdım ve onu öptüm. "Bilmiyorum."

"Sanırım," dedi. "Belki de bu gece başlar. Bu şekilde burada olmamızla. Karı koca olarak bir araya gelmemizle." Alyansımı öptü. "Ve Dominant ve itaatkar olarak yeminimizi yeniliyoruz."

Komodine doğru ilerledi ve üstünden bir şey aldı. Ne olduğunu anlayınca kalbim küt küt atmaya başladı ve aceleyle çantama gidip eşini aldım. Arkamı döndüğümde yatağın önündeydi ve ben ona doğru ilerlerken kara gözleriyle beni izliyordu.

İç içe geçmiş üç platin banttı oluşmuş bir yüzüğü havaya kaldırdı. Anlamı içinde yazılıydı.

Abigail, benim güzelim, benim itaatkarım, benim kalbim

Sesi alçak ve duygu yüklüydü, "Abigail, bu yüzüğü sana hâkimiyetimin günlük bir hatırlatıcısı olarak veriyorum. Onu gördüğünde Efendinin en değerli varlığı olduğunu hatırla." Yüzüğü parmağıma taktı, daha da yakınımaya eğildi ve fısıldadı, "Her zaman."

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve benzer bir şekilde işlenmiş olan yüzüğünü elime aldım.

Usta, ben seninim, bedenim, kalbim, ruhum

Parmağına taktım ve fısıldadım, "Efendim, bu yüzüğü size teslimiyetimin günlük bir hatırlatıcısı olarak veriyorum. Onu gördüğünüzde kalbimin, bedenimin ve ruhumun yalnızca sizin elinizde olduğunu hatırlayın."

Sağ el yüzüğümü öptü ve ardından yüzümü sağ eliyle kavradı. "Sevgili Abby ve aziz Abigail'im, sizi seviyorum."

Ona verebileceğim hiçbir kelime, sözlerinin bende yarattığı mutlak coşku hissini yakalayamazdı. Bunun yerine ona kendim vermeye karar verdim.

Bir adım geri çekildim ve cübbemin kuşağını çözüp omuzlarımdan sıyrırken gözlerimi ondan ayırmadım. Bu hareket bana benzer bir şey yaptığım başka bir zamanı hatırlattı. O gün ondan beni sevmesini istemiştim. Artık sevdiğini biliyordum, bu yüzden farklı bir şey istedim.

"Al beni, Nathaniel. Beni senin yap, Efendim."

Sessizce pantolonunu çıkardı ve beni tekrar kollarına aldığı anda şiiir yoktu. Kelimelerin ifade etmekte yetersiz kaldığı şeyleri söylemek için ellerini ve bedenini kullandı.

Beni tekrar öptü, bizi yatağa doğru götürdü. Dokunuşu sanki beni her yerimde aynı anda hissetmek istiyormuş gibi aceleci bir hal aldı. Ya da belki de bana yeterince yaklaşamıyormuş gibi. Ellerim de benzer şekilde hareket etti. Göğsünde, sırtında. Bir aylık inkârdan sonra, ona dokunmak için fiziksel bir ihtiyaç duydum ve onu içime çektim. Bir gece önceki aceleyle geçen beş dakika yeterli gelmemişti.

Beni sırtüstü yatırdı ve yorganın yumuşak sıcaklığına gömüldüm. Sonra üstüme çıktı ve ağzı tenimdeydi, boynumdan köprücük kemiğime ve göğsüme doğru bir öpücük izi bıraktı. Bir meme ucunu ağzının derinliklerine doğru emerken nefesim kesildi ve sırtımda bir kavis oluştu. Diliyle ucunu okşadı ve dişleriyle ısırıldı.

Tırnaklarım sırtını çizdi ve inledi. "Sikeyim evet," dedi. "İşaretle beni."

"Isır beni," diye karşılık verdim. "Sertleştir."

Ayağa kalktı ve iki eline birer göğüs aldı. "İzle."

Göğüslerimi avuçlayıp yoğururken bakmaktan başka bir şey yapamıyordum. Her sıkışında başparmağını meme ucumda gezdiriyordu. Bu dokunuş, bacaklarımın arasında onun için acı çektiğim noktaya doğru bir arzu kıvılcımı gönderdi.

"Evet," diye inledim. "Oh, evet."

Başını eğdi ve sağ göğsümün alt tarafındaki hassas deriyi kemirdi, daha fazlası için yalvarışımı bir an için görmezden geldi. Bana sanki tadına bakılması gereken bir incelikmişim gibi davranarak, beni tatmak için zaman ayırdı. Sonra, tam istediğim için çıldıracakmışım gibi hissettiğimde, geri çekildi ve yoğurmaya devam etti, dokunuşu giderek güçleniyordu.

"Hâlâ sert mi istiyorsun?" diye sordu.

Kalçalarımı kaldırdım, daha fazlası için istekliydim.

"Evet. Kahretsin." "Bir aydır sensizim, daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum.

İlk seferinde yavaş ve kolay."

"O zaman yapma."

Bir göğsümü bırakıp elini yan tarafımdan bacaklarımın arasına doğru götürdü. Yavaşça bir parmağını içime soktu, hazır olup olmadığımı test etti ama emin olup olmadığımı sormadı. "İçine ilk girdiğimde ne kadar sıkı ve ateşli olduğunu özlemişim." Diğer elini tuttu ve dizlerimi birbirinden ayırdı. "Bacaklarını benim için aç bebeğim. Bu gece derinlere inmem gerek."

Lütfen. Lütfen. İhtiyaçtan neredeyse nabzım atıyordu.

Aralarına girip sikini eline alarak açıklığıma yerleştirirken bacaklarımı onun için geniş tuttum. Daha önceki sözleriyle çelişkili görünen bir kontrole

Yavaş gidememekten yakınıırken, hafifçe içeri doğru ilerledi.

"Evet. Siktir," dedi, daha uzağa iterken gözlerini kapattı.

Gidebildiği kadar uzağa ve derine gittiğinde durdu ve gözlerini açtı. "Bunu hissediyor musun? Sikimin sana sahip çıktığını hissediyor musun?"

"Lütfen." İç kaslarımı onun etrafında sıktım. "Lütfen. Daha fazla."

Kendini yavaşça geri çekti ve geri çekilişinin her santimini hissetmeme izin verdi. Neredeyse dışarı çıktığında, sadece bir saniye hareketsiz kaldı ve sonra, sanki kontrolünün sonuna gelmiş gibi, üst uyluklarımı tuttu ve neredeyse cezalandırıcı bir ritim başlattı. Sert ve derin bir şekilde iterek beni acımasızca becerdi.

O kadar uzun zaman olmuştu ve o kadar iyi hissettiriyordu ki çok geçmeden doruk noktam oluşmaya başladı. Tırnaklarımı kollarına geçirdim ve onu daha derine çekmek için sırtımı dikleştirdim. "Nathaniel."

"Geliyor musun?" diye sordu, içeri sokarak. Bir elini bacaklarımın arasına götürdü ve klitorisimi okşadı. "Benim için bağır."

"Oh, kahretsin," dedim serbest bırakılmam inşa edildi ve inşa edildi. "Oh, Siktir."

Parmağıyla beni acımasızca kızdırırken daha derine sürmeye devam etti. Orgazmım içimde kıpırdandı ve ona ulaşmaya çalışırken ona karşı direndim. İfadesi daha da koyulaştı ve yavaşladı, uzun ve derin okşadı.

Sürtünmedeki değişiklik, klitorisimdeki parmağıyla eşleşti, beni zirveye itti ve dudaklarımda onun adıyla sert bir şekilde boşaldım. Yüzünde saf bir memnuniyet ifadesi belirdi ve bir kez daha hızlanarak kendi boşalmasına doğru ilerledi.

"Seni tekrar becermek çok iyi hissettiriyor," diye nefes nefese kaldı. "Seni sahiplenmek. Boşalmanı izlemek."

Her çekişinde sikinin etrafını sıktım. "Siktir. Abby."

Kendini daha fazla tutamayarak içime doğru itti ve hareketsiz kaldı, serbest kalırken vücudu titriyordu. Çünkü

Birkaç dakika sonra, onun tatmin olmuş bedenini benimkinin üzerinde hissetmekten keyif aldım, ağırlığı paylaştığımız zevkin şehvetli bir hatırlatıcısıydı.

Nefes alış verişi yavaşladı ve beni kollarının arasına alıp yüz yüze gelecek şekilde döndürdü.

"İtiraf etmeliyim ki," dedi, gözlerinde bir eğlence ifadesi vardı. "Bu oldukça yoğundu. Tıpkı dediğin gibi."

"Mmm," diye mırıldandım. "Söyleyeceğim. Muhtemelen yarın yürüyemeyeceğim."

"İyi ki de öyle," dedi kollarını bana dolayarak. "Yataktan çıkabileceğimizden emin değilim."

Yedinci Bölüm

Nathaniel

Bana doğru uzandı ve önerim karşısında keyifle iç geçirdi.
"Bütün gün yatakta. Kulağa fena halde çökmüş gibi geliyor."

"Balayımız için kötü ve çökmekte olan bir tema belirlemeliyiz."

"Kesinlikle iyi bir başlangıç yaptık," dedi kollarımın arasına daha da sokularak.

"Başlamak kesinlikle doğru kelime, sadece biraz rahatladığımızı hissediyorum."

Yumuşak vücudu benimkine sarılmışken, onu tekrar almamın uzun sürmeyeceğini biliyordum. Ama ilk sefer normalden daha hızlı olmuş olsa da, ikincisinde acele etmemeyi planlıyordum. Ona sahip olmak için duyduğum acil ihtiyaç giderilmiş, geriye yavaş yavaş tadını çıkarma arzusu kalmıştı. Ve her geçen an daha da güçlenen, onu yakama takma ihtiyacıydı. Emrimle diz çökmesini sağlamak.

"Her şey istediğimiz gibi stoklandı mı?" diye sordu.

Ne demek istediğini anlamam birkaç saniyemi aldı.

"Nasıl oldu da fena halde çökmüş bir seksten buzdolabında yeterince yiyecek olup olmadığına geçtin?" Yemin ettim, kadın akli benim kavrayışımın ötesindeydi.

Kıkırdadı ve bir dirseğinin üzerine çıkararak yüzünü bana döndü. "Bütün günü yatakta geçirmeyi düşünüyordum ve bu beni yemek konusunda ne yapacağımızı düşünmeye yöneltti. Sonra bizim gibi yapmazlarsa hiçbir şeyimiz olmayabileceğini fark ettim."

"Bugün market alışverişine gitmek zorunda kalsak ne kadar kötü olurdu?" diye sordu.

"Cidden bunları mı düşünüyordun?"

"Evet. Alışveriş yapalım mı yapmayalım mı?"

Alnına düşen saçlarını geriye doğru ittim. "Düğün planlama modundan çıkmanın ve her şeyin kontrolüm altında olduğunu hatırlamanın zamanı geldi. Yakın zamanda bir market gezisine gerek yok."

"Tanrıya şükür."

"Bu da demek oluyor ki acele etmeden, yavaş ve sakin bir şekilde sana sahip olabilirim, yarın için gücümüzü nasıl koruyacağımız konusunda endişelenmemize gerek yok." Dudaklarımı köprücük kemiği boyunca gezdirdim. "Ve inan bana, planladığım şey için gücümüze ihtiyacımız olacak."

"Öyle mi?"

"Mmm," diye mırıldandım. "Ama şu an için dünya kadar vaktimiz var."

Daha önceki aceleci hareketlerimin aksine, bu sefer onun tatlı vücudunun tadını çıkarmayı planlıyordum. Ellerini tuttum ve başının üzerine doğru çektim.

"Onları orada bırak," dedim. İtiraz etmeye başlayınca, "Sıra sana sonra gelir" diye ekledim.

Altımda yumuşak ve esnekti. Dudaklarım bir aydır tatmadığım yerlerini keşfetti. Boğazının çukurunu, göğüslerinin arasındaki vadiyi, hatta göğüs kafesinin altındaki gıdıklanan deriyi, hepsini öptüm.

"Bir daha asla sensiz bir ay geçirmeyeceğim," dedim göbek deliğini dişlerken. "Asla."

Elimi aşağıya doğru indirdiğimde nefesini içine çekti. "O zaman iyi bir fikir gibi gelmişti."

Kendimi bacaklarının arasına yerleştirdim ve dizlerini birbirinden ayırdım. Kollarını hâlâ bıraktığım yerde tutuyordu, ben de ellerini tuttum ve her iki kalçasına birer tane koydum. "Kendini benim için açık tut."

Dizlerine yumuşak öpücükler kondurarak başladım, yavaşça yukarı doğru ilerledim. Üst baldırının hassas derisini ısırdım ve nefesi kesildi, bacaklarının birlikte hareket etmesine izin verdi.

Onları birbirinden ayırdım. "Bağları bu kadar çabuk mu koparacaksın?"

"Hayır, efendim."

Ereksiyonum daha da sertleşti ve ne söylediğinin farkında olup olmadığını ya da sadece doğal olarak mı geldiğini merak ettim. Hafta içi oyunlarımıza bazen enjekte ettiğim hafif baskınlığa olumlu yanıt vermesi dikkatimden kaçmamıştı.

Onun her zaman tasmalı olmasını istemiyordum ve yirmi dört/yedi Efendi-köle ilişkisiyle ilgilenmiyordum ama sözlerime itaatkâr bir şekilde cevap verdiğini duymak beni daha da tahrik ediyordu. Kahretsin, bana "efendim" demesi beni her zaman tahrik ederdi. Balayımız sırasında ona tasmağını takmayı planlamıştık ama acaba başka şeyler de denemeli miyiz diye düşündüm.

Ama şimdilik. . .

"Bütün ay bunu yapmak için bekledim," dedim, ıslaklığını hafifçe izleyerek bir parmağımı içine daldırdım. Dudaklarıma götürdüm ve uyarılmışlığının kanıtını tattım. "Çok tatlı. Bir erkek bununla yaşayabilir."

Kıkırdadı. "Bundan şüpheliyim."

"Görmemiz gerekecek." Başımı eğdim ve dilimi girişı boyunca gezdirerek klitorisini nazikçe ağzıma aldım. Yavaş yavaş sertleşmeden önce yumuşak ısırıklar ve nazik okşamalarla onu kızdırdım.

Bacakları titremeye başladı. "Sana ihtiyacım var."

Çenemi ona sürttüm. Duş aldığımda tıraş olmamıştım, bu yüzden sertliğin onu daha çok tahrik edeceğini biliyordum. "Beni yakaladınız, Bayan West."

Bana karşı sarsıldı. "Lütfen. Şimdi."

Parmağımla klitorisini daire içine aldım. "Benim için gel ve sana istediğini vereyim."

Sızlandı ama başımı eğdim ve dilimi şişmiş etinin üzerinde gezdirdim. Hafifçe nefes alarak bir iniltiyle boşaldı. Vücudunda yukarı doğru hareket ettim, ellerini yanıma getirdim ve boynuma yerleştirdim.

"Şimdi mi?" diye sordu.

"Şimdi," dedim. Bizi iki yanımıza döndürdüm ve o da bir bacağına kalçalarımın üzerine attı. "Abby," diye iç geçirdim, içine doğru ittim.

Bulunduğumuz pozisyon onu derinlemesine içime almama izin vermiyordu ama sorun değildi. Onu daha önce de bu şekilde elde etmiştim. Birbirimize dönük olmamız ellerimize dokunma ve dolaşma özgürlüğü veriyordu. İçini okşarken parmaklarım tenine fısıldadı ve kıvrımlarını izledi.

Avuç içi üst kalçama dayanmış, yavaş ve sabit itişlerimle birlikte hareket ediyordu. Arada sırada hafifçe hareket ediyor ve tırnakları beni çiziyor, beni ihtiyacın sınırına sürüklüyordu. Yine de kendimi tuttum ve sadece onunla birlikte olmanın, mümkün olan en samimi şekilde bağlanmanın tadını çıkardım.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, içime doğru sallanarak. "Seni çok seviyorum."

Başını kaldırdı ve dudaklarımız vücutlarımızın hareketini yansıtan tatlı bir öpücükle buluştu. Sonunda doruk noktalarımız geldiğinde, sessiz ve yumuşaktılar ve birbirimize tutunurken zevk üzerimize yıkandı.

Bir süre uyuduktan sonra güneş tamamen battığında uyandık. Atıştırmalık bir şeyler almak için yataktan uzunca bir süre ayrıldım. Döndüğümde elma, üzüm, badem, ekmek ve brie'den oluşan çıplak bir piknik yaptık. Önümüzdeki birkaç günü nasıl geçirmek istediğimiz hakkında biraz konuştuk. Birlikte, yarını dağ evinde geçirmeye ve belki ertesi gün köyü keşfetmeye karar verdik.

"Ya da ondan sonraki gün," dedi Abby elma ısırıkları arasında.

Bir kaşımı kaldırdım. "O kadar uzun mu?"

"Sanırım yarından sonraki gün senin tasmanı takmak istiyorum."

"Oh?"

Omuz silkti. "Bir ay oldu. Ve sen kısıtlamaları getirmekle tehdit ettiğinde, onu ne kadar özlediğimi fark ettim. Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu."

Şarabımdan bir yudum aldım, daha sonra ne olduğunu hatırlayıp hatırlamadığını merak ediyordum. "Beni aradığını biliyorsun

Hemen ardından 'Efendim'."

"Öyle mi? Gerçekten mi?" Alnı kırıştı. "Bunu hatırlamıyorum."

"Merak ettim."

Bir üzüm aldı ve tabağa geri koydu. Alnı hâlâ kırışıktı, sanki onu rahatsız eden bir şey düşünüyormuş gibiydi. "Bunu daha önce hiç yapmamıştım. Tasmanızı takmadığım halde size 'Efendim' dedim."

"Sorun değil. Yani, umursadığımdan değil."

"Durup dururken böyle bir şey söylememin tuhaf olduğunu düşünmüyor musun?"

"Hayır, bunun tuhaf olduğunu düşünmüyorum ve birdenbire ortaya çıkmadı. Seni zapt etmekle tehdit ettim."

İkna olmuş görünmüyordu. Bir şey söyleyecekmiş gibi dudaklarını araladı ama sonra durdu ve başını eğdi.

"Abby, bana bak." Devam etmeden önce bakışlarımı karşılamasını bekledim. "Bence hayatlarımızın farklı yönlerinin birbirimizin üzerine dökülmesi son derece doğal. Biraz karışmaya başlamazlarsa şaşırırım."

"Bunun çizgileri bulanıklaştırdığını düşünmüyor musunuz?" "Bulanıklaştıran bizim çizgilerimiz, değil mi?"

"Sanırım," dedi ama yüz ifadesi farklı bir hikâye anlatıyordu.

"İkimiz de günün her saati tasmalı bir ilişki istemiyoruz. Seks sırasında bana 'Nathaniel' demiyor olman ya da sana kıpırdamamanı söylemem bunu değiştirmez."

Bu konu hakkında biraz daha düşündü. "Haklısın, bunu anlıyorum." Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Demek aldırmadın, ha? Size 'Efendim' dediğimde?"

Sorusuna karşılık kendi gülümsememi hissettim. "Hiç aldırmadım. Tam tersi aslında."

"Bunu aklımda tutacağım." "Öyle yap."

Tekrar düşüncelere daldı. "Neden 'Efendim' değil de 'Efendim' dediğimi merak ediyor musun?"

Omuz silktim. "Belki de kütüphanede olduğunu düşündün?"

"Ya da mutfak masasının üzerinde."

"Ya da belki de söylediklerime doğal bir cevaptı. Vücudun bazen biz farkına varmadan tepki vermesi ne tuhaf."

Büyüyen ereksiyonuma baktı. "Söyleyeceğim."

Güldüm. "İnan bana, bu tepkinin tamamen farkındayım. Bu vücudumun size verdiği doğal bir tepki, özellikle de bana 'Efendim' dediğinizi düşündüğümde."

Tabağı ve şarap kadehini elimden aldı ve yatağın başucuna koydu. "Bakalım vücudundan başka ne cevaplar alabileceğiz. Ayrıca, sanırım daha sonra sıranın bana geleceğini söylediğini hatırlıyorum."

"Geç oldu mu?" Daha da sertleşerek sordum. "Mm hm." Beni sırtıma doğru itti ve Kollarımı başımın üzerine koydum. "Onları burada tut."

Onun sözleriyle daha da sertleştim. Cinsel bir baskın olmasa da, arada sırada bir iki emir verme fırsatına sahip olmaktan hoşlanıyordu. Ve itiraf etmeliyim ki, onun eğlenceli yanını görmek hoşuma gidiyordu. Ben de biraz oynamaya karar verdim.

Ellerimi tutmasına izin vererek başımı kaldırdım ve kulağını ısırdım. "Beni geçebileceğini düşünüyor musun, Abby?"

"Sanırım yapabilirim, çünkü ellerini hareket ettirirsen aletini görmezden geleceğim." Bir elini yan tarafımda gezdirdi ve ereksiyonumu hafifçe okşadı. "Yine de bu bir sorun olmamalı. Zaten iki kez boşaldın. Muhtemelen farkına bile varmayacaksın."

Eli üzerimde geziniyordu. Teninin sıcaklığını hissettim ama bu yeterli değildi. Evet, fark ederdim. "Tamam. Ellerimi oynatmayacağım."

Bana attığı bakış saf şeytandı. "Güzel, çünkü seni hâlâ derin boğazlayabiliyor muyum görmek istiyorum."

Hayal ettiğim gibi sözleriyle sikim zonkladı ve kalçalarım istemsizce kalktı. Tekrar ağzına dalmak için. Dudaklarının etrafımdan ayrılmasını izlemek için. Sikeyim.

"Kimildamak yok," diye uyardı ve uzaklaştı.

"Abby," dedim sert bir sesle.

Yanıma oturdu ve parmağıyla göğsüme sekiz rakamı çizdi.

Aşağı. Elini aşağı indir.

"Hani bazen benim için bir şey yaptığını söylersin ya?" diye sordu.

Eli aşağıya doğru kaydı ve gözlerim neredeyse başımın arkasına yuvarlanıyordu. "Evet," diye tısladım.

"Bunların hepsi senin için. O yüzden kıpırdama ve keyfini çıkar." Gözlerini benimkilerden ayırmadan yatağın kenarına doğru kaydı. "Seni haftada o kadar çok emmeye alıştım ki, sayısını unuttum. Seni tatmadan bir ay geçirmenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun?"

"Muhtemelen benim şu anda olduğum kadar sert." "Gerçekten sert görünüyorsun. Bu acı verici mi?"

"Bunu daha iyi hale getirebileceğini biliyorum." Ve bunu yakında yapacağını umuyordum. Bir şekilde onun içinde olma ihtiyacıyla neredeyse ağrıyordum.

"İzle," dedi, sanki başka bir şey yapabilirmişim gibi.

Dudakları yavaşça, benim hoşuma gitmeyecek kadar yavaşça, sikimin başının etrafından ayrıldı. İçine doğru itmek, kendimi ağzına sonuna kadar sokmak istedim. Kahretsin, sıcaklığının beni içine çekmesinin üzerinden o kadar uzun zaman geçmişti ki.

Ağzına daha fazla aldı, bunu yaparken inliyordu. Söylediği gibi her yerimi almasını bekliyordum. Bunun yerine, bir elini sikimin tabanına sardı ve sallanmaya başladı. Alay ediyordu.

"İhtiyacım var. Daha fazla," diye nefes nefese kaldım.

Belli ki umurunda değildi çünkü yalamaya devam etti. Arada sırada tamamen geri çekiliyor ve şaftımı yalıyordu.

"Kahretsin, kötü kız," dedim beni yarı yolda emdiğinde.

Başını kaldırdı. "Bunu bir aydan biraz daha uzun bir süre önce beni bütün hafta sonu serbest bırakmayan adam söylüyor."

Söz konusu hafta sonu onun eğitiminin bir parçasıydı. Onu iki gün boyunca diken üstünde tutmuştum. "Gelmene izin verdim

Pazar günü, tasmanı çıkarmadan hemen önce. Boşaldığında yle bir ıglık attın ki neredeyse tabakları kıracaktın."

Söz konusu hafta sonuyla ilgili anlattıklarına cevap vermedi ama doğrulup beni avucunun içine aldı. "Benim zevkimden bahsediyorsun. Peki ya seninki? Sertleşmeni ve boşalmana saniyeler kalmasını istiyorum. Böylece sonunda seni tamamen ağzıma aldığımda, zevkini tatmak için uzun süre beklemem gerekmeyecek."

Ve böylece beni kavrayışından kurtardı ve ağzını sikimin üzerine indirdi. Boğazının arkasına vurdu ama rahatladı ve ben de sonuna kadar içine girdim. Bu çok fazlaydı: sikimin ağzına doğru kaydığını görmek, içinde bulunduğum ıslak sıcaklık.

"Lanet olsun." Kalçalarını kaldırdım, daha derine ittim ve salıverilmem içimden patladı.

Neredeyse açgözlülükle iti ve ben çekildiğimde dudaklarını yaladı. "Sanırım yalan söyledim."

Son doruktan sonra bitkin hissediyordum ve hareket edebileceğimden emin değildim. Bir kaşıma kaldırmayı başıardım. "Ah?"

"Evet, bunun sadece senin için olmadığına eminim."

Sekizinci Bölüm

Abby

Planladığımız gibi, ertesi sabahı dağ evinde dinlenerek geçirdik. Zamanımızın çoğunu alt katta, kapalı havuzun keyfini çıkararak geçirdik. Öğleden sonra kayak kıyafetlerimizi giydik ve bir süre dışarı çıktık.

Nathaniel'in uzman bir kayakçı olması benim için sürpriz olmadı. Neyse ki ben de fena sayılmazdım. Birkaç saat boyunca dağ evini çevreleyen alanı keşfettik.

"Apollo bütün bu karı çok severdi," dedim içeri girerken. Apollo, Nathaniel'in biz tanışmadan yıllar önce kurtardığı Golden Retriever'dı. Önümüzdeki birkaç haftayı Jackson ve Felicia'nın evinde geçirecekti. Apollo Jackson'ı seviyordu ve Felicia'ya karşı diğer insanlara olduğundan daha arkadaş canlısıydı.

Islak giysilerimizi çıkardık ve oturma odasındaki ateşin önünde ısındık. Nathaniel akşam yemeği için marine ettiği biftekleri kontrol etmeye gitti ve oturma odasına geri döndüğünde arkama oturdu ve beni göğsüne çekti.

Memnun bir iç çekişle kollarına sarıldım. Oturma odası birkaç pelüş kanep ve sandalyeyle döşenmiş olsa da, şöminenin önündeki yumuşak halıda oturmaktan keyif alıyordum. Yatak odasında olduğu gibi oturma odasında da tavandan tabana çok sayıda pencere vardı. Nathaniel biz ayrılmadan önce perdeleri çekmişti, bu yüzden şu anda oda samimi hissediliyordu.

"Yarını hiç düşündün mü?" diye sordu. "Köyü mü kontrol edelim yoksa burada mı kalalım?"

"Hâlâ burada kalmamız ve senin de beni yakalaman gerektiğini düşünüyorum."

Nazik bir elini boynuma doladı. "Sadece bir günlüğüne mi?"

"Sana da iyi geceler."

"Tamam, bundan sonra ne yapmak istediğimize o zaman karar veririz?" "Bence bu iyi bir fikir," dedim.

"Ama bu bize

Hazırlanmak için yeterli zamanınız var mı?"

Normal hafta sonlarımızdan birine ne kadar kafa yorduğunu biliyordum ve bu her şeyin tanıdık olduğu kendi evindeydi. Yeni bir yerde, özellikle de oyun odası olmayan bir yerde olmanın daha zorlayıcı olacağını ve hazırlanmak için daha uzun süreye ihtiyaç duyacağını düşünürdüm.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Hazırlanma zamanı mı? Son bir aydır ne yaptığımı sanıyorsun? Tek ihtiyacım olan oyuncak çantam ve sen. Özel oda tercihimdir ama şart değil."

"Ne?" diye sordum. Yüzünü görmek için arkamı dönerek sordum.

Gülümsüyordu. "Sadece dinliyor musun diye bakıyordum. Burada olduğumuz sürece herkesin içinde çalmayı planlamıyorum."

"Belki de kalabalık bir tatil köyünde kalmıyor olmamız çok kötü," dedim. "Telesiyejde ne kadar eğlenebileceğimizi bir düşünsene."

"Kulağa tehlikeli geliyor."

"İyi ki sorumlu sensin, muhtemelen bizi tutuklatırdım."

"Ya da öldürüldü."

"Hayır," dedim. "O kadar ileri gitmezdim ama hapsedilmek kesin bir olasılık olurdu."

"Bir şekilde, eğer bizim için planladığın bir şeyin sonucuysa hapishaneyle başa çıkabileceğimi düşünüyorum."

"Bunu aklımda tutacağım," dedim. Birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Peki yarın?" diye ekledim.

Başımın üstünü öptü. "Evet, yarın."

Ertesi sabah kahvaltıdan sonra bana soyunmamı ve yatak odasında beklememi söyledi. Bunu yapmamın söylenmesini bekliyor olsam da, kalbim yine de çarpıyordu. Bir ay olmuştu, diye düşündü mantıklı olmayan tarafım. Ya her şeyi unuttuysam?

Ya her şeyi berbat edersem? Bu ne kadar kötü olurdu?

Balayımızda her şeyi berbat etmek?

İlk oynadığımız zamanki kadar gergin olduğumu söyleyemeyeceğim; değildim. Ama kalbimi hızlandıran ve sinir uçlarımı diken diken eden belli bir heyecan vardı.

Beni uzun süre bekletti ya da en azından uzun bir süre gibi göründü. Özellikle de yatak odasında "bekle" derken "diz çök" demek istediği için. Yerde diz çökerken yatağın yanındaki saati göremiyordum ama aldığım nefeslerin sayısına bakılırsa on dakikadan fazla zaman geçmişti. Dizlerim diz çökmeye alışkın değildi ve neredeyse anında ağrımaya başladılar. Ağırlığımı değiştirme dürtüsüne direndim; ne de olsa izliyor olabilirdi. Kendimi hareketsiz olmaya ve uygun bekleme pozisyonunda kalmaya zorladım.

Sonra, tam hiç gelmeyeceklerini düşündüğüm anda, merdivende ayak sesleri duydum. Saniyeler içinde önümdeydi.

"Bana bak, Abigail."

Çok iyi tanıdığım o soğuk, kontrollü sesiyle konuştu ve neredeyse anında tüm gergin heyecanım yerini tahrik olmuş bir ihtiyaca bıraktı. Başımı kaldırdım ve onun ateşli bakışlarıyla karşılaştım.

Efendim.

Şakacı kocam ve şehvetli sevgilim hâlâ oradaydı ama şu anda karşımdaki adamın boyun eğmeyen ve talepkâr Dominantım olduğuna şüphe yoktu. Dizlerimin bir önemi yoktu ve oynamadığımız haftalar sanki bir hiçmiş gibi eriyip gitmişti. Ve ruhumun derinliklerinde bir şey Evet diye fısıldadı.

"Senin için yeni bir şeyim var," dedi ve deri bir tasma uzattı. "Her zaman kullandığımız tasma işimizi görüyor ama bu özel bir durum ve özel bir tasma gerekiyor."

Yeni bir yaka mı? Bunu beklemiyordum.

"Abigail West," dedi. "Eğer bu tasmayı kabul edersen, onu taktığın sürece benim olarak damgalanacaksın. Vücudun alay etmek ve eziyet etmek için benim olacak. Ve aradan çok uzun zaman geçtiği için, seni çok çalıştıracağım konusunda uyarmanın adil olacağını düşünüyorum. İhtiyacın olursa güvenli sözlerin var."

Bir aylık perhiz isteğinin pek de iyi bir fikir olmayabileceğini ilk kez düşünmüyordum.

"Bunu bildiğine göre, tasmamı kabul ediyor musun?" diye sordu. "Evet efendim," diye cevapladım.

"Teşekkür ederim, Abigail."

Tasmayı boynuma geçirdi ve ben yutkundum. Elmas yakamdan daha sıkı hissettirdi.

"İyi hissediyor musun?" diye sordu. "Çok sıkı değil mi?"

"Hayır, efendim. Bu mükemmel." Dizlerimin üzerinde yükseldim, bir sonraki bölüm için sabırsızlanıyordum.

"Sikinizi emerek size hizmet edebilir miyim?"

Geri adım attı. "Sanmıyorum. Henüz değil."

Beni yakaladıktan sonra ilk kez "hayır" demişti ve ben de hazırlıksız yakalanmıştım. Pantolonunu çıkarmak için otomatik olarak öne doğru eğildim ve daha fazla ilerlemeden kendimi tutmak zorunda kaldım.

Bir parmağını yanağımda gezdirdi. "Seni böyle görmeyi özlemişim Abigail."

Tasması takılıyken sıram gelmeden konuşmak bana düşmezdi, bu yüzden hareketsiz ve sessiz kaldım. Birkaç uzun saniye beni inceledi ve sonra döndü.

Kısa bir kanepeye doğru yürüyüp oturmasını bekledim. O sırada yanındaki minderin üzerinde duran tüpü fark ettim ve yutkundum.

"Kucağıma gel," dedi. "Senin kışınla yeniden tanışmak için biraz zaman harcayacağım."

En sevdiğim pozisyonlardan biri olmadığını bildiği için beni sık sık dizlerinin üzerine yatırmazdı. İçimde uzun bir gün geçireceğime dair bir his vardı.

"Seni tokatlamayalı ne kadar oldu?" diye sordu ben kendimi toparladıktan sonra.

"Bilmiyorum, Usta. Belki beş hafta?"

"Yaklaşık otuz beş gün." Kıcımlı ovmaya başladı.
"Kulağa doğru geliyor."

Ovalamaya devam etti, arada bir parmağını bacaklarımın arasına daldırıp ıslak olup olmadığımı kontrol ediyordu. Elbette ıslanmıştım ve her kontrol ettiğinde parmağını temizlemem için ağzıma götürüyordu.

"Zevk aldığın için seni tokatladım ve itaatsizliğin için seni tokatladım." Elleri daha da sertleşti. "Bugün seni tokatlıyorum çünkü bunu yapmak beni memnun ediyor. Otuz beş gün oldu, bu yüzden seni otuz beş kez tokatlayacağım. On beşi elimle, on beşi raketle ve beşi de deri kayışla. Sana saydırmayacağım."

Görünüşe göre, sürtünmeyi bir ısınma olarak görüyordu, çünkü eli etime ilk kez indiğinde, bu kesinlikle beni hazırlamak için bir vuruş değildi. Homurdandım.

"Kıçın yumuşamış," dedi. "Ve onu tekrar sertleştirmek benim işim."

İlk on beş zordu ama üstesinden gelemeyeceğim bir şey değildi. Özellikle de vuruşlar arasında klitorisimle oynayıp beni serbest bırakmanın eşiğine getirdiğinden beri. Saymak zorunda olmadığımı söylemesine rağmen, yine de kafamda saydım ve ilk seti bitirdiğinde rahat bir nefes aldım. Ama sandığım gibi raketini almadı. Onun yerine kaygan parmaklarının anüsüne bastırdığını hissettim.

"Seni pataklamamın üzerinden beş hafta geçti," dedi.
"Seni buraya getirmeyeli ne kadar oldu sanıyorsun?"

"Uh, iki, mmm, iki buçuk ay."

Mırıldandı, parmağıyla tam içine bastırdı. "Peki bu iki buçuk ay içinde kaç kez tıkaç kullandın?"

Siktir. Siktir.

Siktir. "Abigail?"

"Yok, Efendim."

"Hiç mi? Bu hafta senin kıçını tekmeleyeceğim hiç aklına gelmedi mi?"

Sertçe yutkundum ve gerçeği söyledim. "Aklımdan çıkmış olmalı."

Parmağını kaldırdı. "Aklından çıksa da çıkmasa da bugün kışını sikeceğim. Hazırlıklı olmadığın için seni kendi yöntemimle hazırlamak zorundayım."

Onun yönteminin ne olduğunu bilmek istediğimden pek emin değildim. "Bunu kendi başına sen açtın," dedi büyük bir tıkaç gibi dar açıklığıma bastırdı ve irkildim. "Bu aslında benden daha küçük ve bol miktarda kayganlaştırıcı kullandım. Dayan, al ve önce onu kullandığım ve sikimi kışına sokmadığım için minnettar ol."

O korkunç şeyi içime iterken ben mümkün olduğunca rahatlardım. İçime girerken geriliyor ve yanıyordu ama haklıydı, önce tıkaç kullanması daha iyiydi. Keskin acıya karşı dişlerimi gıcırdatsam da, önce onu içime almak zorunda kalırsam yaşayacağım şeyle hiçbir benzerliği olmadığını biliyordum.

Sonuna kadar girdiğinde bir iç çektim, ne kadar dolu hissettiğime şaşırdım. On hafta gözle görülür bir fark yaratmıştı.

"İşte bu," dedi, bir elini bacaklarımın arasına soktu ve beni tekrar tahrik etti. "Kanepenin yanında diz çök ve kendini nasıl hazırlaman gerektiğini düşün."

O banyoya doğru yürürken ben de dizlerimin üzerine çöküp bekleme pozisyonuna geçtim. Su kısa bir süre aktı ve ardından gelen sessizlikte, son on hafta boyunca bir fiş kullanmak için sahip olduğum tüm fırsatları gözden geçirdim. Aklımdan çıktığı doğrudu ve çıkmaması gerektiğini de biliyordum.

Yatak odasına geri döndü ve kanepeye oturdu, raket ve kayışı yanına koydu. "Bana bak, Abigail."

Başımı kaldırdım.

"Biraz düşündün mü?" "Evet, Efendim."

"Ve?"

"Ve fişlerimi kullanmak için bolca fırsatım oldu. Kendimi size hazırlamak için. Özür dilerim, Efendim." Gerçek buydu.

Tüm düğün ve balayı hazırlıklarım sırasında, yeterince hazırlandığımdan emin olmalıydım. Neredeyse "Ama ağda yaptım" diye ekleyecektim, sonra vazgeçtim.

"Özrün kabul edildi," dedi. "Ama anal seks olasılığına hazırlanmadığın için, bunun sonucunda orgazm olmana izin vermeyeceğim. Seni aldığımda, bu sadece benim zevkim için olacak. Anladın mı?"

Hepsine lanet olsun. Anal seksten kaynaklanan orgazmlarım, yaşadığım en yoğun orgazmlardan bazılarıydı. "Evet, Efendim."

"Olayları benim gibi görmene sevindim. Ve açıklığa kavuşturalım, eğer iznim olmadan orgazm olursan, bu uzun bir süre boyunca yaşayacağın son orgazm olur. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim." Daha önce de benden orgazmı esirgemişti, bu yüzden şaka yapmadığını biliyordum, balayı olsun ya da olmasın.

"Çok iyi." Kucağını sıvazladı. "Şimdi buraya geri gel ki şaplak işkencene devam edebileyim."

Eziyet, yaptığı şey için iyi bir kelimeydi. Arka tarafım ilk şaplaktan dolayı sadece biraz acımişti, bu yüzden sürtünme işkencesine devam etti. Ve yine klitorisimle alay ederek ve muhtaç etimi okşayarak beni zevkin sınırında tuttu.

"Saymaya gerek yok," dedi, raketini ilk kez indirmeden hemen önce.

Fiş yerindeyken, kendimi her türlü dolu hissediyordum. Arayış içindeki parmaklarını ve zevk verecek kadar acı veren raketini de ekleyince çok geçmeden kucağında kıvranmaya başladım.

"Yakın zamanda gelmeyecek olan unutkan bir itaatkâr için çok fazla kıpırdama var," dedi on beşlik setin yarısında. "Eğer akıllı olsaydın, hareketsiz olurdun."

Haklıydı, ihtiyacım olan yerde daha fazla sürtünme elde etmeye çalışmanın bir faydası yoktu, çünkü doruğa ulaşmama izin vermesi biraz zaman alacaktı. İzin almadan boşalırsam ne olacağını düşünmek bile istemiyordum.

"Özür dilerim, Efendim." Ayaklarımı yere sağlamca bastım ve baldırlarına sıkıca tutundum.

"Yedi tane daha," dedi, aşığı doğru vurarak küreğın doğrudan tıkaçın üzerine inmesini sağladı. İçimde daha derine kaydı ve kalçalarımın uyluğuna doğru sallandığını hissettim.

Çok iyiydi. Çok iyi hissettirdi.

Son altı tanesi düşerken gözlerimi kapattım. Küreği yere bıraktı ve bir parmağını bacaklarımın arasında gezdirdi.

"Ne kadar kötü bir kız," dedi. "Şaplağı yedikten sonra çok tahrik oldu. Sanırım balayımızın her gününe bir şaplaqla başlayabiliriz. Sen ne dersin?"

Bunu bana gerçekten soruyor muydu? Her gün onun tasmaını takmayacağıma göre bu nasıl işe yarayacaktı? Önümüzdeki iki hafta boyunca takmamı beklemiyordu, değil mi?

"Bu tartışmayı biraz sonra yapmamız gerekecek," dedi. "Şu an doğru zaman değil. Şimdilik kıpırdamadan durun. Fişi çıkaracağım."

Bu lanet şey çıkarılırken de girerken olduğu kadar rahatsız ediciydi. Sanırım bir noktada ayak bileklerindeki kan dolaşımını kesmiş olabilirim, bacağını o kadar sıkı tutmuştum ki.

Çıktığında, saçlarımı okşarken nefes nefese kucağına uzandım. "İyi iş, güzelim. Bir dahaki sefere kendini hazırladığından emin olacaksın, değil mi?"

"Evet, efendim." Kesinlikle yapardım.

"Beş tane daha kaldı," dedi. "Sanırım onları nasıl alacağını seçmene izin vereceğim. Ya dizlerimin üzerinde durup sikimi emerek teşekkür edersin ya da yatağı doğru eğilirsin ama son ikisi için kayışla amına şaplaqla atacacağım."

Altı ay önce bunu düşünmezdim bile. Şaplaqla mı atacaksın? Kayışla mı? Hayır, teşekkür ederim! Ama beni yavaş yavaş çalıştırmak için zaman harcamıştı ve şimdi, başlangıçta acı verse de, keskin zevk dalgası buna değdi. Bu yüzden cazipti.

"Dizlerinizin üzerinde kalacağım, Efendim," diye cevap verdim. "Çok iyi," dedi. "Yere diz çok ve bana söyle Neden?"

Yemin ederim, yapmayı en sevdiği yeni şey buydu ve benden nedenini söylememi istiyordu. İlk başladığında onu bu konuda sorgulamıştım. Cevabı, bunun ona nasıl ve ne düşündüğüm hakkında fikir verdiği ve ayrıca neyi sevip sevmediğimi bilmesine yardımcı olduğu şeklindeydi.

Kucağından kaydım ve ayaklarının dibinde diz çöktüm. Bir cevap istediği için, cevap verirken ona bakmamı istediğini biliyordum.

"Dizlerinin üzerinde olmaktan hoşlanmıyorum ama ağzımda olmanı seviyorum, yani sadece bu iki maddeye dayanarak, bir yıkama."

Başını salladı. "İkinci seçenek hakkında ne düşünüyorsun?"

"Yatağın üzerinde olmayı tercih ettiğimi biliyorsun ve bana bu şekilde kayışla vurmandan hoşlanmaya başladım."

"Evet," dedi. "Bu yüzden ikinci seçeneği tercih edeceğini düşünmüştüm."

"Ama," diye devam ettim. "Ayrıca sen izin vermeden gelmememi, aksi takdirde uzun süre gelemeyeceğimi söylemiştin."

"Ah, anlıyorum." Saçlarımı okşadı. "Kayıştan gelebileceğinden mi korktun?"

Başımı salladım.

"Akıllıca bir karar," dedi. "Tüm seçenekler göz önünde bulundurularak iyi düşünülmüş. Ve düşünce sürecinizi bana açıklayarak mükemmel bir iş çıkardınız. Bence son birkaç ayda ikimiz de çok ilerleme kaydettik."

Onu memnun ettiğimde her zaman içim ısınırdı. "Ben de öyle düşünüyorum, Efendim."

Kayışı eline aldı. "Buraya gel de şu şaplak işini bitirelim."

Eskiden kayıştan korkardım ama onu cezalandırmak için kullanmadığı sürece artık korkmuyordum. Kayışı sadece acı vermek için değil, acıya bağlı zevk vermek için de kullanmayı bildiğini öğrenmiştim. Beni sadece zevkin beklediğini bilerek kucağına geri döndüm.

Haklıydım. Son beş vuruş, uzman parmaklarıyla birleştğinde, arzuladığım keskin zevki getirdi. I

Sonuncusunu bitirdiğinde ihtiyaçtan nefes nefese kalmıştı.

Beni birkaç dakika kucağında tuttu, ağrıyan etime yatıştırıcı bir krem sürdü ve benden ne kadar hoşlandığını ve aramızda geçen bu zamanı ne kadar özlediğini söyledi. Sonunda ona ağızımla teşekkür etmemi söylediğinde, onu mümkün olan her şekilde içimde hissetmek için can atıyordum.

Anal seks konusunda bu kadar ısrarcı olduğu için ağızımda bitiremeyeceğini düşündüm. Bu yüzden acele etmedim, pantolonunu çözdüm ve onu soydum. Taşaklarını avuçladım ve yavaşça ağızıma almadan önce nazikçe avuçladım.

Klitorisimi okşayışını taklit ederek dilimi ucunun etrafında döndürdüm. Ve ben onu derin derin boğazladığımda, nefesini içine çekti. Ondan sonra, ellerini saçlarımda tutarak onu çok derinden almamamı sağladı. Sanırım onu tekrar derin boğazlarsam boşalabileceğinden korkuyordu.

Birkaç dakika sonra geri çekilip bana yatağa doğru eğilmemi emrettiğinde şüphelerim doğrulandı.

"Bu kıcı özledim," dedi ve bana şakacı bir tokat attı. "Bir daha asla iki buçuk ay almadan gitmeyeceğim. Kendini açık tut."

İstedğini yaptım ve beni hazırlaması için ona yer açtım. Isıtıcı kayganlaştırıcıyı getirmişti ve onu üzerime ve içime sürerken iç çektim.

"Böyle mi?" diye sordu.

"Evet, efendim. Beni almanı özledim."

Geçmiş zamanların aksine, önce parmaklarını kullanmadı. Kayganlaştırıcıyı bitirir bitirmez kaygan siki bana doğru bastırmaya başladı. Kaslarımı gerdim.

Parmaklarından biri klitorisimle oynadı. "Rahatla, güzelim."

"Üzgünüm,
Efendim." "İyi
misin?"

"Evet, efendim. Lütfen durmayın."

"Rahatlamana ihtiyacım var. Bu benim zevkim için olabilir ama canının yanmasını istemiyorum."

Hâlâ benim ihtiyaçlarımı gözettiğini ve benim için en iyi olanı yaptığını ince bir şekilde hatırlatması, daha fazla rahatlamak için duymam gereken şeydi.

"İ te böyle," dedi kalçalarımı tutup içime bastırarak.

Parmakları bacaklarımın arasına kayd  ve ucu içimden geçerken beni oradan ok adı. Bunun sadece kendi zevki için olduğunu söylemiş olabilir ama orgazm olmasa bile bundan bir şey çıkarmamı sağlıyordu.

"Siktir, Abigail. İnanılmaz hissediyorsun."

Kalçalarımı ona doğru geri ittim. "Kendinizi kötü hissetmiyorsunuz, Efendim."

Kıkırdadı ve bana bir tokat attı. "Yağcılıkla orgazm olacağını sanma."

"Buna cesaret edemem." "Evet, yaparsın."

"Muhtemelen haklısın."

 akala mamız sırasında kendini daha da derinle tirmi ti, bu yüzden son bir itme ve kaba bir şekilde konuşulan "Haklı olduğumu biliyorum" ile içime gömüldü.

Yorganı ısırarak çekerken yavaş ve i kenceli bir itme ve çekme hareketine ba ladı. Sonra parmaklarını ağrıyan etime geri ekledi ve ben de ilahi söylemeye ba ladım.

"Siktir. Siktir. Siktir."

"Aynen  yle," dedi.

Onun bu şekilde içimde olduğunu hissetmek mükemmel bir zevkti. Anal seks her zaman çok karanlık ve yasak görünse de beni tahrik etmekte asla başarısız olmazdı. Yapmamaya  alı sam da çok geçmeden yalvarmaya ba lamı tım.

"Lütfen, Efendim, gelmeme izin verin." "Hayır."

Tekrar yalvarmamak için yanağımın i ini ısırdım ve yorganı avucumun içinde siktim. Parmakları k ıymdaki sikinin darbeleriyle aynı anda amıma pompalamaya ba ladığında gözlerim neredeyse ba ımın arkasına yuvarlanıyordu.

"Lütfen," diye sızlandım.

"Yalvarmayı kes yoksa seni çeker, ağzını tıkar ve saatlerce yavaşça beceririm."

Ondan şüphe etmedim, bu yüzden vücuduma ne yaptığına odaklanmak yerine alfabeyi tersten okudum. Almanca.

"Lanet olsun, Abigail. Eğer yabancı dilde konuşacaksan en azından ilginç bir şeyler söyle."

"Özür dilerim, Usta. Bunu kafamda yaptığımı sanıyordum."

Beni ciyaklatan bir açıyla itti. "Ama sen değildin."

Nefes alıp verışı kesik kesikleşiyor, hamleleri sertleşiyor ve hızlanıyordu. Bunun yakın olduğu anlamına geldiğini umuyordum. Yaklaştığımı biliyordum. Ve daha fazla dayanamayacağımı da biliyordum.

Merhametle, parmaklarını benden kaydırды ve kalçalarımı kavradı. Kutsanmış bir şekilde doruğa ulaşmadan önce birkaç kez daha içimde sallandı. Rahat bir nefes aldım, kendi salıverilmemi engelleyebildiğim için şükrettim.

Sırtıma öpücükler kondurdu, ikimizi de yatağa çekmeden önce kollarımı hafifçe okşadı. Bizi kaşıklayarak yanlarımıza yatırdı. Dokunuşu nazikti, sanki orgazma ne kadar tehlikeli bir şekilde yakın olduğumu biliyormuş gibi tüm alay izleri kayboldu.

"Ist alles in Ordnung?" diye sordu ve ben güldüm. Kollarını bana daha sıkı doladı.

"Evet, Meister, ben iyiyim."

"Meister? Mmm, bunu da sevdim." Omzuma bir öpücük kondurdu. "Hâlâ gelmek istiyor musun?"

"Evet," dedim ve cevabımı biraz daha düşündüm. "Ama ilginçtir ki, cevap vermesem de olur."

"Gerçekten mi? Açıkla."

Parmaklarımı kollarından birinin uzunluğunda gezdirdim ve elimi onunkinin üzerine koydum. "Tam burada, şu anda, tamamen memnunum. Hâlâ boşalma ihtiyacı hissediyorum ama benden memnun olduğunu bilmenin verdiği tatmin duygusu içinde kayboluyor."

Boynumun arkasını öptü. "Çok memnun oldum. Bunun kolay olmadığını biliyorum."

Hayır, kolay olmamıştı ama bunu onun için yapmıştım ve eğer isterse bir dakika içinde tekrar yapardım. Bir süre bana sarıldı ve ben de Efendimin kollarında olmanın tadını çıkararak gözlerimi kapattım.

Sonunda enseme tekrar öptü ve kıcıma bir tokat attı. "Mola zamanı bitti. Git bir pencerenin önünde dur."

Küçük bir parçam tereddüt etti, pencerenin önünde çıplak durması söylenen bir kişi için doğal bir tepki olduğunu varsaydım. Elbette kimsenin beni göremeyeceğini biliyordum ama yine de yataktan kalkıp odanın kenarına doğru ilerlerken kalbim hızla çarpıyordu. Banyoya girdiğini ve akan suyun sesini duydum. Dönmesi birkaç dakika sürdü.

"Ellerini başının üstüne koy," diye emretti. "Ve kendini cama doğru bastır."

Ellerimi üstüme koyduğumda cam soğuktu ve hissettiğim sıcaklığın bir kısmını hafifletmeye yardımcı olması umuduyla alnımı cama bastırdım. Pencereden dışarı baktığımda sadece beyazı görüyordum: yağan kar, etrafımızdaki dağlar ve aşağıdaki sürüklenmeler. Uzakta köyün ve daha da uzakta yükselen Matterhorn'un görüntülerini yakaladım.

Manzaranın güzelliğine kendimi o kadar kaptırmıştım ki, arkamdan geldiğini fark etmemiştim, ta ki popomda bir kırbaç darbesi hissedene kadar.

"Şu haline bak," dedi, sesi alçak ve derindi. "Pencereye doğru yayılmışsın." Kırbaç tekrar vurdu. "Aşağıdaki tüm o insanları ve seni görebilselerdi ne düşüneceklerini bir düşün." Kırbaç üst baldırıma vurdu. "Çırılçıplak." Tekrar vurdu. "Kırbaçlanmaktan tahrik oluyorsun."

Alçak sesle mırıldanmaya devam etti ve kırbaç darbeleri gittikçe sertleşirken kendimi beyaz bir denizin içinde kaybolurken buldum. Kar etrafımda dönüyor, bir şekilde kırbacın keskin tokadını ve parmaklarının tatlılığını birbirine bağlıyor, bana öylece dokunuyordu.

Tüm bu süre boyunca onun sesi benim dayanağım oldu. Sürekli alçak sesle mırıldanıyor, vücudumu yarattığı hislere teslim ederken ona odaklanmamı sağlıyordu. O süre boyunca, bir zevk girdabında süzülürken o benim yaşam çizgimdi.

Kırbaç sırtımda yumuşak, kalçalarımda ise daha sertti. Bacaklarımın arasında baştan çıkarıcı bir şekilde dans ediyordu. Ve tüm bu süre boyunca sesiyle beni okşadı. Darbeler yavaş ve yumuşak hale gelene kadar hiç zaman geçmemiş gibi görünüyordu.

"Yeşil," dedim. Duramadı. Bu hissi yaşamayalı çok uzun zaman olmuştu, daha fazlasına ihtiyacım vardı. "Yeşil, lütfen."

"Hiç sanmıyorum, güzelim. Şimdilik bu kadar yeter."

"Lütfen," diye sızlandım.

"Daha sonra," dedi. "Şu anda sağlıklı bir karar verebilecek durumda değilsin."

Aksi için yalvardım ama o kırbacı yavaşlatırken parmakları hızlandı. Kalçalarımı açgözlülükle eline doğru bastırdım. "Haklısınız, Usta. Bu çok daha iyi," diye nefes nefese kaldım.

Güldü. "Gelmen için sana hâlâ izin vermedim."

"Oops." Kalçalarımı sabitledim.

Vücudu benimkinin arkasına yaslandı. "Belki yakında. Belki seni pencereye karşı beceririm."

Bir şey söylersem yalvaracağımı biliyordum ve o da beni yalvarma konusunda uyarmıştı zaten. Bunun yerine yanaklarımın içini ısırdım ve iniltimi bastırdım.

"Bunu ister misin, benim pis kızım?"

"Evet, Efendim. Hem de çok."

Kırbacın yere düştüğünü duydum. "Kendini hazırla." Tüm uyarım buydu çünkü bir sonraki saniyede, içime doğru kayıyordu. İçime tamamen girdiğinde inledim.

"Çok iyi hissettiriyor," dedi, elleri benimkilerin yanına, pencerenin üzerine geldi. "Keşke dışarıda insanlar olsaydı. Böylece seni becerirken beni izleyebilirlerdi."

Yanağımı cama bastırdım ve gözlerimi kapattım, onun içimde olmasının verdiği hissin tadını çıkarıyordum. Göğüslerim

içime her sokuşunda cama çarpıyordu. Camın soğukluğu vücudumda yarattığı ısıyı yoğunlaştırıyordu. O daha derine, daha sert ve daha hızlı vurdukça ellerimi yumruk haline getirdim.

Kırılma noktama geldiğimi hissettiğimde tekrar "Lütfen" diye fısıldadım. "Efendim."

Bir elini aramıza soktu ve klitorisimi okşadı. "Aletim içindeyken cama karşı mı boşalacaksın?"

Oh, Tanrım. Bu bir test miydi? Kalçaları sallandı ve ben de içine girmesine izin vermek için kendimi ayak parmaklarımın üzerinde yukarı kaldırdım. "Eğer sizi memnun edecekse, Efendim."

"Oh, bu beni memnun ediyor, Abigail." Bir hamleyle söyledi. "İstediğin zaman gel."

Doruk noktam bedenimi ele geçirmeden önce sadece birkaç saniye dayandım ve birbiri ardına uzun dalgalar halinde boşaldım. Arkamda sertleşti ve serbest bırakılmasını takiben vücudumu kendi vücuduyla kapladı.

Daha sonra ikimiz de sessiz ve hareketsiz kaldık. Sonunda "Teşekkür ederim, Usta," diye mırıldandım.

Beni nazikçe kollarına aldı ve yatağa taşıdı. "Bitte schön, güzelim."

İçimi çektim ve yanına kıvrıldım. Saçlarımı okşadı ve enseme öpücükler kondurdu. "Bunu ne kadar özlediğimi fark etmemiştim," dedim.

"Ben de öyle."

Genellikle bir oyun seansından sonra yorgun olurdum ve bir saat kadar onun kollarında uyurdum. Bugün nedense kendimi enerjik hissediyordum. Yüzümü ona döndüm ve bir dirseğimin üzerine çıktım. "Birkaç dakika konuşabilir miyiz, Usta?"

Yüzünü yumuşak bir gülümseme kapladı. "Tabii ki."

"Ne kadar özleyeceğini bilmediğini söylemiştin. En uzun ne kadar süre oynamadın?" Daha yeni geçirdiğimiz bir ay olmadığını biliyordum. Belki de ayrı kaldığımız zamandı.

"Sanırım Melanie ile çıktığım zaman olurdu."

"Doğru," dedim. Aslında onu unutmuştum, vanilya bir ilişki yaşamaya çalıştığı kadını. Ondan ayrıldıktan kısa bir süre sonra onun itaatkârı olmak için görüştüm.

"Neden sordunuz?"

"Sadece tekrar oynadığında şaşırıp şaşırmadığını merak ettim. Ne kadar özlediğini."

"Öyle oldu," dedi. "Sanırım bu yüzden içgüdülerime karşı geldim ve Gwen'i oynaması için davet ettim."

"Ama bu işe yaramadı." Gwen, Melanie'nin tam tersiydi ve onun vermek istediğinden daha fazla acıya ihtiyacı vardı.

"Sırf güç alışverişi içindeki ihtiyaçlarımız uyuşmadığı için. İkimiz de güç alışverişinin kendisini istemiyor değildik."

Balayımızda başka bir kadından, özellikle de onun oynadığı bir kadından bahsetmek istemediğim için konuyu değiştirdim. "Peki bugün neden şaşırdın?"

"Muhtemelen her gün geçirdiğimiz zamandan çok keyif aldığım içindir." Gözleri şakacı bir ifadeye büründü.

"Özellikle de şu ay olayı bittiğinden beri."

"Yani tekrar seks yapacağın için çok heyecanlısın, bunu her şekilde kabul edeceksin?" Alay ettim.

"Bakın yakamdayken kim şımarıklık yapıyor," dedi gülümseyerek.

"Yani tekrar seks yapacağın için çok heyecanlısın, bunu her şekilde kabul edeceksin, öyle mi efendim?" Normalde onun tasmaasını takarken bu kadar küstah olmazdım ama kendimi çok iyi hissediyordum ve o da rahatlamıştı.

Bir kedi kadar hızlıydı, beni sırtüstü çevirdi ve üzerime çullandı. "Sanırım Abigail, bu tasma istediğim zaman istediğim kadar seks yapabileceğim anlamına geliyor. Sence de öyle değil mi?"

İfadesi o kadar yoğundu ki, dilimin ucuna gelen zekice bir lafı ısırarak geri aldım ve basit bir şekilde "Elbette, Efendim" diye cevap verdim.

Yüzünün yoğunluğu değişmedi ama gözleri arzuyla karardı. "Aynen öyle," dedi, dudakları tutku dolu bir öpücükle benimkileri ezmeden birkaç saniye önce, ne konuştuğumuzu unutmuştum.

Öpüşmeyi kestiğinde, bacakları bacaklarımın arasında ve elleri başımın iki yanında, üzerimde kaldı. "En son ne zaman oynadığımızdan bahsetmişken, nasıl hissediyorsun?"

Sorusu üzerine ne kadar ağrım olduğunu fark ettim, özellikle de arka tarafım ve üst baldırlarım. Artık altuzay kafamın etkisi geçtiğine göre, "yeşil" dediğimde beni dinlemediğine sevinmiştim. "Aslında biraz ağrım var, Efendim."

Başıyla onayladı. "Sanırım küvette uzun bir süre beklemek ağrıyan noktalar üzerinde harikalar yaratacaktır."

Bana katılırsa küvette uzun bir ıslanma daha da iyi olurdu. Gerçi katılsa bile ağrılarıma ne kadar iyi geleceğinden şüpheliydim.

"Ne düşündüğünü biliyorum," dedi yataktan yuvarlanarak. "Ve hayır, küvette sana katılmayacağım. Bence bir gün için yeterince içtin."

Alt dudağımı dışarı çıkardım.

"Bir ay oldu, yavaş yavaş geri dönmemiz gerekiyor" dedi. "Bazı insanlar koşarak sahaya çıkılması gerektiğine inansa da, ben bunun tek faydasının kaval kemiği ağrılarına yol açmak olduğunu gördüm."

Kendimi tutamadım, güldüm. "Shin splints, Usta? Kaval kemiklerim vücudumun en az ağrıyan yeridir."

Kalçama şakacı bir şaplak attı. "Bu bir benzetmeydi, seni geveze denizaltı."

"Beni alıngan seviyorsun."

"Senden hoşlanıyorum, nokta." Elini uzattı. "Yürüyebilir misin?"

Yataktan kalktım ve elini tuttum. "Sanırım öyle."

Ebeveyn banyosunda ikimize de yetecek büyüklükte bir küvet vardı, ama ne yazık ki Nathaniel benimle birlikte girmeme konusunda çok ciddiydi. Beni yumuşak bir bornoza sardı.

Suyu hazırlarken beni geniş odanın şezlonguna oturttu.

Memnun kaldığında beni ayağa kaldırdı ve soyundurdu. Suya girerken ona tutundum ve tatlı kokulu köpüklerin içine batarken iç çektim.

Tek gözümü kırarak açtım. "Bana katılmak istemediğine emin misin?"

"Sana katılmak istiyorum, tamam, ama katılmayacağım." Saçlarımı topladı ve başımın üstünde tutturdu. "Hemen döneceğim."

Gözlerimi tekrar kapattım ve daha derine daldım. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Çok geçmeden elinde bir bardak buzlu su ve iki ibuprofen tabletiyle döndü. Hapları ağzıma attım ve bardağın yarısını içene kadar ne kadar susadığımın farkına varmadan onları suyla kovaladım.

Kıkırdamasına baktım. "Affedersiniz efendim, biraz ister misiniz?" Sık sık bir kadeh şarabı paylaşırdık, bu yüzden biraz su içmek isteyip istemediğini bilmiyordum.

Bir bez aldı ve omuzlarımı yıkamaya başladı. "Hayır, hepsi senin için. Ben sonra alırım."

Ben suyun kalanını içtim, o da bardağı aldı. Güçlü ve sağlam elleriyle vücudumu yıkadı, sırtıma masaj yaptı ve arka tarafıma ve kalçalarımın ekstra nazik davrandı. O kaslarımı çalıştırdıkça, oyunumuzun normal etkilerini hissetmeye başladım. Küvette uyuyakalmayacağımı umuyordum.

"Birinin kestirmeye ihtiyacı var mı?" diye sordu.

"Evet, Usta, lütfen," dedim, sesimin ne kadar halsiz çıktığına şaşırarak.

"Sadece seni kurulayabilmem için yeterince uyanık kalman gerekiyor."

Küvetten çıkmama yardım etti ve beni çabucak kurulayıp tekrar bornozun içine soktu. Yatak odasına geri dönmeye çalıştım, ama o sadece "Hayır yapamazsın" dedi ve beni taşıdı.

Beni yatağa yatırmadan önce uyuyakalmıştım.

Dokuzuncu Bölüm

Nathaniel

O uyurken ben de yatak odasında oturup ertesi gün için planlar yaptım. Hâlâ tasmamı takıyor olacaktı ama bütün gün içeride kalıp oynamak yerine biraz dışarıda olmanın iyi bir fikir olacağını düşündüm.

Çoğu zaman hafta sonlarımız malikanede geçiyordu. Bu zamandan keyif alıyordum ama o benim tasmamı takarken ben daha fazla dışarıda olmak istiyordum. Düğün planlaması sırasında birkaç kez dışarı çıkmıştık ama kapsamlı bir şey yapmamıştık. İsviçre, ikimizin de tasmalı zamanımızı başkalarıyla paylaşarak daha rahat büyümemiz için mükemmel bir yerdi.

Her şeyi ayarlamak için birkaç telefon görüşmesi yaptım ve sonra onu tekrar kontrol ettim. Hâlâ uyuyordu, ben de duş almak için banyoya girdim. Yıkanırken, günün olaylarını zihnimde tekrar canlandırdım. Daha eğlenceli olması hoşuma gitmişti. Birinin yanında kendini rahat hissettiğinde, daha eğlenceli biri haline geldiğini fark ettim.

Benim yanımda kendini rahat hissetmediğine karar verdim. Hafta boyunca bol bol kahkaha atıyorduk. Yavaş yavaş bu yönü hafta sonları da ortaya çıkmaya başlamıştı.

Yatak odasına döndüğümde yeni yeni kıpırdanmaya başlamıştı. Saate baktım ve akşam yemeği vaktinin geldiğini gördüm. Yemek için köye gitmeyi düşündüm ama yarın dışarıda olacağımız için vazgeçtim. Sessiz bir akşam yemeği o zaman.

Sirt üstü yuvarlandı ve hafifçe yüzünü buruşturdu.
"Uyuyakaldım mı, Usta?"

Alnını okşadım. "Bir olaydan sonra iyileşirken böyle bir şey olmaz. İstersen uyumaya devam edebilirsin."

"Hayır, sanırım yapmasam daha iyi olacak."
Kollarını başının üzerine uzattı. "Bütün gece uyanık kalmak istemiyorum."

"Oh?"

"Benimle birlikte uyanıksanız sorun yok, ama yatakta dönüp durmak istemiyorum."

Haftalar önce balayımızda, tasmamı ne kadar sık takarsa taksın, tüm geceleri yatakta birlikte geçireceğimiz konusunda anlaşmıştık. Hafta sonu boyunca zaman zaman itaatkâr yatak odasını kullanmasına aldırıyordum ama bu bizim balayımızdı ve benden ayrı uyursa lanetlenirdim.

"Anlaşıldı," dedim. "Aç mısın? Akşam yemeği hazırlayabilirim."

Bir anda tamamen uyandı ve bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı. "Hayır, efendim. Bırakın size hizmet edeyim."

Normal bir hafta sonunda yemek hazırlayarak bana hizmet ederdi. Buradayken buna karşı değildim, ama bir sahneden çıkıyordu ve oynamayalı uzun zaman olmuştu. Onu inceledim.

"Benim için sorun değil," dedim. "Eğer hâlâ yorgun ve ağrılıysan."
Yataktan kaydı ve önümde diz çöktü. "Lütfen, Efendim. Bu gece size hizmet etmeme izin verin. Söz veriyorum aşırı yorgun ya da ağrılı değilim ve size bu şekilde hizmet etme onurunu gerçekten diliyorum."

Göğsüm duygularla kabardı. Hayatımda böyle bir kadını hak etmek için ne yapmıştım? Özellikle de benim itaatkârım ve karım olmasını.

"Eğer eminsen, Abigail."

Başını yukarı kaldırdı. "Çok eminim, Efendim."

Başımı salladım. "Bence akşam yemeğini oturma odasında, ateşin başında yemeliyiz. Sen de bana katılırsın."

Sevinç yüzünü kapladı ve zıplayarak ayağa kalktı.
"Teşekkür ederim, Efendim."

"Abigail," diye seslendim o kapıya yönelirken. Geri döndüğünde, "Bornoz burada kalacak" diye ekledim.

Ertesi sabah kahvaltıdan sonra bir taksiye atlayıp önceki gün araştırdığım pistlere gittik. Buradaki arazi kros kayağı için mükemmel.

Yola çıkarken ona "Gerçek anlamda kros" dedim.

"Gerçekten mi, Usta?" diye sordu ve etrafta duyacak kimsenin olmadığından emin olduktan sonra Usta'yı ekledi.

"Evet," dedim ve yola koyuldum. "İtalya'ya gidiyoruz." Kahkahası arkamdan geldi.

Sonraki birkaç saat boyunca kayak yaptık, manzaranın ve arkadaşlığın tadını çıkardık. Abby çok atletik bir insan olmasa da kayak yapmaktan hoşlanıyordu ve düğünden önce aylarca spor salonunda birlikte antrenman yapmıştık.

Öğleden kısa bir süre sonra küçük bir açıklıkta durduk.

"İtalya'ya hoş geldiniz," dedim.

Nefes alış verişi normalden biraz daha ağırdı ama sözlerimi duyunca yüzünde bir gülümseme belirdi. "İtalya'da mıyız, Usta?"

"Evet." Getirdiğim sırt çantasını çıkardım ve fermuarını açtım. "Kendimi casus gibi hissettiriyor."

"Kendimi The Sound of Music'i yaşıyormuşum gibi hissettiriyor."

İki şarap kadehi çıkardım ve birini ona uzattım. "Rahibe olmaman dışında."

"Tanrıya şükür."

Gülümsedim ve bize şarap doldurdum. "Hayal edebiliyor musun?" "Azıcık bile değil."

"Bize," dedim kadehimi kaldırarak.

"Bize," diye tekrarladı, kadehini kaldırıp benimkiyle tokuştururken.

Şarabımızdan bir yudum aldık ve o günün ne kadar mükemmel olduğunu düşündüm. İkimiz birlikteydik, evliydik, sınırların ötesinde kayak yapıyorduk ve sadece günün tadını çıkarıyorduk. Özellikle de o benim tasmamı takarken.

Keskin kış kokusunu içime çektim. "Neredeyse mükemmel, sence de öyle değil mi?"

Sinsi gülümsemesi ağzının kenarlarını gıdıkladı. "Sanırım bir şey eksik."

Ne demek istediği konusunda oldukça iyi bir fikrim vardı. "Belki, ama aletimin donmasına izin vermeyeceğim."

"Efendim," diye azarladı. "Öyle demek istemedim. Atıştırmalıklardan bahsediyordum. O sırt çantasında yiyecek bir şeyler getirdin mi?"

"Hayal kırıklığına uğrayıp uğramayacağımı bilemiyorum." Bir elma çıkardım ve ona attım. "İyi yakaladın."

"Jackson'la arka bahçede oynadığımız onca şeyin yardımı oldu." Gözlerini kısmıştı. "Bir dakika, bunu elmayı ıskalamamı beklediğin için mi söyledin? Ne yani, yine de bana atmaya mı karar verdin?"

"Ses tonuna dikkat et," dedim. "Oyun odasında olmamamız, tasmamı taktığında istediğin gibi davranabileceğin anlamına gelmiyor."

Utanmış görünüyordu. "Özür dilerim, Efendim."

"Jackson'la yakalamaca oynadığınızı biliyorum. Ben de oradaydım. Yakalamana iltifat ediyordum." Sesimi alçalttım, "Bu olayı görmezden geleceğim çünkü iyi bir ruh halindeyim. Tasmamı takarken benimle bir daha bu şekilde konuşursan cezayı iki katına çıkarırım."

"Evet, efendim. Anlıyorum."

Bir süre açıklıkta kaldık, atıştırmalıklarımızın ve çevrenin tadını çıkardık. Jackson ve Felicia Avrupa'daki balayından döndükten sonra bana onların yaptığı gibi ülke ülke dolaşmaya kendisinin hiç ilgi duymadığını söylemişti. Bununla birlikte, sınırların ötesinde kayak yapmanın onun için sorun olmayacağından emindim.

Günün geri kalanını kayak yaparak geçirdik ve hava karardıktan sonra dağ evine döndük. O gece tasmamı çıkarmayı planlamıştım.

Gece. Akşam yemeğinden sonra duş almaya gitti ve ben de duşumu bitirdiğimde yatakta kıvrılmış uyuyordu. Tasmayı çıkarmak için onu uyandırmak istemedim, bu sabaha kadar bekleyebilirdi, bu yüzden onu yanıma çektim ve kendim de uykuya daldım.

Sonraki birkaç gün harikaydı. Kayak yaparak ve yerel bölgeyi keşfederek zaman geçirdik, ancak sadece içeride kaldığımız ve birbirimizin arkadaşlığından keyif aldığımız günler de oldu. Dürüst olmak gerekirse, dağ evinden ayrılmak zorunda kalmadık. Spa, havuz ve kütüphane ile ihtiyacımız olan her şey yakınımızdaydı.

Geldikten yaklaşık bir hafta sonra, ilk fondümüzü yemek için taksiyle köye gittik.

"Bir haftadır İsviçre'deyiz ve fondü denemediğimize inanamıyorum," dedi oturduktan sonra.

"Şşşt," dedim etraftaki diğer lokantacılara bakarak. "Bunu çok yüksek sesle söyleme, bizi ülkeden attırırsın."

Güldü. Ben de ona karşılık olarak gülümsemekten kendimi alamadım. O her zaman güzeldi, ama gülüşü içimi ısıtıyordu.

Masadan kalktığı anda ayağa kalktım.

"Hemen döneceğim. Sanırım girerken kadınlar tuvaletini gördüm."

Tekrar oturdum ve menüye baktım. Fransızca yazılmıştı ve kıkırdayarak Abby'ye bunu ezberlemesini önermeyi düşündüm. Bir dahaki sefere orgazmını uzak tutmaya çalıştığı anda, Fransızca bir menü Alman alfabesini tersten duymaktan daha eğlenceli olabilirdi.

"İçki siparişinizi alabilir miyim?" diye sordu garson, Abby ve oyun odası hakkındaki düşüncelerimi bölerek.

"Ben bir Trois Dames Oud Bruin alayım, karım da sizin ev kırmızınızdan bir kadeh içsin." Muhtemelen aptalca bir sırtıma olduğunu bildiğim şeyi saklamadım. Yine de elimde değildi; ilk kez toplum içinde ondan "karım" diye bahsediyordum.

"Menüye bakma fırsatın oldu mu?" Abby döndüğünde ve sandalyesine oturmasına yardım ettiğimde sordu.

"Evet ve Fransızca. Bir Alman restoranında karar kılmamış olmamız çok yazık."

Beni masanın altından tekmeledi.

"Ne?" diye sordum. "Sadece yabancı kelime dağarcığını genişletmeye çalışıyorum."

Siparişimizi verdikten sonra iç çekti ve koltuğuna yaslandı. "Sadece bir hafta daha."

Henüz eve dönmeyi düşünmek istemiyordum. Balayı cennetimizin dışındaki gerçekleri düşünmek zorunda kalmak istemedim. "Çok çabuk geçiyor. Gelecek hafta özellikle yapmak istediğin bir şey var mı?"

"Gidebileceğimiz yerleri mi yoksa dağ evinde yapabileceğimiz şeyleri mi kastediyorsunuz?"

Neredeyse içkimi yudumlarken boğuluyordum. "Ben gidilecek yerlerden bahsediyordum ama başka türlü yapmadığımız şeyler varsa onlara da açığım."

İki omzunun üzerinden baktı. Restoranın kapasitesi doluydu ama masalar mahremiyet sağlayacak şekilde düzenlenmişti. Kulak misafiri olmazdık.

"Yakanı şimdiye kadar iki gün taktım. Daha fazla takmak istiyorum."

İçkimi yudumladım. "Bunu ayarlayabilirim."

"Belki iki gün daha?"

"Pazartesi ve Salı mı?"

"Bence bu mükemmel olur."

Bir sonraki hafta sonu eve döneceğimiz için hafta başında oynamak iyi olacaktı ve bu nedenle muhtemelen onu yakalamayacaktım.

"Aslında konuşmak istediğim başka bir şey var," dedi. "Ama buranın doğru yer olduğundan emin değilim."

"Özel bir şey mi?" Başını salladı.

"Muhtemelen haklısınız. Bu tür şeyleri tartışmak için en iyi yer burası değil. Biz dönene kadar bekleyebilir mi?"

O da kabul etti ve gecenin geri kalanını yiyerek, içerek ve gülerek geçirdik. Yemekten sonra köyün etrafında biraz yürüdük. Bir noktadan, eğer doğru şekilde durursanız ve

Başınızı öyle tutarsanız dağ evimizi görebilirsiniz. Abby'ye işaret ettim ve yüksek sesle teleskopu olan var mı diye sordum. Omzuma vurdu.

O gece geç saatlerde, döndükten sonra, onu şöminenin önünde yastıkların üzerine uzanmış buldum. Saçları duştan çıktığı için hâlâ hafif nemliydi ve elinde bir fincan kahve vardı.

"Burası rahat görünüyor," dedim yanına oturarak. "Ne düşünüyorsun?"

"Birkaç gece önce size 'Efendim' dediğimi ve daha sonra bunu yaptığımı hatırlamadığımı hatırlıyor musunuz?"

Bu konuşmayı neden restoranda yapmak istemediği birdenbire çok netleşmişti. "Evet."

"Ben de bunu düşünüyordum. Tasmanı takmadığım zamanlarda bile seks sırasında kontrolü ele almanı nasıl sevdiğimi ve bunun ne anlama geldiğini."

"Peki bunun ne anlama geldiğini düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Bu yüzden seninle bu konuda konuşmak istedim. Her gün senin tasmanı takmak istemediğimi biliyorum."

İlişkimizin güçlü ve istemediğimiz şeyler hakkında konuşmamıza yetecek kadar açık olmasını sevdim. Sadece konuşacak kadar rahat hissetmemizi sevdim. Özellikle de bir şeyi bilmediğimiz zaman.

"Ben de o kadar sık giymeni istemiyorum," dedim.

"Yani ikimiz de bu konuda hemfikiriz."

Üzerinde bornozu vardı ve şöminenin karşısında dizlerine sarılmış oturuyordu. Sanki aradığı cevapları alevlerin içinde bulabilecekmiş gibi tam bir konsantrasyonla ateşe bakıyordu. Ben farklı bir yaklaşım benimsemeye karar verdim.

"Bana bak, Abby."

Odağını ateşten bana çevirmekte tereddüt bile etmedi.

"İşte orada," dedim. "Neden bu kadar çabuk ve durup düşünmeden başını çevirdin sanıyorsun?"

"İtaatkâr olduğum için dememi istediğini biliyorum ama tüm sebebin bu olduğunu sanmıyorum." Başını biraz kaldırdı. "Bence çoğu insan aynı şekilde tepki verirdi."

"İyi noktaya değindin. Bu konuda haklısın." Bir an için davamı en iyi nasıl anlatabileceğimi düşündüm. "Şunu deneyelim." Ona yaklaştım ve bir kolumu omuzlarına doladım. "Diyelim ki çıplağız."

Hafifçe geri çekildi. "Sadece rol mü yapıyoruz yoksa gerçekten soyunuyor muyuz? Çünkü eğer gerçekten soyunuyorsak, bu konuşmanın çok uzun süreceğini sanmıyorum."

Kulak memesini ısırdım. "Şimdilik sadece rol yapacağız. Benim senaryoma göre ikimiz de çıplağız."

"Tasmanı takıyor muyum, takmıyor muyum?"

"Öpmüyorsun. Ve ben de seni böyle öpüyorum." Onu yüzüme doğru çevirdim ve dudaklarımı dudaklarına yapıştırarak söylemek üzere olduğu sözleri durdurdum. Yüzünü çerçeveledim ve onu uzun, yavaş ve derin bir şekilde öptüm. Geri çektiğimde nefes nefese kalmıştı.

"Bu senaryo hoşuma gitti," dedi.

"Daha iyi olacak." Bir elimi bornozunun içine soktum ve göğsünü avuçladım. "Ben seni öperken, seni böyle okşamaya başlıyorum."

"Sana amacına ulaşmanı söylemekle, rahatlayıp kendimi hissetmeme izin vermek arasında gidip geliyorum."

"Sadece rahatla ve hisset. Konuya geleceğim."

Başparmağımı göğüs ucunda gezdirdim. "Eninde sonunda."

"Mmm." Gözlerini kapattı ve ben de kahve fincanını ondan alıp oturduğumuz yerin yanındaki sehpanın üzerine koydum.

"Diyelim ki birlikte duruyoruz ve seni öpüp okşuyorum ve eğilip kulağına fısıldıyorum, 'Sikime dokun bebeğim. Beni okşa ve iyi hissetmemi sağla.' Serbest elini tuttum ve büyüyen ereksiyonumun üzerine koydum.

"Eminim vanilyalılar her zaman böyle şeyler söyler."

Cevap vermedim. "Yani sen beni okşuyorsun ve ben de sana ne kadar iyi hissettirdiğini ve ellerinin üzerimde olmasını ne kadar sevdiğimi söylüyorum."

vücut. Sonra sana bakıp 'Dizlerinin üzerine çök ve beni em' diyorum."

Beni okşamaya devam etti.

"Em onu," diye emrettim. "Hemen yap, Abby."

Gözleri büyüdü ve dudakları aralandı. Pantolonumu çıkarmak için hamle yaptı ama onu durdurdum. "İşte. Tam orası. Hareket etmeden önceki o saniyede nasıl hissettin?"

"Kalbim hızla çarpmaya başladı ve tahrik oldum."

Gözlerini kısmıştı. "Yani sen patronluk tasladığında tahrik oluyorum. Yine de bu her zaman itaatkâr olmak istediğim anlamına gelmiyor."

"Asıl noktayı kaçıyorsun."

"O zaman bana açıkla."

"Benim baskınlığım seni tahrik ediyor. O sırada taslamamı takip takmaman önemli değil. Ve bu seni tahrik ediyor çünkü sen cinsel bir itaatkârsın. Bu senin yapında var. Kapatıp açabileceğin bir şey değil."

"Bunu kısmen anlıyorum." Sırtını kanepeye dönecek şekilde hareket etmişti. "Sanırım bunu hafta sonu yaparsak, hafta boyunca ihtiyaç duymayacağımızı düşündüm."

"İhtiyaç her zaman orada olacaktır çünkü sizi tahrik eden şey her zaman boyun eğmek olacaktır."

"Peki bununla ne yapacağız?"

"Onunla ne yapmak istiyorsun? İkimizin de seni sürekli yakamda istemediğimizi zaten biliyoruz."

Birkaç dakika sessiz kaldı, sessizce düşünüyordu sanırım. Kendime onun bu yaşam tarzında ne kadar yeni olduğunu hatırlattım. Ona fikirlerimi ve tavsiyelerimi verebilirdim, ama gerçek şu ki, kendi sonuçlarına varması gerekiyordu.

"Bence söylediklerinde haklılık payı var," dedi sonunda.

"Hafta içi zamanlarımıza dönüp baktığımda, senin daha baskın olduğun zamanlar benim için her zaman daha yoğun olmuştur."

Seks sırasında kontrolü elime aldığımda ne kadar güçlü tepki verdiğini çok net hatırlıyordum. Sanırım nasıl tepki vereceğini bilmek bana her zaman verilmiş bir şeydi. Sonra tekrar, ben ondan çok daha uzun süredir bir dom oldum.

"Buna tüm kalbimle katılıyorum," dedim. "Ama sen hiçbir şey söylemedin."

"Bu senin kendi başına çözmen gereken bir şey. Ve," diye ekledim, elimi tekrar bornozunun içine sokarak. "Sana eylemle gösterdim, ki bence bu her zaman kelimelerden daha iyidir."

Elime şakacı bir şekilde vurdu. "Dur bir dakika, sen bunu yaparken düşünemiyorum."

Elimi hareket ettirdim ve sessizce düşünmek için daha fazla zamana ihtiyacı olmadığını umdum. Bornozun omuzlarından sarkma şekli ... sadece bir dokunuş ve tamamen kayacaktı.

"Hafta içi yatak odasında biraz daha fazla kontrol uygulasanız nasıl olur? Bence bu işe yarar." Bornozu vücudunun etrafında sıktı. "Sadece yatak odasında olur, yani tasmanı taktığımda olduğu gibi olmaz."

"Bu fikre kesinlikle katılabilirim. Ve tasmalı olmayacağın için bana 'Efendi' diyemezsin. Bu sadece tasmamı taktığın zamanlar için geçerli."

"Size 'Efendim' diyebilir miyim?"

"Eğer istersen. Ama hafta içi günlerimiz için çok fazla kural koymak istemiyorum."

Vücudu bana daha dönük olacak şekilde kaydı ve gözlerinde heyecan dans etti. "Şimdi başlayabilir miyiz? Bu hafta gibi mi?"

"Neden olmasın anlamıyorum. Aslında." Ayağa kalktım. "Sikimi yalayacaksın, Abby. Ama önce bornozunu çıkar."

Onuncu Bölüm

Abby

O Pazartesi beni yakaladığında, öğleden sonra tamamlamam için bana bir yazı ödevi verdi. Ben de günün bir bölümünde dağlarla çevrili güneşlenme odamızda oturdum ve cinsel teslimiyeti günlük yaşamımıza dahil etmenin yolları hakkında yazdım.

"Tabii ki," demişti bana görevi verirken gözlerindeki o hınzır parıltıyla, "bu da demek oluyor ki önce cinsel teslimiyet tanımına karar vermen gerekiyor."

Yerel grubumuzda yazma ödevlerinin ceza olduğunu düşünen itaatkârlarla konuşmuştum ama bana hiç öyle gelmemişti. Bazen kağıt üzerinde düşünmenin daha kolay olduğunu hissetmişimdir.

Kalemimi ve günlüğümü elime aldığımda, sanki zihnimin kapıları açıldı ve konuşmanın ve düşünmenin tek başına yapamayacağı şeyleri kelimelere dökmeme izin verdi. Nathaniel elbette bunu hemen fark etti. Sonuç olarak, ne zaman yüzleşmem gerektiğini düşündüğü bir konu olsa, o konu hakkında yazmamı isterdi.

Yazmanın bazen bana onunla konuşmaktan daha kolay geldiğini de biliyordu. Düşüncelerimi günlüğüme yazdığımda, yazdıklarımı okumaya hakkı olduğunu biliyordum. Ama bana yazdığım hiçbir şeyin aleyhime kullanılmayacağına dair güvence vermişti, bu yüzden yazdıklarımı okuması beni endişelendirmiyordu. Sonunda bunu tartışacağımızı biliyordum. Ama bazen bu konuşmayı yazılı olarak başlatmak daha kolay oluyordu.

O Pazartesi ben işimi bitirirken güneş odasına girdi.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu bana bir fincan sıcak çikolata uzatırken.

"Teşekkür ederim, Efendim." Kupayı aldım ve bir yudum içtim. İsviçre'ye geldiğimizden beri bana en iyi sıcak çikolatayı yapıyordu. "Mmm, bu çok güzel. Yazımı neredeyse bitirdim."

Başını salladı ve karşıma oturdu. "Buraya oturmam seni rahatsız eder mi?"

"Muhtemelen hayır, Usta. Sessiz olduğunuz sürece. Yine de dikkatimi dağıtmak isterseniz ya da benim sizin dikkatinizi dağıtmamı isterseniz, şikayet etmem."

"Şimdilik dikkatini dağıtmak yok," dedi yumuşak bir sırtısla. "Bitirmeni istiyorum."

Sahte bir iç çekiş yaptım. "Madem ısrar ediyorsun."

Sonraki otuz dakika boyunca rahat bir sessizlik içinde oturduk. Ben yazdım, o da tabletinden bir şeyler okudu. Ödevimi bitirdiğimde günlüğümü topladım, kucağına koydum ve ayaklarının dibinde yere diz çöktüm.

"Bitti mi?" diye sordu.

"Evet, Efendim."

"Egzersizizi faydalı buldunuz mu?"

Bana böyle bir soru sorduğunda, dürüstçe cevap verecektim. Eğer yazıyı faydalı bulmadıysam, bunu ona söylemekte özgürdüm. Böyle zamanlarda sadece benim sahtekârlığım onu hayal kırıklığına uğrattırdı. Bugünkü cevabım dürüstçe, "Evet, çok faydalı oldu" oldu.

Günlüğü aldı ve sehpanın üzerine koydu. "Bunu daha sonra okuyacağım. Şimdilik bana yazarken öğrendiğin bir şeyi söyle." Bir konu hakkında yazdıktan sonra, ona duygularımı ifade etmemin genellikle daha kolay olduğunu biliyordu.

"Yazdıkça cinsel teslimiyetin pek çok biçimi olduğunu fark ettim. Ve pek çok şekilde oynanabilir ve birleştirilebilir. Kişi tasmalı bir itaatkâr olsun ya da olmasın."

"Çok değil birkaç gece önce yaptığım bir açıklamaya çarpıcı bir şekilde benziyor."

"Evet, Üstat, ama sizin de söylediğiniz gibi, bu sonuca kendim varmak zorundaydım."

Yanağımı okşadı. "Peki ya sen?"

Altı aydan fazla bir süredir ikili bir ilişki yaşayarak birlikteydik. Bu süre içinde hem baskın hem itaatkâr hem de sadece Nathaniel ve Abby olarak birçok kez bir araya gelmiştik. Hayatımızın her iki bölümünü de seviyordum, ama geriye dönüp baktığımda, en çok keyif aldığım samimi anlar yatak odasında kontrolü ele aldığı anlardı.

"Evet, efendim. Ve özel ilişkimizi hafta içi günlerimize nasıl dahil edebileceğimize dair birkaç fikir buldum."

"Mükemmel. Yazdıklarınızı okuyacağım ve bunu daha sonra tartışacağız."

Ben onun tasmağını takarken hiçbir şeyi müzakere etmememiz konusunda her zaman çok ısrarcıydı. Fikirlerimi mutlaka tartışırdık ama bunun bugün ya da yarın olmayacağını tecrübelerimden biliyordum.

Açıkcası, yatak odasında daha baskın bir rol üstlenmesini dört gözle bekliyordum. Birkaç gece önce şöminenin önünde, bedenimin onun komutlarına nasıl tepki verdiğini sözleriyle bana gösterdiği anı düşündüm.

"Hemen yap, Abby," dediğini her hatırladığımda, içim daralıyor ve vücuduma özel bir sıcaklık yayılıyordu.

O gece, tasmayı takmadığım zamanlarda bile nasıl daha fazla kontrol sahibi olabileceğini bana ilk kez göstermişti.

"Yine de merak ediyorum, Efendim," diye başladım ve sonra durdum. "Ama belki de beklemeli ve bunu daha sonra tartışmalıyız. Tasmam çıkarıldığında."

"Tartışmak benim için sorun değil. Yeter ki ikimiz de bu iş bitene kadar hiçbir şeye karar verilmeyeceğini ya da hiçbir şeyin kabul edilmeyeceğini bilelim."

Hâlâ yerde diz çöküyordum. Bunu gelişigüzel bir şeyi kabul edecek kadar uzun süre unutabileceğimden şüpheliydim. Bundan da öte, beni istemeyeceğini biliyordum.

hafta içi günlerimizle ilgili her şeyi kabul ediyordu. Ona düşüncelerimi şimdi söylemeye karar vermemin anahtarı buydu.

"Hafta sonu boyunca ikimizin de kafası çok yoğun oluyor," dedim. "Ve sen, çok fazla planlama ve hazırlık yapmak zorundasın. Mesela bir Salı gecesi bu nasıl olacak?"

Bir ayağını dizinin üzerine koydu ve konuşmadan önce düşündü. "Sanırım hafta içi günlerini daha az planlı hale getirmemiz gerekecek. Belirli bir şey planlamayacağım. Hafta içi her şeyin doğal bir şekilde gerçekleşeceği bir zaman olacak."

Kendimi tutamadım, kıkırdadım. "En son her şeyi doğal akışına bıraktığımızda, anatominizin belli bir kısmında soğuk risotto ve marinara sosu ile sonuçlanmıştı, Usta."

Gülüştü şakacıydı. "Yine de sosu temizlemek için harika bir iş çıkardın. Doğal davranmanın kötü bir şey olduğunu söyleyemem."

Ben de onunla birlikte güldüm. "Hayır, kesinlikle kötü bir şey değil."

İlişkimiz büyüdükçe ve güçlendikçe, tasmalı günlerim sırasında neşeli anlar geçirmeyi daha kolay bulmamız hoşuma gitti. Böyle zamanlarda, gülmekten ve her şeyi birlikte paylaşmaktan hiç çekinmediğimize inanmakta zorlanıyordum. Onu bir yıldan daha az bir süredir tanıdığımı inanamıyordum.

"Ancak bu öğleden sonrası için bir planım var," dediğinde hâlâ gülümsüyordu. Yatak odasına git, beş dakika içinde orada olacağım."

Aceleyle yatak odasına girdim, ne planladığını merak ediyordum. Merakım, yatağın ayak ucunda el yazısıyla yazılmış bir not ve yanında bir göz bağı gördüğümde daha da arttı.

Abigail,

Yatağa gir ve gözlerini bağla. Hiçbir zaman çıkarmayacaksın.

Akşamın geç saatleri. Evde yalnızsınız. Günün erken saatlerinde panjurları açmıştınız.

ve kendini tatmin ediyordun. Kimsenin izlediğini düşünmedin. Ama yanılmıştın.

Ve yatmadan önce ön kapının kilitli olduğundan emin olmalıydın.

Nathaniel

Kalbim küt küt atıyordu. Rol yapma. Bir rol yapma senaryosu yaratmasına bayılırdım. Başka biri gibi davranma hissini seviyordum. Bazı fantezilerimi gerçekleştirmeme izin veriyordu. Genelde yaptığımız şey daha basitti: işyeri, teslimatçı ya da yaramaz kız öğrenci. Bu kulağa yoğun geliyor.

Hazırlanmak için fazla vaktim yoktu. Beş dakika içinde yukarıda olacağını söyledi. Birkaç saniye soyunmalı mıyım yoksa kıyafetlerimi çıkarmalı mıyım diye düşündüm. İkisinden birini söylememişti ve bu nedenle ikisini de yapabilirdim. Hangisi daha eğlenceli olurdu?

Aceleyle her şeyi çıkardım ve yorganın altına girdim. Gözbağı basitçe başımın üzerinden kaydı ve kısa sürede sessiz, hareketsiz ve karanlıkta bekliyordum. Daha önce de gözümü bağladığında, yüksek işitme duyumla övünmüştüm, bu yüzden yatak odasına girdiğinde anlayacağımı sanmıştım. Bu kez ellerim başımın üzerinden çekilip bağlandığında irkildim.

"Yatağa girmeden önce kilidi kontrol etmeliydin."

Nathaniel'in sesi kaba ve sertti ama yine de ona aitti.

Güvende olduğumu bilerek, kendimi daha derine dalmaya bıraktım.

benim rolüm. "Kimsin sen?"

"Bunun bir önemi yok. Önemli olan, daha önce kimsenin bakmadığını düşündüğünde yaptığın o küçük gösteriyi görmüş olmam."

"Bunu gördün mü?"

"Evet, ne kadar yaramaz bir kız olduğunu gördüm, kendinle oynuyordun, parmaklarını beceriyordun. Eminim orada olduğumu biliyordun ve izlediğimi bilmek seni daha çok tahrik ediyordu."

"Ben yapmadım, ben-"

Bir eliyle ağzımı kapattı. "Sessiz ol. Eğer izinsiz konuşursan seni tokatlarım. Şu anda tek yapman gereken sana söyleneni yapmak ve bu öğleden sonrayı telafi etmek. Bunu nasıl yapacağını biliyor musun?"

Başımı salladım.

Çenemi avucunun içine aldı ve sıktı. "Sana bir soru sorduğumda bana cevap ver."

"Hayır."

O kadar sert sıktı ki canı acıdı. "Sen daha iyi bilirsin. Bana doğru hitap edin." "Hayır, efendim."

"Bu hatayı bir daha yapmasan iyi olur." Elini hareket ettirdi ve çarşafı aşağı çekti. "Çıplak uyuyacağını biliyordum. Pis kız. Muhtemelen birinin içeri girip sana istediğini vermesini umuyordun."

Bu Nathaniel'in yeni bir yönüydü, daha karanlık bir yönü. Sert ve talepkârdı ve ben bunu çok ateşli buluyordum. Gözlerimin görmemesi durumu daha da ateşli hale getiriyordu.

"Bahse girerim eğer ..." bir elini bacaklarımın arasına kaydırıp ve bir parmağını içime soktu. "Tam düşündüğüm gibi. Küçük amcığın yarak için yanıp tutuşuyor." Yatağın üzerinde kaydırıp ve kalan örtüleri kaldırdı.

Uzun bir süre sessiz kaldı ve ben rahatsız olmaya başladım.

"Şu haline bak, yatağa yayılmışsın. Seni daha önce gördüğümde böyle hayal etmiştim. Çıplak ve ağlıyor. Seni izlemek beni çok sertleştirdi. Şimdi o bacaklarını benim için açacaksın." Üst baldırıma bir tokat attı. "Şimdi."

O konuştukça ben daha da tahrik oluyordum ve bacaklarımı açtığımda ne kadar tahrik olduğumu görebileceğini biliyordum. Parmağını içime sokacağını düşünmüştüm ama onun yerine bir meme ucumu çimdikleyerek inlememe neden oldu.

"Benim için çok ıslaksın," dedi. "İyi ki, çünkü sana olabildiğince sert vurmama saniyeler kaldı."

Yatağın üzerinde tekrar hareket ettiğini hissettim. Bu sefer bacaklarımın arasına yerleşti. Sikini yarığıma doğru bastırdı.

"Hissettin mi? Ne kadar sert ve kalın olduğumu hissediyor musun?"

"Evet, efendim." Kalçalarını oynattım, hareket etmesini istiyordum. "Güzel." Başını içime doğru itti. "Lanet olsun, beni almanı görmek."

Keşke görebilseydim. Beni sahiplenişini izleyebilmeyi. En ufak bir hareket ettiğinde inledim.

Eli ağzımı kapattı. "Kıpırdamayacaksın ya da ses çıkarmayacaksın ve kesinlikle boşalmana izin yok." Daha derine itti. "Şu anda tek amacın benim kullanımım ve benim zevkim."

Ne demek istediğini kanıtlarcasına içime sonuna kadar girdi ve lanet olsun, o kadar iyi hissettirdi ki yanağımın içini ısırmak zorunda kaldım. Geri çekildi ve homurdanarak tekrar içeri girdi. Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve sonra sağ bacağımı tutup göğsüme değecek şekilde yukarı itti. Bir sonraki hamlesinde daha da derine kaydđ.

"İşte böyle. Al şu siki." Kalçaları hızlandı ve her ileri itişinde beni yatağa çarptı. Onun cezalandırıcı ritmiyle, çok uzun süre dayanamayacağımı biliyordum.

Gözlerim bağlıyken gözlerimi sıkıca yumdum ama bunun pek faydası olmadı. Kalçalarını kaydđrdı ve yeni noktalara vurdu. Boşalmamak için çaresizce derin nefes aldım ve tuttum.

"Nefes al," diye kulağıma homurdandı, kalçaları hiç durmuyordu.

Hava vücudumu gürültülü bir vınlamayla terk etti.

"Sarı," diye nefes nefese kaldım. "Yapamıyorum. Durduramıyorum."

Neredeyse anında gözbağı yüzümden çekildi. Karanlık, ihtiyaç dolu gözleri benimkilere bakıyordu. İfadesinin yoğunluğu neredeyse nefesimi kesiyordu, ama sonra nazıkçe fısıldadı, "Gel, Abigail."

Yumuşakça söylenen bu iki kelimeyle bedenimi serbest bıraktım ve orgazmım beni hemen içine aldı. Etrafında daralırken hareketsiz kaldı ve sonra tekrar tekrar içime itti, son bir homurtu ile derinlemesine itene kadar durmadı ve kendi serbest bırakılmasına izin verdi.

Uzanıp ellerimi çözmeden önce sadece birkaç saniye dinlendi. Teker teker bileklerimi öptü ve kollarımı iki yanıma koydu. Tanıdık elleri vücudumda gezindi ve yatağa yaslanıp beni kendine çekerken iç çektim.

"İyi misin?" diye sordu.

"Evet, Efendim, rol yapmaktan her zaman zevk alırım." Başımı çevirdim ve göğsünü öptüm.

"Biliyorum ama emin olmam gerek. Daha önce hiç rızaya dayalı olmayan bir şey yapmadık."

"Bu konuyu daha önce konuşmuştuk ve ilgilendiğimi söylemiştim. Şimdi bu konuya değindiğimize göre, daha fazlasını yapmak istiyorum." Konuşma şeklini, sert ve talepkâr ellerini ve en önemlisi üzerimdeki hâkimiyetini düşününce tekrar ürperdim. "Heyecan verici ve heyecan verici ama seninleyken tamamen güvende olduğumu biliyorum."

"Bana bak." Beni daha yakına çekti. "Tüm fantezilerini ve arzularını yerine getirmek istiyorum."

"Ve ben de seninkini yerine getirmek istiyorum."

"Ah, güzelim." Çenemi kaldırdı, bana yumuşak bir öpücük verdi ve dudaklarına doğru fısıldadı, "Zaten sahipsin."

Ayrılmadan önceki Perşembe günü beni oturma odasında kitap okurken buldu. Günü kayak yaparak ve köyü biraz daha keşfederek geçirmiştik. Döndükten kısa bir süre sonra ortadan kayboldu. Apollo'yu kontrol etmek için aradığını düşünmüştüm. Balayımız Apollo'nun ondan en uzun süre ayrı kaldığı zamandı ve Nathaniel onu sık sık kontrol ediyordu.

Döndüğünde oturma odasına doğru yürüdü ve yanıma oturdu. "İyi bir şeyler okuyor musun?"

Kitabımı kapattım. O yıllar önce e-kitaplara geçmiş olsa da ben hâlâ gerçek kitapları tercih ediyordum. Benim için sayfaları çevirmenin ve -bana deli diyebilirsiniz- kitap kokusunun ayrı bir yeri vardı. Teknoloji bunun yerini tutamazdı.

"Pride and Prejudice," dedim.

"Yine mi? Hâlâ ezberleyemedin mi?" Gülümsüyordu ve sesi şakacıydı, bu yüzden Apollo'nun iyi gidiyor olması gerektiğini biliyordum.

"Henüz tamamını ezberlemedim. Belki hafta sonuna kadar. Eve uzun bir uçuş olacak."

"Geri dönmeye hazır mısın?"

Bu soru üzerine biraz düşündüm. Bir yanım eve dönüp ailemi ve arkadaşlarımı tekrar görmeye hazırdı. Özellikle Felicia'yı özlemiştim, çünkü evde neredeyse her gün konuşuyorduk. Bir yanım da işe geri dönmeye hazırdı. Çalışmak zorunda olmadığımı biliyordum. Nathaniel bana istediğim zaman işi bırakabileceğimi söylemişti. Ama işimi ve kütüphanedeki insanları seviyordum, ayrıca çalışmazsam ne yapacağımı hayal bile edemiyordum. Eminim meşgul olabilirdim ama şimdilik çalışmak ve istediğimde bırakabileceğimi bilmek güzel olurdu.

Bir yanım da Nathaniel'le geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyordu ve eve döndüğümüzde onun kendi işlerini yetiştirmekle meşgul olacağını biliyordum. Bunun ne kadar zorlayıcı olacağını biliyordum. Birlikte geçireceğimiz zaman muhtemelen büyük ölçüde azalacaktı. Bunu kesinlikle dört gözle beklemiyordum. Böylesine başarılı bir iş adamıyla evlenmenin bir dezavantajı da onu çok fazla lanet insanla paylaşmak zorunda kalmamdı.

"Kararsızım," dedim sorusuna cevap olarak. "İnsanları görmek ve hatta işe geri dönmek için eve dönmeye hazırım. Ama çok meşgul olacağını ve seni çok fazla göremeyeceğimi biliyorum. Son iki haftadır seninle baş başa olmaktan çok keyif aldım."

"Ben de aynı hissediyorum. Parçalanmış." Uzandı ve elimi tuttu. "Ama sana söz veriyorum, iş asla senden ve evliliğimizden önce gelmeyecek. İşini hayatının en önemli parçası olarak görerek hayatını mahveden çok fazla erkek tanıdım ve bunu yapmayacağıma yemin ediyorum. Hatta," diye gülümsedi, "eğer önceliklerimi şaşıırırsam kıcıma tekme basman için sana izin veriyorum."

Homurdandım. "Sanki bunu yapmak için senden izin almam gerekiyormuş gibi." "Doğru, kıcıımı tekmelemeni beklerdim. İzin al ya da alma."

"Baban öyle biri değildi, değil mi?" Neredeyse tereddütle sordum. Ailesinden pek sık bahsetmezdi ama önceki açıklaması beni meraklandırırdı.

Şaşırtıcı bir şekilde, cevap vermeden önce duraksamadı bile. "Hayır, kesinlikle öncelikleri vardı. Ailesine her zaman zaman ayırırdı. Benim için önemli olan hiçbir etkinliği kaçırmazdı. Ve annemle birlikte yılda birkaç kez bir hafta kadar bensiz kendi başlarına gittiklerini hatırlıyorum."

"İyi bir rol modeliymiş gibi görünüyor."

"Öyleydi. Söylemeye gerek yok ama bu kadar genç yaşta ölmesinden nefret ediyorum." Alyansına baktı. Babasına ait olana. "Bana öğretecek çok şeyi vardı."

Elimi onunkinin üzerine koydum. "Sanırım sana çok şey öğretti ve eminim dönüştüğün bu adamla gurur duyardı."

"Teşekkür ederim." Eğildi ve beni nazikçe öptü. "Keşke seninle tanışabilselerdi."

Daha önce de aynı şeyi söylemişti. Annem ben bir yetişkinken öldüğü için, ben büyürken onun yanımda olmamasını hayal bile edemezdim. "Keşke ben de onlarla tanışabilseydim. Ama biliyor musun, sende onlardan izler görüyorum."

İçini çekti ve bir kolunu bana doladı. "Bunun doğru olduğunu düşünmek isterdim."

Birkaç dakika oturduk, kendi düşüncelerimize daldık ve dışarıda usulca yağan karı seyrettik.

"Burası çok güzel," dedim sessizliği bozarak. "New York'tan oldukça farklı."

"Şehirden uzakta yaşayamazdım ama burayı gerçekten seviyorum. Malikaneden bile çok farklı."

Geçen hafta dağ evine gerçekten bağlanmışım ve köyün de kendine has bir cazibesi vardı. Özellikle arabasız kuralı çok hoşuma gitmişti. Sınırların ötesinde kayak yapabileceğiniz başka kaç yeri ziyaret edebilirsiniz ki?

"Yemekler de olağanüstü," dedi.

"Evet, özellikle de burada yaptığınız sıcak çikolata."

"Ben de tam biraz yapmayı düşünüyordum. Bir kupa ister misin?" "Elbette, kulağa harika geliyor."

O mutfağa giderken ben de pencereye doğru yürüdüm ve dışarı baktım. Birdenbire yakında ayrılacağımız aklıma geldi ve bu beni biraz üzdü. Dağ evi bizim için bir sığınak olmuştu ve burada geçirdiğimiz iki haftayı, hem yaşadığımız samimiyet ve zevk hem de kendi doğam hakkında edindiğim içgörüler nedeniyle her zaman hatırlayacağımı biliyordum.

Hâlâ günlük yazımı konuşmamıştık. Sanırım uzun bir dönüş uçuşumuz vardı. Jet bize konuşmak için bolca zaman ve mahremiyet sağlayacaktı.

"Bir sıcak çikolata ve bir Bayan için özel bir teslimat. Abby West."

Başımı kaldırıp baktığımda, içinde dumanı tüten iki kupa ve gümüş fiyonklu bir zarf bulunan bir tepsiyle odaya yeniden girdiğini gördüm.

"Mektubum mu var? Buraya mı? Yay ile mi?" Hiç mantıklı gelmedi.

"Teknik olarak, yayı ben taktım."

"Neden postama fiyonk taktın ki?"

Kanepeye doğru başıyla işaret etti ve tepsiyi orta masaya koydu. "Oturun, sıcak çikolata için, ben de açıklayayım."

Yerime oturdum ve bardağı aldım ama içmek için çok sıcaktı. "Mmm, çok güzel kokuyor."

Kendininkinden bir yudum aldı. "Biraz soğuması gerekiyor." Zarfı aldı ve bana uzattı. "Al, aç şunu."

Gözleri heyecanla doluydu ve yüzünü kocaman bir gülümseme kaplamıştı. Ondan zarfa baktım ve zarfı ondan aldım. "Nedir bu?"

"Bunu gecikmiş bir düğün hediyesi olarak düşün." "Kimden?" Elimi salladım. "Kâğıda benziyor."

"Bu benden ve kâğıttan, aptal kadın. Aç şunu."

"Düğün hediyesi almayacağımızı, sadece yüzükleri takacağımızı söylemiştik. Şimdi kendimi kötü hissediyorum. Sana hiçbir şey almadım." Bana bir şey alacağını bilmeliydim. Bu

gerçekten adil değildi. Yine de bir zarfın içinde ne olabileceğinin ilgimi çektiğini itiraf etmeliyim.

"Benimle evlenerek bana kendini hediye ettin," dedi tuhaf bir gülümsemeye.

Başımı eğdim ve gözlerimi kıstım. "Çok tatlısın ama birbirimize hediye almayacağımız konusunda anlaştıktan sonra bana hediye aldığın için seni affedeceğimi sanma."

"Sanırım senin gazabınla yaşamamanın bir yolunu bulmam gerekecek."

Zarfın üzerindeki fiyongu çıkardım ve dizinin üzerine koydum. "Gümüş mü?"

"Sende en sevdiğim renk."

Ona bir öpücük gönderdim ve zarfı açtım. İçinde birkaç sayfa kâğıt vardı ama ben sadece ilkinin okudum. Elim ağzıma gitti. "Nathaniel?"

"Umarım beğenirsiniz."

Şok içinde ona baktım. "Buna inanamıyorum."

"Zamanlama mükemmel işledi, bunu gerçekten planlamamıştım."

Gazeteyi hızlıca tekrar okudum. "Bana dağ evini mi aldın?"

"Evet."

"Bana dağ evini aldığına inanamıyorum." Odanın etrafına baktım. Bunların hepsi benim miydi?

"Artık istediğimiz zaman geri gelebiliriz. Ve bundan birkaç yıl sonra, çocuklar bizi çıldırttığı için yorgun ve huysuz olduğumuzda, jete atlayıp birkaç günlüğüne uzaklaşabiliriz. Linda torunlarına bakma fırsatını çok ister. Şimdiden Jackson ve Felicia'yı bir aile kurmaları konusunda sıkıştırıyor."

"Ya da yorgun ve huysuz olduğumuzda ve iş bizi deli ettiğinde?"

"Ya da yorgun ve huysuz olduğumuzda ve araba kullanırken birbirinizi deli mi ediyorsunuz?" Göz kırptı.

Birkaç dakika önce ayrılmak zorunda kaldığım için yaşadığım hayal kırıklığı, artık mülkün sahibi olduğumu fark etmemle yerini sevince bıraktığından neredeyse başım dönüyordu. Evin kapısını

Masanın üzerindeki zarf ve kâğıtları alıp kucağına oturdu. "Birbirimizi delirtecek miyiz?"

Parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Beni her zaman delirtiyorsun."

"Konuşmak için iyi birisiniz, Bay West." Dudaklarımı onunkilere bastırdım. "Düğün hediyem için teşekkür ederim. Mükemmel ve bayıldım."

"Çok sevindim. Kaçıp gidebileceğimiz kendimize ait özel bir yerimiz olsun istiyordum ve sahibi bana satılık olduğunu söylediğinde aradığımı bulduğumu anladım." Hâlâ o tuhaf sırıtışını takınıyordu. "Değiş tokuş yapmayacağımızı söylediğimiz halde sana düğün hediyesi aldığım için şimdi affedildim mi?"

Tabii ki öyleydi ama onu biraz daha kızdırmak istedim. "Bilemiyorum. Sanırım tamamen affedilmek için yapman gereken bir şey var."

"Oh?" Gerçekten şaşırmış görünüyordu.

"Mmm," diye mırıldandım ve sonra kulağına fısıldadım, "Buraya bir oyun odası eklemelisin."

Kahkahası bulaşıcıydı ve ben gülerken boynuma öpücükler yağdırdı. "Eğer bir oyun odası eklemekte ısrar ediyorsan, tam aradığın mimarı tanıyorum."

"Çok penceresi olduğundan emin ol," dedim, beni yatak odasında pencerelerin önüne götürdüğü günü düşünerek ve bunun tekrar tekrar olduğunu hayal ederek.

"Oyun odasıyla ilgili taleplerde bulunmaya mı başlayacaksın?" Dudakları aşağıya inmiş ve köprücük kemiğimi sıyrıyordu.

"Bu benim dağ evim."

"Burası benim oyun odam olacak."

Eli gömleğimden yukarı kayarken nefesimi içime çektim. "Lütfen desem yardımı olur mu?"

"Bu çok hoşuna giden teşhircilik konusunda bir şeyler yapmamız gerekecek." Diğer eli tişörtümden yukarı çıktı ve saniyeler içinde sütyenim çözüldü. "Bence belki de bir oyun partisinde bir demo sahnesi yapmalıyız?"

İnsanlar izlerken oynama düşüncesi bedenimi arzuyla titretti. Herkesin önünde Nathaniel'e boyun eğmek

grup. "Evet. Lütfen. Ve teşekkür ederim."

Gömleğimi başımın üzerinden yukarı kaldırdı. "Sanırım Şubat partisinin bizim evde yapılması planlanıyor. Sence bu kulağa hoş geliyor mu?"

İki aydan az mı? "Evet, efendim."

Hırladı ve bir meme ucunu ağzına almak için başını daha da aşağı indirdi. "İşte yine beni delirtiyorsun. Bana 'Efendim' demen beni çok sertleştiriyor."

"Özür dilerim efendim. Ama gerçekten değil, efendim." Beni ağzının derinliklerine çekerken sırtımı dikleştirdim. "Bu, pencereli bir oyun odası alacağımız ve Şubat ayında bir demo sahnesi yapacağımız anlamına mı geliyor, efendim?"

Başını kaldırdı. "Evet, güzelim, pencereli oyun odanı alabilirsin ve Şubat ayındaki partide bir demo yaparız."

"Teşekkür ederim." Ve sırf bu yüzden, "Efendim" diye ekledim. "O kıcı sertleştireceğimi söylediğimi hatırlıyor musun? yukarı?"

"Canlı bir şekilde, efendim." Bacaklarımın arasında tanıdık bir ağrı oluşmaya başladı.

"Şu anda seni dizlerimin üzerine yatırmak istiyorum."

Dudakları vücudumun üst kısmında gezinirken saçlarını avuçlarımın arasına aldım ve koyu renkli telleri çektim. Ağzı, ardında tüylerimi diken diken eden bir iz bıraktı. "Sadece cazip mi? Seni durduran ne?"

"Şu anda yapmayı tercih ettiğim başka şeyler var."

"Öyle mi? Anlatsana."

"Anlatmaktan daha iyisini yapacağım, size göstereceğim."

Beni kucağından kaydırıp, böylece yere uzandım. Kanepeden uzaklaşarak şöminenin önündeki yumuşak halının ortasında durdum. Zaten üstsüzdüm ve ateşin sıcaklığını sırtımda hissediyordum.

"Yapacağınız ilk şey kot pantolonunuzu çıkarmaktır" dedi.

Tembel bir gülümsemeyle ve ona uygun bir hızla hareket ederek yavaşça ayağa kalktım. Hâlâ kanepede oturuyordu ve kot pantolonumun düğmelerini açıp kalçalarımın altına indirirken gözleri arzuyla karardı.

Bacaklar. Onlardan çıktım ve yana doğru tekmeledim.

"Şimdi ne olacak?"

"Külotunu çıkar."

Onları hemen çıkarmayı düşündüm ama oyunu biraz daha uzatmaya karar verdim. "Ne zaman soyunacaksın?"

"Eninde sonunda."

"Sonunda, yani şimdi mi yoksa sonunda, yani daha sonra mı?" "Henüz karar vermedim."

Tekrar yere oturdum ve bacak bacak üstüne attım. "Sen soyunmaya başlayana kadar başka bir şey çıkarmayacağım."

Ayakkabılarını çıkardı.

Gözlerimi devirdim. "Hiç de bile."

"Sadece soyunmaya başlayın dediniz, ne çıkaracağınızı belirtmediniz."

"Sorun değil." Dizlerimin üzerinde sehpaye doğru yürüdüm ve sıcak çikolatamı alıp bir yudum içtim. "Bütün gün böyle kalacağım." Bir yudum daha aldım. "Bütün gece de."

Kıpırdamadığımı görünce, "Oh, tamam," diye mırıldandı ve kazağını başına çekti.

Bardağı yere bıraktım. "Bu daha iyi. Şimdi benim için sikini okşa."

"Cinsel kontrolü ele almamdan hoşlandığını söylediğini sanıyordum."

"Seviyorum. Bu arada bir yardımcı öneriler sunmaktan hoşlanmadığım anlamına gelmiyor." Onun baskın yanından hoşlandığım doğrudu ama onunla alay etmeyi ve oynamayı da seviyordum.

"Faydalı bir öneri, anlıyorum," dedi ama kot pantolonunun fermuarını açtı ve sikini çıkardı.

Ayağa kalktım ve birkaç saniye kendini okşamasını izledim. Tekrar konuştuğunda sesi sertti.

"Külotu gevşet, Abby."

Saçlarımı omzumun üzerinden savurdum ve sırtım ona dönük olacak şekilde ondan uzaklaştım.

"Hilekar," dedi.

"Benim bildiğim herhangi bir kural yok," dedim.

"Sorun değil, kıcına karşı belli bir düşkünlüğüm var."

Gülerek omzumun üzerinden baktım ve bir parmağımı külotumun kemerine sokup aşağı çektim. "Bunları neden getirdiğimden emin değilim zaten. Asla üzerimde kalmıyorlar."

"Onları açık tutmanın ne eğlencesi var?"

"Doğru," dedim. "Onları bu yüzden getirdim. Seni kızdırmak için."

"Ve çok iyi bir iş çıkarıyorsun. Arkanızı dönün lütfen."

Yüzümü ona döndüğümde eli hâlâ yavaşça sikini okşuyordu. "Vay, vay," dedim. "Bu benim için mi?"

"Nasıl istersen."

Kalçalarımı salladığımdan emin olarak ona doğru yürüdüm. Önünde durdum ve yavaşça dizlerimin üzerine çöktüm. "Bu durumda yapacağım ilk şey, tadına bakmak için sikinin başını yalamak olacak. Sonra seni kanepenin ucuna çekeceğim ve ağızma alabildiğim kadar alacağım."

"Benim planıma benziyor."

"Onaylayacağını düşünmüştüm." Ellerini tuttum ve üst uyluklarına yerleştirdim. "Her ne kadar ağızımdaki tadın ve hissin tadını çıkarsam da ve sen kendini boğazımda kaybedene kadar seni emmeyi sevdiğimi bilsen de, seni şimdiden uyarıyorum, henüz boşalman için tam olarak hazır değilim."

"İçimde bunun böyle olacağına dair bir his vardı."

"Evet, sen çok akıllı bir adamsın ve beni çok ama çok iyi tanıyorsun." Dizinin hâlâ giyinik olan kısmını öptüm. "Tam boşalmaya hazırlandığın anda ayağa kalkacağım ve üzerine çıkacağım. Ama daha fazla yaklaşımadan önce, sikin için yeterince ıslak olduğumdan emin olmak için amımı kontrol etmeni isteyeceğim. Aslına bakarsan, hemen şimdi kontrol edeyim." Bir parmağımı bacaklarımın arasında gezdirdim ve dudaklarına götürdüm. "Ne düşünüyorsun?"

İnledi ama parmağımı ağzına aldı ve nazikçe emdi.
"Neredeyse, ama tam olarak değil."

"O zaman beni kontrol ederken çok dikkatli olmalısın."

"İki üç kez kontrol edeceğim."

"İyi, çünkü dikkatli olmazsan o şeyle birini gerçekten yaralayabilirsin."

Yarı homurtu, yarı homurdanma şeklinde bir ses çıkardı.

"Ve sonra, sadece hazır olduğumu söylediğinde, kendimi bekleyen horozunun üzerine indireceğim. Yavaşça, söylediğin kadar hazır ve hazırlıklı olduğumdan emin olmak için." Gözlerimi kapattım ve onu neredeyse giriş yerimde hissedebiliyordum. "İçime girerken o kadar büyük ve kalın hissediyorsun ki, bir an için hepsini alıp alamayacağımı merak ediyorum. Ama sonra beni kalçalarımın tuttu ve sert bir itişle kendini içime soktun."

"Siktir, Abby."

"İçimde bu kadar derine gömülü olmanın verdiği hisle nefes nefese kalıyorum, ama sen kontrolü ele almaya karar veriyorsun ve kalçalarımı sabit tutuyorsun ve tekrar tekrar yukarı ve içime doğru itiyorsun. Beni olabildiğince sert, hızlı ve derin bir şekilde beceriyorsun ve ben sadece gözlerimi kapatıp o devasa aletin vücuduma girmesine dayanabiliyorum."

"Bu devasa aletin o pis konuşan vücuda ne kadar sert, hızlı ve derin vurabileceğini sana göstermeye hazırlanıyorum."

Onu uçurumun kenarına sürüklemek hoşuma gidiyordu, bu yüzden hınzır bir gülümsemeyle devam ettim. "Çok iyi hissettiriyor ve kulağına fısıldıyorum, 'Daha sert, daha sert ihtiyacım var. Bu yüzden itişlerini biraz yavaşlatıyorsun, ama sadece onları daha iyi kontrol edebilmek ve beni olabildiğince fazla güçle becerdiğinden emin olmak için.'"

"Seni çok sert becereceğim."

"Ve sonra orgazmımın yaklaştığını hissediyorum ve sen vücutlarımızın arasına uzanıp klitorisimi ovuyorsun ve ben artık serbest kalmamı engelleyemiyorum ve sen son bir kez daha itip kükreyerek boşalırken ben de sert bir şekilde boşalıyorum."

Arzudan zayıf düşmüştüm ve o kadar tahrik olmuşum ki sadece bir dokunuşun bile beni azdıracağından korkuyordum. Nathaniel de muhtemelen aynı şeyleri hissediyordu: elleri tekrar sikinin üzerindeydi ve normalden biraz daha ağır nefes alıyordu. Ona dönüp "Sanırım artık sıcak çikolatamı bitireceğim" demek için tüm gücümü harcadım.

Elim daha bardağa uzanmamıştı ki, Nathaniel tepemde dikilirken halının üzerine sırtüstü uzandım. Her nasılsa pantolonunu kaybetmeyi başarmıştı. "Lanet sıcak çikolata bekleyebilir. Hemen şimdi içinde olmalıyım."

Tek bir sert hamleyle içime itti ve kalçalarını oynatmaya başlamadan önce beklemedi, içimde derinlere doğru sallandı.

"Bu sefer sert ve hızlı bir şekilde boşalacağım," dedi içime girmeye devam ederken. "Sonra yukarı çıkacağız ve az önce anlattığın o küçük senaryoyu yeniden canlandıracağız." Birkaç saniye sessiz kaldı, vücuduma girip çıkmaya devam etti. "Akşam yemeği molası vermeye karar verebilirim, çünkü yemek sonrası için gücümüzü yeniden kazanmamız gerekecek."

Doruk noktam sert ve hızlıydı, neredeyse aynı anda yükselip doruğa ulaşıyor ve sonrasında beni nefessiz bırakıyordu. Nathaniel'inki de aynı şekilde olmuş olmalıydı çünkü nefes alışım normale döndüğünde sırt üstü dönmüş, beni de üzerine doğru sürüklüyordu.

"Yemekten sonra ne olacak?" Kendimi göğsüne yaslayıp bir parmağımı meme ucunda gezdirerek sordum.

Elimi tuttu ve her parmağımı teker teker öptü. "Yemekten sonra seni yanıma alırım ve vücudunun her santimini öperim. Ve dudaklarım tenine değmeden önceki saniyede, duyamayacağın kadar yumuşak bir şekilde, sadece ruhlarımızın anlayabileceği saçma sapan şeyler fısıldayacağım."

Başımı onunkine doğru eğdim ve dudaklarımız nazik bir öpücükle bir araya geldi. Vücutlarımızın dakikalar önce bir araya geldiği acil ve talepkâr yolla tam bir tezat oluşturuyordu.

"Bu düşünce hoşuma gitti," dedim hafifçe geri çekilerek. Gevşek bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırdı.

"Hangi kısmını?"

"Ruhlarımızın birbirini anlaması hakkında."

"Seni ilk gördüğümde ruhum seninkini anladı. Seninkine seslendi usulca, 'Bir gün birbirimizi tamamlayacağız' dedi."

Gülümsedim, iç varlığımızın bir parçasının diğerini tanıması fikri hoşuma gitmişti. "Peki ruhum ne dedi?"

"Diyordu ki, 'Evlat, büyümen gereken çok şey var.'"

Gülümsememi boynunun kıvrımına sakladım. "Öyle yazmıyordu."

"Oh, evet öyle. Benimki de 'Kendimi sana layık kılmak için çok çalışacağım' dedi. Ve bir şekilde, ruhumuzun derinliklerinde, ikimiz de yolculuğumuzun en kolay olmayacağını, ama bir gün her şeyin nihayet bir araya geldiği böyle bir gece yaşayacağımızı biliyorduk. Her şeyin doğru olduğu böyle bir an."

Kendi göğsüm duygularla kabarırken bir elimi kalbinin üzerine koydum. "Ruhum seninle tamamlandı."

"Ve benimki," dedi elini benimkinin üzerine koyarak, "sonunda yuvasını buldu."

Tara Sue Me'nin İtaatkâr serisinin dördüncü kitabına
heyecan verici bir bakış için okumaya devam edin

GİRİŞ

Nisan 2015'te Headline Eternal'dan temin edilebilir

Sadece geceleri canlandığımı hissettiğim zamanlar oldu. Etrafımda dünya sessizken, çocuklar uyurken ve birkaç değerli saat boyunca ben ve Nathaniel'den başka hiçbir şey yokken. Bu kutsal geceler son zamanlarda giderek seyrekleşti, çünkü her zaman yapacak başka bir şey varmış gibi görünüyordu, ama sık sık sadece beklentiyle hayatta kalabileceğimi düşündüm.

Yüzümün günün stresini yansıtmadığından emin olmak için banyo aynasını kontrol ettim. Tatmin olmuş bir şekilde saçlarımı bütün gün atkuyruğu yaptığım yerden çıkardım ve omuzlarıma yumuşak ve gevşek bir şekilde düşene kadar taradım. Üzerimdeki yoga pantolonunu ve tişörtü çamaşır sepetine attım. Yatak odasına gitmeden önce, Nathaniel'in bir keresinde ipeğe sarılmış günah gibi koktuğunu söylediği vücut losyonunu alıp kollarımda ve bacaklarımda gezdirdim. İç çamaşırı çekmecemi karıştırdım ve sonunda uzun, opak bir gecelikte karar kıldım. Gümüş rengi tabii ki, çünkü üzerimde en sevdiği renk buydu.

Çoğu gece yatmaya hazırlanmam bu kadar uzun sürmezdi ama bu gece farklıydı. Eve geldiğinde, iki çocuğumuz sözümüzü kesmeden önce kısa bir süre sohbet etmiştik. Dört yaşındaki Elizabeth, boyadığı kale için ısrarla istediği mor boya kalemini bulamamaktan duyduğu üzüntüyü dile getirirken kahkahalarımı yutmuştum. On sekiz aylık oğlumuz Henry ise kollarını havaya kaldırmış, "Dada! Dada! Dada! Dada!" diye tekrarlardı, ta ki Nathaniel onu havaya kaldırana kadar.

Oda Henry'nin sevinç çıgıllıklarıyla dolmuştu. En azından Nathaniel bir şeyin kokusunu alana kadar öyleydi.

"Yine mi?" diye sordum. "Daha bir saat önce değiştirdim."

Nathaniel, "Antibiyotikler yüzünden olmalı," dedi ki muhtemelen doğruydu. Henry umutsuzca tekrarlayan kulak enfeksiyonlarından kurtulmaya çalışıyordu ama ilaçlar midesini bozuyordu. "Hadi koca adam, üstünü değiştirelim." Onlar uzaklaşırken omzunun üzerinden baktı. "Sonra konuşmamız gerek Abigail."

Abigail.

Cümlesinin son kelimesi beni yolumda durdurdu, bedenimi arzuyla yaktı ve akşam yemeği, banyo ve yatma zamanı boyunca beynimde yankılandı. Hiç şüphesiz, tıpkı onun da bildiği gibi. Bana Abigail dediğinde, yakasını ayda sadece bir kez takmamın ya da seksin genellikle aceleye getirilmiş ve seyrek olmasının bir önemi kalmıyordu. Tek bir kelimeyle kocam benim efendim olmuştu. Ve bedenim sadece karşılık vermekle kalmadı, onun egemenliği için yalvardı. Bunu söyleme şeklini düşünmek bile, aynı anda hem gerçekeçi hem de emredici bir ses tonuyla söylemesi bile tüylerimi diken diken ediyordu.

Merdivenlerden aşağı indim ve Nathaniel'i oturma odasında kitap okurken buldum. İçeri girdiğimde başını kaldırdı, yeşil gözleri her santimimde geziniyor, asla başka yere bakmıyordu. Yanına oturdum ve bir elini saçlarımın arasına sokup beni öpmek için kendine çektiğinde kalp atışlarım hızlandı.

"İnanılmaz kokuyorsun ve çok seksi görünüyorsun," dedi dudaklarıma karşı.

"Sen de hiç fena değilsin," diye cevap verdim. Takım elbisesini değiştirmişti ve şimdi kıçını saran eski kot pantolonunu ve benzer şekilde karın kaslarını saran bir tişört giyiyordu - onun için en sevdiğim kıyafet.

Geri çekildi ve sırtını kanepeye yasladı. "Bugün Simon'dan bir telefon aldım."

"Öyle mi?" Simon bölgeye yıllar önce taşınmıştı ve BDSM grubumuzun bir parçasıydı. O da Nathaniel gibi Dominant'tı.

"İnternette biriyle tanışmış ve kız nispeten tecrübesiz. Cumartesi günü gelip gelemeyeceklerini merak ediyordu."

Henry'ye hamile kalmadan önce çiftlere danışmanlık yapmaya başlamıştık. Yıllar önce Nathaniel'in eski akıl hocası ve eşiyle geçirdiğim hafta sonu bana çok yardımcı olmuştu. Aynı şeyi yeni itaatkârlar için de yapmak istiyordum. Ancak hamile kaldıktan ve özellikle de doğum yaptıktan sonra pek fazla danışmanlık hizmeti alamamıştım.

Hiç düşünmeden çıplak boynumu okşadım, tüm hafta sonu süren uzun, yoğun oyun odası seanslarını özliyordum. Bugünlerde bu seansların gerçekleşme olasılığı, benim yemek yapmak için kırk beş dakika kesintisiz zaman bulmam kadar yüksekti.

"Muhtemelen bir akıl hocası seansına ihtiyacı olan benim," diye şaka yaptım. "Planlanmış randevularımız arasında çok uzun zaman var."

Nathaniel gülmedi. "Eskiden nasıl olduğumuzu özlüyorum Abby."

"Biliyorum... ben de," diye mırıldandım.

Öne doğru eğildi ve birkaç saniye boyunca sessizce beni inceledi. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, her şey yolunda. Sadece hayat devam ediyor."

"Acaba 'iyi' olmanın kabul edilebilir bir yaşam biçimi olduğuna ne zaman karar verdik?" Sağ elimi tuttu ve oradaki yüzüğü çevirdi. Evlendiğimiz gün bana verdiği ve üzerimdeki hâkimiyetini simgeleyen yüzüğü. "Acaba ayda bir kez yeterli mi? Seni önümde diz çökmüş, sadece benim tasmamı takmış, seni nasıl kullanacağıma karar vermemi beklerken görmeyi özledim."

"Nathaniel."

"Şşşt." Parmağı dudaklarımda gezindi ve boğazımın çukuruna dokundu. "Sen de özlüyorsun. Özlediğini biliyorsun. Vücudunu bana teslim edişini, vereceğimi bildiğin serbest bırakılmayı özlemeni."

Tartışmaya bile kalkışmadım. Hafta boyunca beni dizlerinin üzerine yatırıp tokatlaması için ona neredeyse kaç kez yalvardığımı biliyordum. Orada bulacağımı bildiğim duygusal rahatlama yatıştırıcı bir şey vardı. Tutuldu

kucağında yüzüstü yatıyordum. Serbest eliyle kıcıma defalarca vuruyordu.

Diğer zamanlarda onu evin içinde dolaşırken izlerdim ve yıllar önce onun beni nasıl izlediğini hatırlardım. Sonunda ayağa kalkıp beni dizlerimin üzerine çöktürene ya da duvara yaslayana kadar gözlerinin beni nasıl takip ettiğini hatırlardım. Zorlukla kontrol ettiği şehveti, onu elde etmeye hazır olmamı sağlayacak kadar kontrol altındaydı.

"Bana haklı olduğumu göster. Onu ne kadar özlediğini göster." Başparmağını ağzımın içine soktu. "İyi bir kız gibi em onu."

Başparmağını daha derine çektiğimde karnım gerildi. Bana dokunduğunda onu hiçbir şeyden mahrum edemezdim.

"İşte bu," dedi. "Yeterince iyi yaparsan sikimin tadına bakmana izin veririm. Gerçekten iyi yaparsan seni dizlerimin üzerine yatırır ve kayışı çıkarırım."

Şok içinde ağzımı açtım.

"Kapak olsun, Abigail. Dur demedim." Ben devam edince tekrar konuşmaya başladı. "Ne istediğini bilmediğimi mi sanıyorsun? Neye ihtiyacın olduğunu? Sağlam bir dayak ve uzun, sert bir sikişe ihtiyacın var."

Başparmağının etrafında inledim ve diğer elini göğsümü avuçlamak için kaydırды, meme ucumu nazikçe ovdu.

"İşte böyle, güzelim, em onu. Seni dizimde sürüklediğimde ne kadar tahrik olacağını düşün. Kıcına şaplak attığımı ve seni parmaklarımla becerdiğimi hayal et."

Kalçalarımı yukarı kaldırdım, klitorisime biraz baskı yapmaya çalıştım ama yüzümdeki elini sıktı. "Sakin ol. Bırak orgazm olmayı, henüz sikimi bile hak etmedin."

Başparmağındaki işime devam ettim, tıpkı siki ağzımda olsaydı yapacağım gibi emdim ve yaladım. Bu sırada parmak uçları göğüslerimi okşuyordu. Belimden aşağısına hiç dikkat etmemesi beni deli ediyordu.

Sonunda başparmağını ağzımdan çekti. "Umarım bu gece için başka bir şey planlamamışsındır çünkü ben Giyeceğim. Seni. Söndüreceğim."

"Lütfen," diye inledim.

Yüzüne hınzır bir ifade yerleşti. "Ama henüz değil. Önce o ağzını ve gırtlığını sikeceğim. Sonra belki o tatlı amcığını alırım. Ya da kıçını döverim. Henüz karar vermedim."

"Evet, efendim. Lütfen. Hepsini."

"Açgözlü kız." Başıyla yeri işaret etti.

Yavaşça ayağa kalktım ve elbiseyi başımdan geçirdim.

Odanın ortasında kendimi onun önüne bıraktığımda "Çok güzel," dedi. "Bacaklarını aç. O açgözlü amcığın ne kadar ıslak olduğunu göreyim."

Diz çökmeyeli üç haftadan fazla olmuştu ve pozisyon almakta biraz zorlandım. Tüm bu süre boyunca kanepede rahat bir şekilde oturarak beni izledi. Etkilenmiş olduğunun tek işareti ereksiyonunun giderek büyümesiydi.

"Üzerinde çalışılması gereken bir şey," dedi. "Dizlerin hâlâ alışkanlıkların dışında. Yine de ağda yaptığınızı görüyorum."

Bir homurtu tuttum. Sanki bunu bir daha unutacakmışım gibi. "Evet, efendim."

"Gel de sikimi çıkar."

Sürünerek yanına gittim. Yıllar önce emeklemekten nefret ederdim. Yapmayı sevdiğim şeyler listemde hala çok üst sıralarda yer almıyordu ama onun izlemekten ne kadar keyif aldığını biliyordum ve sadece bu bile beni mutlu ediyordu.

Ona doğru ilerledim ve bacaklarının arasına diz çöktüm. Kanepeye yaslandı ve bana hareket etmem için yer açtı. Pantolonunun üzerinden onu birkaç kez avuçladım ve sertleşmesinin tadını çıkardım.

"Çıkar onu," dedi sıkılmış dişlerinin arasından. "Şimdi."

Ellerimi pantolonunun düğmelerine kadar götürüp açtım, sonra yavaşça fermuarını indirdim. Kalçalarını kaldırarak pantolonunu ve boxer külotunu çıkarmamı sağladı. Onu belden aşağı çıplak bıraktıktan sonra topuklarımın üzerine oturdum.

"Bütün bunlar benim için mi efendim?"

Kendini okşadı. "Her santimini. İyi bir kız ol ve bir öpücük ver. Sadece ucundan hafifçe ve sonra kıpırdamadan dur."

Dudaklarımı yaladım. Onu oral yoldan almayı seviyordum. Onunla ilgili her şeyi seviyordum. Hissettiklerini. Tadını. Boğazının derinliklerinde inlemesi. Söylemeye gerek yok, ona sadece küçük bir öpücük vermek beni heyecanlandırmıyordu.

Sinsi bir gülümsemeyle dizlerimin üzerine çöktüm ve başımı eğdim. Çok yavaşça kendimi alçalttım ve onu istediği şekilde öptüm, sonra yerimde kaldım.

"Şimdi iki elinizle saçlarınızı geriye doğru tutun ve ağzınızı açık tutun."

Kalbim küt küt atıyordu. Hafta boyunca herhangi bir güç gösterisi yapmayalı neredeyse aylar olmuştu. Belki de daha fazla zaman ayarlamalıyız.

"Şimdi, Abigail. O arsız ağzını sikerken saçlarının görüşümü engellemesini istemiyorum."

"Üzgünüm, efendim."

Denge için dizlerimi daha geniş açtım ve saçlarımı başımın arkasında tutarak ağzımı açtım ve onun kullanımına sundum. Kendini yukarı kaldırıp ağzıma sokacağını düşünmüştüm ama ellerimi kavrayıp başımı aşağı iterek beni şaşırttı.

Aletiyle doldurmadan önce boğazımı gevşetmek için yeterli zamanım vardı.

"Siktir, evet." Başımı yukarı çekti ve tekrar aşağı indirdi. "Siktir."

Cezalandırıcı bir ritim başlattı, ağzımı kendi zevki için kullanırken başımı ve sonunda kalçalarını güçlü bir şekilde çalıştırdı. Yumuşak ve nazik değildi, her zaman yaptığı gibi bir şekilde onun şefkatine ihtiyacım olmadığını biliyordu. Efendime ihtiyacım vardı. Ve kontrolü benden alması için ona ihtiyacım vardı.

Boğazımın arkasına vurdukça gözlerim sulanmaya başladı. Ama yine de kendi uyarılmışlığım arttı ve küçük bir rahatlama ölçüsü bulmaya çalışarak kalçalarımı kaydırdım. Kesinlikle bir şey vardı. Kanepenin kenarı. Bacağının bir parçası.

Bir şeyler.

"Siktir." Ağzımdan çekip aldı. "Durmam lazım."

Gönülsüzce dizlerimin üzerinde tekrar pozisyon aldım. Onun işini bitirmeyi, onu kendi kontrolünün sınırlarına götürmeyi ve içimde kendini kaybettiğini hissetmeyi gerçekten istiyordum. Ama şimdi geri çekilirse, bu sadece bizim için daha fazlasını sakladığı anlamına gelebilirdi.

Bu yüzden giysilerini geri çekip hâlâ kalkık olan sikini içine soktuğunda bir şey anlamadım.

"Fikrimi değiştirdim," dedi. "Bu gece ikimiz de gelmiyoruz."

"Ne oldu? Planım olmadığını ummana ne oldu? Beni yormana? Hani-"

Parmağını dudaklarıma götürerek beni durdurdu. "Orada dur yoksa kışını tekmeleme tehdidimi yerine getiririm."

Neredeyse bir şey söylemeye karar verecektim. Bana verdiği küçük baskınlık dokunuşu yeterli değildi. Belki de onu bir şaplak atmaya teşvik etmek buna değerdi.

"Bu düşünceyi aklından çıkarsan iyi edersin," dedi, sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi. "İstediğin şeyi elde etmenin daha iyi yolları var."

Sabırla diz çöktüm ve açıklamasını bekledim.

"Linda'dan çocuklara bu gece bakmasını isteyeceğim."

Cuma."

Linda, Nathaniel'in teyzesiydi. Anne ve babası o on yaşındayken bir trafik kazasında öldükten sonra onu kocasıyla birlikte büyütmüşlerdi. Amcasıyla hiç tanışmamıştım, biz tanışmadan birkaç yıl önce vefat etmişti. Bir de kuzeni vardı, Jackson, onun için bir kardeş gibiydi. Kaderin garip bir cilvesi olarak, Jackson bizim düğünümüzden bir yıl önce en iyi arkadaşım Felicia ile evlenmişti.

"Ve" diye devam etti, "eğer senin için de uygunsa Simon'ı arayıp Cumartesi günü için anlaştığımızı söyleyeyim mi?"

"Sanırım bu hoşuma gider," dedim. Çocuklar geceyi Linda'yla geçirdiği için Nathaniel ve ben Cuma gecesi, Simon kız arkadaşıyla gelmeden önce bile biraz oynayabilirdik.

Yüzündeki gülümseme nasıl cevap vereceğimi bildiğini gösteriyordu. "Sabah onu arayacağım ve sana haber vereceğim. Eğer o

Cuma günü çocukları aldıktan sonra hazırlanacak ve benim eve gelmemi oyun odasında bekleyeceksin. Anlaşıldı mı?"

"Evet, efendim."

"O zaman Cumartesi günü Simon ve itaatkârı gelecek." Beni kendine çekti ve kulağıma sertçe fısıldadı. "Sonra, seni yıpratma tehdidimi yerine getireceğim. Vücuduna yaptığım kötü şeyleri hatırlamadan üç gün boyunca hareket edemeyeceksin. Seni kaç kere ve kaç şekilde becerdiğimi unutacaksın."

İnledim ve bacaklarımı birbirine sürtmeye çalıştım, aralarında titreşen özlemi hafifletmek için çaresizce.

"Öyle bir şey olmayacak, o yüzden dursan iyi olur. Yoksa Simon ve itaatkârı seni cezalandırırken izleyecek." Bir elini dizime koydu ve sıkı. "Şimdi beni sınıra getirdiğine göre, iyileşmemin adil olacağını düşünüyorum. Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, o muhtaç amcığını bana sun."

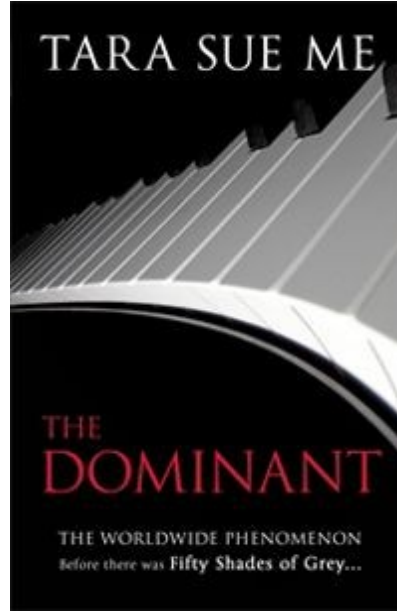
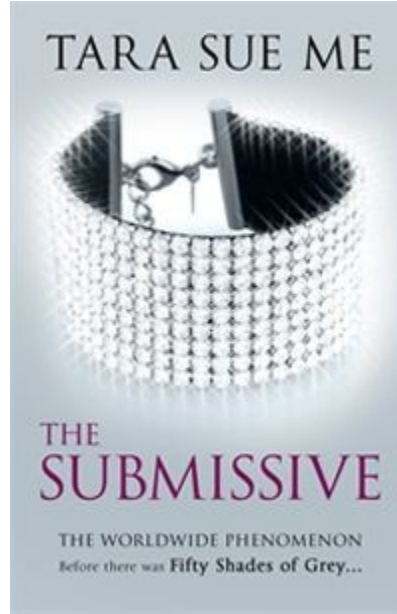
Tartışmaktan daha iyisini biliyordum. Bu gece gelemediğim için şikâyet edersem, sırf bir şey kanıtlamak için hafta sonu gelmeme izin vermeyebilirdi. Kendimi daha iyi konumlandırmak için odanın ortasına doğru süründüm.

"Bu kadar sinirli görünme," dedi gülümseyerek.

"Sen şeytansın, bunu biliyor muydun?" Yerime geçerken sordum.

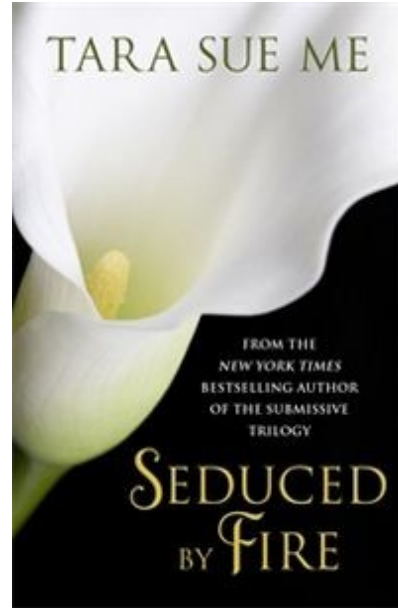
Kahkahası tüylerimi diken diken etti. "Ah, Abby, ne kadar kötü olabileceğimi henüz görmedin."

Her şeyi başlatan seriyi keşfedin: İtaatkar, Dominant ve Eğitim.

Tara Sue Me, görmezden gelinemeyecek kadar sıcak ve riskli bir tutku hakkında kavurucu bir hikâye sunuyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.